

شهردار نمونه

نوشته‌ی :

عزیز نسین

ترجمه‌ی :

پروین صمیمی

ناشر :

تهران ناصر خسرو

از این کتاب سه‌هزار نسخه به سرمایه مؤسسه
مطبوعاتی عطائی در سال ۱۳۴۷ در
چاپ مرد مبارز بچاپ رسید

گربه چرا فرار کرده

«دانجام هر کار و هر چیزی، چرا ائی دارد»
 نه، نشد. قرار بود من مقاله‌ام را با گفتاریکی از بزرگان
 شروع کنم.

«انسانها کوشش می‌کنند راحت و آسوده زندگی کنند»
 نه، اینهم نشد. برای آنکه کسی بتواند حرفهای گنده گنده
 بزند ناچار است خودش هم آدم‌گنده‌ای باشد!..
 با وجود آنکه پیش خودم فکر می‌کردم با گفتن کلمات
 قصادر بزرگان جزء اشخاص بزرگ به حساب خواهم آمد. اما کسی
 باشنیدن آنها محلی بمن نمی‌گذارد. بیینیم این بزرگان چه
 چیزهایی گفته‌اند.

مثلای کی از همین بزرگان گفته‌است.

«تابستان گرم می‌شود»

و بازیکی دیگر از آنها در موقع مرگ گفته‌است:

«در برا باز کنید»

البته این جمله باین سادگی نبست و معانی زیادی دارد که

۴

— گر به چرا فرار کرد

برای هیچ کس قابل فهم نیست و می‌توان براساس آن کتابهای بی شماری نوشت. شما خوب فکر کنید و بینید در زیر این جمله‌ساده چه چیزهایی می‌تواند پنهان باشد.

بنظر من می‌دانید او چه گفته است؟.. بله او گفته است:

— ای انسانها درب‌های خانه‌ها یتافرا باز کنید تا علم و دانش چون آفتاب بر فرزندان تان بباشد.

و شاید منظور او این بوده است.

— ای فرزندان من! درب‌هارا باز کنید و خود را از زندانی که برای خود ساخته‌اید آزاد سازید.

و شاید هم این جمله‌را بخاطر اینکه آخرین لحظات عمر ش را سپری می‌کرده با نوعی التماس گفته است.

— ای فرزندان من، درب را باز کنید تا هوای بیرون بداخل اطاق بی‌آد. هوای داخل اطاق فوق العاد کثیف است!..

وقتی از این دنیا بآن دنیا رفتم اولین کارم پیدا کردن «گوته» است. و قعی که اورا پیدا کردم ازاو خواهم پرسید:

— گریا شما در آخرین لحظات زندگی تان گفته‌اید:

— پرده‌ها را باز کنید تا اطاق روشن شود، باز کنید تا اطاق روشن شود مقصود تان از گفتن این جمله‌چه بوده است؟

حتم دارم گوته باروئی خندان خواهد گفت:

کی؟ من؟ من گفتم که پرده‌هارا باز کنید که...؟

— بله شما فرموده‌اید؟

— آهان یاد آمد و این جمله‌را درست در هنگامی که چشم هایم برای همیشه بسته می‌شد گفتم تایکبار دیگر قیافه‌های اقوام را

بخوبی ببینم:

عزیز نسین

۵

* * * *

از جلو منزلی عبور می کردم که گربه‌ای هر اسان جلوی
پایم پرید و در حالیکه ناله می کرد از کنارم گذشت
از آنجاییکه معتقدم وقوع هر کاری علت و چراًئی دارد با
خود گفتم.

- چرا گربه فرار کرد؟ چه چیز موجب ترس و وحشت او
شده بود؟

- چرا او آنچنان ناله می کرد؟
من پس از مدت‌ها تفکر علت آنرا پیدا کردم ولی نمیدانم
آنرا برای شماها چگونه تعریف کنم؟
آیا مامیلیدم اند سیاست‌مداران قضیه‌را از آخر شروع کنم؟
فرار گربه و ناله‌های جان‌گذار او بعلل زیر بوقوع پیوست.
آنروز مخبرین جراید در مصاحبه مطبوعاتی یکی از وزرا
شرکت نموده بودند. وزیر فوق‌الذکر که چیزی برای گفتن
نداشت و این مصاحبه مطبوعاتی را بعنوان خود شیرینی ترتیب
داده بود یکی از مشاورین خود را احضار کرده از او سؤالی کرد.
مشاور آقای وزیر جواب سؤال او را داد. حناب وزیر سؤال دیگری
کرد که از طرف مشاورشان جواب داده شد.

از آنجاییکه وزیر می خواست بهتر ترتیبی شده از زیر باران
سؤالات عجیب و غریب از باب جراید فرار کرده راحت شود سؤال
دیگری از مشاورش نمود. مشاور آقای وزیر جواب سؤال اورداد
ولی آقای وزیر که همه در هارا بروی خود بسته می دید فریاد زد
که:

- اون کار و نمی بایست او نطوری می‌کردن. شما قطم وزارت

— گر به چرا فرار کرد —

خانه را بهم زده اید.

آقای وزیر برای آنکه دق دلی از او در بیان ورد هر چه از دهنش بیرون آمد نشارش کرده بدین ترتیب کمی آسوده شد.

ولی مشاور نگون بخت چه گناهی داشت که آنقدر حرفهای مربوط و نامر بوط بشنوید و جوابی ندهد؛ او هم انسان بود و دلش می خواست راحت زندگی کند. از این لحاظ نمی توانست استعفا دهد چون استعفا اولین قدم بد بختی بحساب می آمد.

لذا مدیر کل را احضار کرده چند سوالی از او کرد. مدیر کل هر چند موفق شد جوابهای منطقی باو بدهد ولی آقای مشاور که پی بهانه‌ای می‌گشت مدتی باو بدو بیراه کفته راحت و آسوده شد.

آقای مدیر کل وقتی با طاق بر گشت خیلی عصبانی و ناراحت بود فوراً زنگ زده دستور داد تا علی آقا رئیس بازرسی با طاقش بیآد.

بعض ایشان رسید که علی آقا در مرخصی هستند. مدیر کل فریاد زد.

— فرقی نمی کنه بگین ولی آقا بیاد!

وققی ولی آقا وارد شد پرسید:

— قربان امری داشتید؟

— اون کار چطور شد؟

درست شد؟

— اون یکی؟

— اونم انجام دادیم.

— چطور انجام دادید؟

عزیز فسین

۷

— اینطوری... اینطوری... اینطوری...

آقای مدیر کل فریاد زد:

— کی بشما گفت اون کار و اینطوری انجام بدین مکرم
نگفته بودم اون کار و اون طوری... اون طوری... اون طوری انجام
بدین؟

مدیر کل مدتی بدو بیراه گفته راحتی عجیبی در خود احساس
کرد.

رئیس بازرسی که بسیار ناراحت و عصبانی بود یکی از رؤسای
بخش‌هارا احضار کرده پرسید:

— امروز صبح بشما چی گفتم؟

— قربان امروز صبح چیزی فرمودید!

— چطور ممکنه چیزی نگفته باشم؟

— ولی قربان امروز صبح من اصلاً حنا بعالی را ندیدم
— پس دیروز صبح گفتم؟

— دیروز که قربان در مرخصی بودین!

— خوب روز قبلش چی؟

— بلی چیزی فرموده بودید که یادم نیست.

پس او گفته بود و او عمل نکرده بود دسته او گفته بود
ولی چه چیزی را گفته بود معلوم نبود فقط کافی بود که سرخ
بدستش بیاید رئیس بازرسی که زمینه را مساعد می‌دید فریاد زد:
— دیگه نمی‌شه، من شمارا از این وزارت خونه بیرون می‌کنم
شما حق ندارید بد لخواه خود عمل کنید. پدر تو نو در می‌آورم خیال
کردین!..

و خیلی چیزهای دیگر که موجب راحتی آقای رئیس

— گربه چرا فرار کرد — ۸

بازرسی کل شد.

رئیس وقتی وارد اطاقش شد معاونش را احضار کرد

— بله قربان امری بود ؟

— جدول دیشب راحل کردین ؟

— بله قربان حل کردم

— لیستهارا نوشته بید ؟

— بله قربان

— پیوست زدین ؟

بله قربان

— فرستادین ؟

— بله قربان

— چهروزی فرستادین ؟

— دیروز .

وای بی شرفهای خائن ، چرا کار این مملکت را امروز

و فردا می کنید چرا نامه هائی را که باید چند روز پیش می فرستادید

دیروز فرستادین ؟

آقای رئیس آنقدر ادامه داد که آن راحتی دلخواه را

در خود احساس کرده معاونش را منحصر نمود .

باور کنید لذتی بالاتر از لذتی که انسان در خود احساس

آرامش کند وجود ندارد ! .

معاون اداره وارد یکی از قسمت ها شده از رئیس آن

قسمت پرسید :

اینها چیه !

— قربان این هالیست های حقوق است که باید بحسابداری

عزیز نسین —
فرستاده شود .

— بله شماها هستید که ...
و آنکاه آقای معاون مثل توبی منفجر شد فریاد زد :
— حسن آقا کجاست !
— قربان منظور تان کدام حسن آقاست ؟ حسن آقای بایگان ؟
حسن آقای دفتردار ؟ حسن آقای حسابدار و یا حسن آقای دربان ؟
— هر کدام باشه فرق نمیکنه ... ولی نه ... حسن آقای دفتردار را که از همه پراول‌ادر و لاغر تره بگین بیاد .
— ولی قربان اورفته !
— پس خودت بیا جلو .
— ولی اسم من حسین است قربان ! ..
— حسن و حسین اش فرق نمی‌کنه مگر من بهتون نگفته بودم که ...

آقای معاون در حدود ۱۰ دقیقه هر آنچه دلش می‌خواست
ثار حسین آقا کرده با خیالی راحت با طاق کارش رفت .
حسین آقا هم دق‌دلی اش را بعنوان کثیف بودن زمین‌ها ،
پنجره‌ها ، سقف‌ها از عثمان آقای پیشخدمت در آورده مانند
اشخاصی که پس از درآوردن پالتوی سنگین‌شان احساس نوعی راحتی
کنند ، راحتی مخصوص حس کرده با طاقش رفت .

عثمان آقا برای آنکه خودش را راحت کند نیمساعتی بدنبال
حسین آقای دربان گشت ولی اورا نیافت .
عثمان آقا از اداره خارج شده سوار ترا مواشد .
وقتی بلیط فروش ازاو بلیط خواست گفت :
— بلیط ندارم

— گو به چرا فراد کرد — ۱۰

— خوب بلیط بخر

— پول خردندارم

خوب بده خردش کنم .

— موقع پیاده شدن می خرم .

— نمی شه پس بیا برو پائین . چون ممکنه بازرسان شرکت
بازرسی کرده منو ازنان خوردن محروم کنند .

عثمان آقا که فرصتی یافته بود از رئیس شرکت گرفته تا
ماشین شور شرکت را زیر فحش و بدوبیراه گرفت و راحتی عجیبی
در خود احساس کرد .

بلیط فروش پس از تمام شدن کارش بمنزل رفت و زنش را در
حالیکه می خندید در آشپزخانه یافت ؟
— واسه‌ی چی می خندي !

— خندم گرفته ! .

— حالا بہت نشون میدم .

بلیط فروش هم راحتی خود را با کنک زدن زنش تأمین
کرد .

زن بلیط فروش که بشدت گریه می کرد ناگهان بصدای
فریاد گر به خانه‌شان را که زیر پایش مانده بود از جا پریده
با لنبر ۳-۴ ضربه برپشت او وارد کرده راحت و آسوده شد .
بلی وقوع هر کار و هر چیزی چرائی دارد اگر جناب
وزیر در مصائب مطبوعاتی شرکت نمی کرد هر گز گر بهینوا آنگونه
هر اسان و نالان از خانه بیرون نمی پرید .

گر به آنقدر سریع و تند از پهلویم گذشت که پی نبردم او
هم برای راحتی اش چون انسانها کسی را آزار دادیانه ! ..

آئینه‌های معجزه آسمان

آن شب داود آقا وارد کننده لوازم یدکی ماشین آلات ضیافت باشکوهی بافتخار دوستانش ترتیب داده بود . در این ضیافت مدیر بانک لا بادا بازن بسیار جوان و زیبا یش آقای حمزه بی خواب سیاستمدار معروف بازن عقیم شد بنام اپیک خانم ، آقای حاج عثمان با هترس اش شرکت نموده بودند .

در این موقع گوینده رادیو گفت :

- شنوندگان عزیز بدینجا بخش موزیک کلاسیک پیاپیان رسید از شمادعوت می‌شود بسخراشی آقای مهندس مکی درباره تازه‌های دنیای علم توجه فرمایید .

زن جوان و خوشگل رئیس بانک گفت :

- من اصلاً از صدای این مردیکه خوش نمی‌آمدم .

حاجی عثمان گفت :

اتفاقاً برنامه جالبی اجرا می‌کند . مثلاً هفته گذشته طرز ساختن پنجه را از کاغذ باطله بهمه یاد داد .

در این موقع مهندس مکی شروع بصحبت نمود :

۱۲ آئینه‌های معجزه آسا

— شنوندگان عزیز دربر ناقه امروز تأثیر اتم در زندگی روزمره مردم را بسمع شما خواهم رساند. بطوریکه از مرکز اتمی امریکا واقع در آتم یورک اطلاع می‌دهند دانشمندان آمریکائی موفق شدند از اشعه اتمی استفاده کرده آفرا بروی تمام آئینه‌های موجود جهان بتابانند. از فرد اصبع شما میتوانید تمام جریاناتی را که در طول عمر تان انجام داده‌اید در آئینه‌منازل تان بخوبی ببینید.

مثلثاً اگر شما آئینه‌ای در منزل دارید که از آن ۲۰ سال تمام است استفاده می‌کنید همین آئینه بمحض دریافت اشعه اتمی تمام کارهای بد و خوبی را کمتر مدت ۳۰ سال انجام داده‌اید چون پرده سینما از نظر تان خواهد گذراند.

و شما قادر خواهید بود دوران کودکی، دوران نامزدی و عشق بازی، یادوران عشق بازی پنهانی خود را در آن ببینید. از شما خواهش می‌شود از ساعت ۹ صبح فردا در آئینه‌های خود تماشا کنید.

زن آقای رئیس بانک درحالیکه از خوشحالی روی پابند نبود گفت.

— چه خوب، من آئینه‌ای دارم که از دوران کودکی در خانه مادرم هست فردا هرجور باشه خودم را باونجا رسانده بالذات تمام بدوران کودکی ام تماشا خواهم کرد.

همه از سر میز شام بر خاسته و بصورت گروهای دوست‌نفری درباره آئینه‌های معجزه آسا مشغول صحبت شدند.

آقای حمزه بی‌خواب سیاستمدار معروف با آقای مدنی اینطور

عزیز نسین ————— ۱۳ —————

صحبت می کرد .

— قربان باور بفرمایید که این کشف یک کشف خارق العاده است و باعث خواهد شد حقایق تازه‌ای دستگیر همه شود یادم می‌آد که چند سال پیش مرا توقیف کرده و کنک مفصلی زدن و بعد آزادم کردند. چون جراحات واردہ فوق العاده زیاد بود بداد گستری شکایت کرده پزشکی قانونی پانزده روز درمان تعیین کرد . با وجود این چون در جلسه محاکمه شاهدی نداشتم نتوانستم ادعای خودم را ثابت کنم

آقا مدنی پرسید :

— ولی این چه ربطی به آئینه‌های معجزه آسا دارد ؟
 — چطور ربطی نداره یادم می‌آد تو اطاقی که مرا کنک میزدند آئینه‌ای آویخته شده بود. من می‌توانم آن آئینه را بر تیس دادگاه ارائه داده ادعای خود را ثابت کنم .
 — حق باشماست . فکر می‌کنم من هم در سایه این آئینه‌های معجزه آسا بتوانم ۴۰ - ۵۰ هزار لیره کاسب شوم
 — ممکنه بگین چطوری این پول را بدست خواهید آورد ؟
 — خیلی ساده است این کار من در سایه آئینه کریستالی که روی بوفه منزلتان است انجام خواهم داد. نوخوب میدانی که من مدتها با دختر آقای افلاطون زاده بنام موطلانی روابط عاشقانه‌ای داشتم .

— بله ! غیر از من همه اهالی این شهر هم می‌دانند ..
 — آقای افلاطون زاده حاضر نشد دخترش را بعقد من در آورد و دخترک هم پس از مدتی مرا فراموش کرد . در حالیکه

۱۴ — اینده معبره . ۱ —

اگر من بادختر او ازدواج می کردم بشرط بیکران آقای افلاطون
زاده دست می یافتم .
— درسته .

من و دختر افلاطون زاده روزهای بیشماری در مقابل
آئینه کریستال بوفه منزل مان عشق بازی کرده ایم . من فرداصبح
آن را پیش افلاطون زاده خواهم برد تا صفحه های عشق بازی مارا
بچشم خود بییند .

آنوقت پیشنهاد خواهم کرد یادخترش را بعقد من درآورد
یا اینکه آئینه را بمبلغ ۵۰ هزار لیره از من بخرد .

— اگر نخرید چی !

— خبلی ساده است اونو در معرض دید عموم میگذارم و
پول خوبی بعیوب میزنم . زنده باد آئینه های معجزه آسا .
داود آقا وزنش با عثمان آقا و متربس چشم بادامی اش
مشغول صحبت بودند .

متربس عثمان آقا :

— بهیچ وجه نمی توانم آن جوانک بلند بالارا فراموش کنم .
زن داود آقا پرسید :

— حسن را میگی ؟

— آره ولی خوشحال هستم که می توانم بار دیگر خاطره
عشق بازی هایم را با او در آئینه های معجزه آسا بخوبی بیینم .
زن داود آقا :

— من هم دوران زیبائی و جوانی ام را باقا که الا نه منو
نمی بسند نشان خواهم داد . آخ که این مردها چقدر زود از
زنها پیشان خسته می شوند .

سین سین — ۱۵ —

مترس عثمان آقا :

— باور کنید ازشدت خوشحالی نمیدانم چکار کنم . ایکاش
هر چه زودتر فردا صبح بشه . زنداد و آقا گفت :
— من هم مثل شما هستم . تجدید خاطرات ایام جوانی واقعاً
عالی است .

در این موقع زنگ درب بصدای درآمد وقتی درب باز شده هم
دکتر شهاب جراح معروف را که رنگی برونداشت و دست و پایش از
شدت ناراحتی می لرزید دیدند .

داود آقا پرسید :

— دکتر جون چرا ناراحتی ؟ نکنه مريض ؟
— نه مريض نیستم . شما را دیبورا گوش نکردید ؟
— چرا گوش کردیم ولی تو خبر بدی برای مادری ؟
— چه خبری بدتر از این می تونه باشه .
— چه خبری ؟

— مگر نشنیدید که آقای مهندس مکی گوینده بر نامه تازه های
علم چه گفت ؟

اگر گفته او حقیقت داشته باشد کارمن زار است .
همه حاضرین ضمن خنده از دکتر سؤال کردند :
— خوب این چه ربطی بکار توداره ؟
— اگر این موضوع حقیقت داشته باشد باید بگویم روزمر ک
من فرار سیده است . چون من در اطاف عمل خودم آئینه ای
دارم ، آئینه ای که خیلی بمیز علم تزدیک است .
— خوب آئینه چه کاری بر علیه تومی تواند بکند ؟
— من تمام کور تازها ، عملیات خلاف قانون خودم را در
مقابل این آئینه انجام داده ام . اگر آئینه مذکور گنشته مرا

۱۶ آئینه‌های معجزه آسا

نشان دهد حتماً مرا محکوم بااعدام می‌کنند.
داود آقا پس از شنیدن این ماجرا در حالیکه بهت‌زده بنظر
میرسید چنین گفت:

— اصلاً فکر شم نمی‌کرم.

— پس توهمند؟...

— در آن صورت جنایت من هم بر ملاء خواهد شد. به بخشید
منظور از جنایت کارهای خلافم بود.
زن داود آقا با خود گفت:

— فکر می‌کنم با بکار افتادن این آئینه‌ها زندگی بیست
سالهایم از بین خواهد رفت و شوهرم بخیانت‌های من بی برده
و شوهرهای سابقش را که مشغول عشق بازی با من هستند در
آئینه بخوبی خواهد دید.

زن عثمان آقا با خود گشت:

— آدم چه میدونه که روزی آئینه‌ها چنین کاری را خواهند
کرد.

زن آقا حمزه بیخواب با خود گشت:

— آه او نگرگی ام... گرگی ام... گرگی ام... من هر روز
از جیب شوهرم پول بر میداشتم او از این کارمن بیخبر بود. وای اگر
بدونه او نهاد را بدوستم گرگی میدادم چه بر سر من می‌آرده؟
— بچه‌های خرد او دوکلن بدین مثل اینکه حالم بهم بیخوره.

حاجی عثمان با خود گشت:

— من نمی‌باید او نهاده این کلعت بیچماره‌مان می‌آوردم
ولی شیطون گولم زد.

هر کس باید آوری اعمال خلافش آه و ناله می‌کرد. پس

عزمیز فسین — ۱۷ —

از مدتها، سکوت مرگ آوری بر سالن مستولی شد
دکتر شهاب جراح معروف با صدای گرفته‌ای این سکوت را درهم شکسته گفت.

— آقایان و خانمها بنظر من این کشف جدید می‌تواند باعث رسواشی‌ها، بی‌آبروئی‌هاشده خانواده‌های زیادی را از هم پاشد آیا کسی با این گفته من مخالف است؟

— نخیر

ایدأ

— این آئینه‌های ما را از بین خواهند برداشت.

دکتر شهاب:

— فکر می‌کنم این آئینه‌ها نظام اجتماعی را درهم بکو بند.

— حق باشماست ولی چه کاری می‌توان کرد؟

— باید چاره‌ای اندیشید.

— آیا راه چاره‌ای وجود دارد؟

دکتر شهاب:

— بنظر من تنها راه، خرد کردن و از بین بردن آنهاست.

آقامدنی:

— باید او نهارا خرد و خاکشیر کرد.

— متوجه چشم بادامی آقامدنی گفت:

— باید مثل نمک او نهارا بکو بیم.

پس از این تصمیم هر یک از آنها بطرف خانه‌های خود برآمد. در نیمه شب آن شب صدای شکستن آئینه‌ها در قماء محلات افتادند. در نیمه شب آن شب صدای شکستن آئینه‌ها در قماء محلات

شهر بگوش میرسید.

مامورین شهرداری از اینکه میدیدند تمام جای زباله‌های

— آئینه‌های معجزه آسا — ۱۸

منازل پر از آئینه‌شکسته شده است در تعجب بودند.

بالاخره ساعت ۹ صبح فرار سید و گوینده رادیو موزیک را
قطع کرده گفت :

ـ هموطنان عزیز، بهترین آئینه‌های جهان، آئینه‌های ساخت
کارخانه معجزه است که بنام آئینه‌های معجزه آسا بیا زار عرضه
شده است.

خاصیت این آئینه‌های معجزه آسا این است که گذشته‌شما را
در خود نگه نمیدارد! لطفاً در موقع خرید بمارا؛ معجزه آسا توجه
فرمایید! و بدین ترتیب صاحب کارخانه آئینه‌سای معجزه آسا در
عرض میکروز ملیونر شد؟

خدمات اجتماعی

اگر خدمات اجتماعی مؤسسات بزرگ ، تجارتخانه‌ها .
صاحبان صنایع و آگهی‌های رنگارنگ مطبوعات که آنها رادر
صفحات خود منعکس می‌کنند نبود هر گزمنو وزنم موفق نمی‌شدم
آشیانه‌ای برای خود درست کردمقداری اسباب و اثاثیه برای آن
خریداری کنیم .

دروز پس از مراسم عروسی مانوقتی دست درجیب کردم
بیش از ۵ اسکناس ۱۰ لیره‌ای در آن نیافتم . بادیدن ۵ لیره بر
سر دوراهی عجیبی قرار گرفتم . نمیدانستم با آن ۵ لیره تاسی
برج بازم زندگی بخورد نمیری را بگذرانم یا اینکه چند تیکه
اثاث برای خانه جدیدمان بخرم .

خدا را شکر که دوستان واقوام بدادم رسیدند . خواهر
زنم گفت :

- بـا این پولها چیزی نمی‌شه خرید شما اول صورتی از
ما بحتاج تان را روی کاغذ بیاورد و بعداً برای خرج کردن پولتان
نقشه بکشید خواهرم درحالیکه گفته‌های او را تأیید می‌کرد گفت :
- پولو همچین که خردش کنی دیگه مال تو نیست و فوراً

۲۰ — خدمات اجتماعی.

تموم می شد . حالا بگین ببینم چی ندارین ؟

- چی بکم خواهر . خودت که بهتر میدونی ما غیراز یك لحاف و یك تشك چیزی در زندگی مان نداریم . یکی از همسایه ها :

- با یکدست لحاف و تشك که زندگی نمی شه کرد . حداقل ۶ تا صندلی و یك میز و یك دونه را دیو و اجب واجبه ، البته بوفه ای که ظرفها تو نو توان بگذارین لازم دارین ولی باشه بعداً می خرین !

خواهرم گفت :

- چرخ خیاطی و یخچال هم می خوان .

زنم باناراحتی :

- بنظر من اگر حالا یه دیگ و چند تا بشقاب بخریم خیلی واجب تر ها نشاند الله چرخ خیاطی و یخچال را بعداً می خریم . خواهرم در حاليکه ما يحتاج زندگی مارا بصورت ليستی

می نوشت گفت :

- حالا نمی خواد دیگ و بشقاب بخرید و اسه او نها پول لازمه .

چون قبل ازدواج نسکرده ورسم و در سوم خرید اشیاء خانگی را نمیدانستم از خواهرم پرسیدم :

معدرت می خوام او نهائی را که شما میگین مجانی هیدن ؟

- تقریباً همین طوره .

زن همسایه درحالیکه بشدت می خنده دید گفت :

- این بیچاره ها از همه جا بی خبرند و نمی دانند زمانی که انسانها با پول اشیاء مورد نظرشان را می خریده اند سپری شده است و انسانهای امروزی از پول فقط برای ما يحتاج ضروری خود

عزیز نسین ————— ۲۱ —————

استفاده می کنند نه خرید اشیاء خانگی ! ..
مثل اینکه برندۀ بليط بخت آزمائی شده باشم راحتی مخصوصی
در خود حس کرده گفتم :
— پس اينطور !
— بله همین طور !

— خوب ممکنه درباره آن کمی توضیح بدین ؟ نکنه
مجبوریم استشهاد محلی جمع کرده بشیر و خوردشید مراجعه کنیم ؟
— نه احتیاجی به استشهاد دیگران نیست اگر روزنامه
میخوندی هبیج وقت این سؤال را نمی کردی ! بیشتر روزنامه ها
ضمن آگهی های عریض و طویل مؤسسات و شرکت های بزرگ، بحکم
قرعه بمردم پوشانکی، خود را کی ، یک هفته مسافرت دور دنیا ،
خانه، حتی بلیط کنسرت میدهند . حتی در این اوآخر یخچال ،
اجاق گاز ، دیگ زود پز هم میدن . خوب دیگه چی میخوای ؟
— سلامتی شماها را ! دست شون درد نکنه که لااقل بفکر
مردم هم هستند .

— اگر پولها یتان را عاقلانه خرج کنید در عرض ، ۳ ماه
جائی برای نگهداری اشیاء فخواهید داشت .
آنها پس از مدتی نصیحت و پند دادن رفته منو و ذنم را
تنها گذاشتند .

از آنجاییکه ذنم فوق العاده ساده است بجای آنکه بگوید : ..
— اگر این همه اشیاء را مفت و هجانی میدن چرا او نها
قبل از ما نمی گیرند گفت .
— حق با خواهرت است . اگر ما بجای آنکه پولها یمان
را صرف خرید خورد و خوراک بکنیم از آنها برای خرید اشیاء

۲۲ — خدمات اجتماعی

خانگی استفاده کنیم بزودی صاحب همه چیز خواهیم شد.

— فعلای من گرسنگام و چون دیگه وبشقابی ندادیم از همین جا نون و پنیر می خرم که نهار را با نون و پنیر بر گذار کنیم.

— فقط نون بخری کافی است و بجای خریدن پنیر دو تا روزنامه جایزه دار بخر که کوپن‌ها شو جمع کنیم.

از آن روز به بعد برای دسترسی به اشیاء خانگی با زنم چنان ندار شدیم که نگو و نپرس.

وقتی زنم پس از مدتی گفت:

— یه خرد پول جمع کنیم و پالتوئی برایم بخر گفتم:

— بجای پالتو مایع ظرف شوئی جایزه دار بخر شاید

پالتوی پوستی که جایزه برندۀ اول آن است نصیب تو بشه!

و وقتی من گفتم:

— اگر بتونم ماه آیند یکدونه کت تکی بخرم، زنم گفت:

— عزیزم کت تکی نخر بہت نمی آد. من عقیده‌ام اینستکه

هر طور شده ۳۰ تا از کوپن‌های روزنامه فلان بدست بیار واون

وقت با گرفتن اولین جایزه آن که یک قوارچه انگلیسی است لباس خوبی برای خودت بدوز.

این خدمات اجتماعی را برای آن ایجاد کرده‌اند که

اشخاص کم درآمدی مثل ما غصه پول جمع کردن نداشته باشند.

بدین ترتیب مازنده‌گی تازه‌ای را شروع کردیم. وقتی صبح

زود برای خرید نان از خانه بیرون میرفتم زنم هم فوراً بیقالی

سر کوچه مان رفته خرجی آنروز را مصرف خرید چند بسته پودر

ظرفشوئی جایزه دار، چند بسته پودر رخت شوئی جایزه دارو

خرید چند روزنامه کوپن دار کرده بخانه بر می‌گشت.

عزیز نسین

۲۳

حتی زنم بجای آنکه چائی درست کند دو سه شیشه نوشیدنی غیرالکلی جایزه دار می خرید .

ما بجای آنکه مثل مردم دیگر نون چائی بخوریم نون و لیمو نا دخورد و به بسته بندی کوپن ها و طنیشک های سر لیمو فادو نوشیدنی های غیرالکلی می پرداختیم .

این برنامه بعده دوماه در منزل ما اجراء شد و پس از آن کسی نتوانست هر دوی ما را که بسی شباخت بجاروی دم دست نبودیم بشناسد . در این مدت آنقدر لاغر و ضعیف شده بودیم که نای حرف زدن نداشتیم .

مادرم که بسختی هراشناخته بود گفت :

– داداش هر چیزی اندازه ای داره اگر هر دامادی خودش را بروز و روزگار تو بیندازد نسل دامادها ازین میرفاد ! یه خرد هم بخودت برس ! ...

در حالیکه گفته های مادرم را تائید می کردم رو به مسرم کرده گفتم :

– حق با او بست . بیا اول یک دیگ و چند تا بشقاب بخریم .

بعداً اثاث خانه را هر طوری باشه درست می کنیم . مادرم گفت :

– لازم هم نیست پول زیادی خرج کنید . اگر چند تکه لباس کهنه بیکی از همین ظرف فروشها بدین دیگ و هر چند تا که بشقاب بخواهیم بتون میده .

ازشدت خوشحالی هر دو فریاد زدم :

– مادر جون او نم با کوپن میده ؟

– نه جونم اون لباس کهنه می خره ! ...

در درست تان ندهم فردای آن روز بیکی از همین کاسه بشقا بی ها

۲۴ — خدمات اجتماعی

را صدا زدیم. مردک پرسید:

— قربان چی دارین؟

— یه خرده اسباب اثاثیه کهنه داریم.

— بیارین ببینم.

غیر از لباسی که به تن داشتیم چند تکه اثاث برای او آوردیم.

او پس ازورانداز کردن آنها پرسید:

— چی میخواین؟

— یک دونه دیگ، باسه چهار تا بشقاب.

— من باینها غیر از یک لگن نایلونی چیز دیگه‌ای نمیدم!

— ولی ما لگن نمی‌خوایم.

— می‌دونم ولی غیر از اون چیزی نمی‌تونم بدم اگر دلتنون

دیگ و بشقاب میخواهد چیزهای دیگری هم بیارین.

— خوب پول بده.

— ما با پول چیزی نمی‌فروشیم و دلمان نمی‌آد پول‌های

زبان بسته مردم را از چنگشان در بیاوریم. نظر ما خدمت بمقدم

است نه کاروکاسبی!

باناراستنی گفت:

— فرض بفرمایید که اصلاً ما چیز کهنه‌ای نداریم و میخواهیم

با پول بخریم قیمت‌ش چنده؟

آقا چشم‌تان روز بدبیند با این سؤال من، در ددل فروشند

باز شد و با تعریف زندگی گذشته‌اش تمام ماهارا که آمادگی گریه

کردن داشتیم گریاند در خاتمه گفت:

— از آنروز به بعد قسم خوردم که پول کسی را ازش نگیرم

عزم نسین ————— ۲۵ —————

ودرقیال گرفتن چیزهای بی مصرف، مردم را صاحب کاسه بشقاب کنم.

زن همسایه درحالیکه مردک را تشویق می کرد گفت:

— واقعاً آفرین براون شیرحلالی که خوردی؟ اینو میگن

خدمت اجتماعی، اینو میگن شعور اجتماعی و...

مرد فروشنده دوباره پرسید.

— چیز دیگری ندارید؟

ماکه متوجه شده بودیم خرید جنس ازاوپول را بیچ مملکتی

چون دادن رشوه و گرفتن آن برایش ناراحت کننده است چیزی

نکفتهیم. تا اینکه زنم یواشکی بمن گفت:

— حالاکه تا بستونه چطوره لحاف مون را داده دیگ و

بشقاب بگیریم.

— هر طور میل توست.

مردک پس از آنکه مدتی لحاف را ورانداز کرد گفت:

— خانم با این هم نمیشه. تو خونتون کفش کهنه ندارین؟

خواه ناخواه کفش هائی را که چند روز پیش بعنوان کفش

جایزه دار خریده بودم باودادیم.

اوپس از معاینه کامل آن گفت:

— بهمه اینها حاضرم دوتا دونه بشقاب بدم. گفتم:

— ولی بشقاب بدون دیگ بچه دردم بخوره؟ زن همسایه:

— شما بشقابها را بخرید من دیگش رو تا خریدن دیگ تازه

بهتون قرض میدم.

زن گفت:

— این همه اثاث را بدوتا بشقاب نمیدم اگر سه تا بدی با

— خدمات اجتماعی — ۲۶

هم کنار می‌باشیم.

– نمی‌شه خواهر اگر چیز کهنه‌ای داری بیار تاشاید ما یه.

بما یه بشیم.

ما پس ازدادن کت بند و تشك مان صاحب سه عدد بشقاب شدیم.

حالا با وجود آنکه لحاف و تشك، کت و شلوار، کفش و

لباس نداریم در عوض سه تا بشقاب داشته یک اطاق پر از کوپن

هم داریم. قرار است ماه آینده شلواری برای خود خریده و تنها

شلوارم را. بکاهه بشقا بی داده دیگه بخریم. امیدوارم بکمک کوپن‌ها

و کاهه بشقاب فروش بتوانیم زندگی مرتفعی برای خود درست

کرده و بر بانیان خدمات اجتماعی درود بفرستیم!...

راهن

وقتی راننده‌اتوبوسی که مابا آن مسافت می‌کردم سنگ‌های بزرگی را در وسط جاده دید با هیجان فریاد زد :

— خدا یا بدادمان برس بازهم راه‌راسته‌اند.

ناگهان همه‌ای توام با ترس تمام مسافرین را فرا گرفت

هر کس برای پنهان کردن پول واشیاء گران قیمتش تلاش می‌کرد.

کمک راننده گفت :

— آقایون و خانواده‌ها بی‌هدوه زحمت نکشید چون راه‌راسته نان عملکرده سودا خ سنبه‌های واشین‌های مسافر بزی وارد بوده مثل اینکه با دست خودشان آن اشیاء را پنهان کرده‌اند آنها را پیدا خواهند کرد. زنم فوراً ساعت مچی‌اش را که بیست بار برای تعمیر بمقازه ساعت سازی رفته و هنوز هم در ۲۴ ساعت ۳ ساعت جلو و عقب کار می‌کرد از دستش در آوزده برای پنهان کردن آن بدنبال جائی می‌گشت.

منهم از مملک دنیا بیش از ۳۰ لیره در جیب نداشتم.

بعضی اینکه اتوبوس در حلوی سنگ‌های بزرگی که راه

راهنمای راهنمایی ۲۸

را بسته بودند ایستاد دو نفر راهنمای مسلح که سبیلهای از بناگوش در رفته‌ای داشتند یکی پس از دیگری وارد اتوبوس شدند. یکی از آنها گفت:

— اگر دلتوں میخواهد زنده بمو نید از جاتون تکون نخورین
وala آتش می‌کنم و... .

و دومی جمله دوستش را اینطور تمام کرد.

— ما بیز رگ و کوچک رحم نمی‌کنیم فقط آنچه فرمون
میدیم اطاعت کنید. ما ۵۰ نفر مسافرات اتوبوس ازشدت ترس یک
بار دیگر بخود لرزیدیم. قلب هایمان چنان در طیش بود که اگر
سینه‌مان را بازمی‌کردیم حتماً بیرون می‌زدند! ...

در این موقع از درب جلو دور راهنمای دیگر که سلاح‌هایی
بدهست و کمر داشتند وارد اتوبوس شدند. وعده دیگری از آنها
اطراف اتوبوس را محاصره کردند.

یکی از آنها که یک چشم‌کور بود و گویا رئیس آنها
بحساب می‌آمد مارا مخاطب قرارداده گفت:

— آقایان و خانمها مانظر سوئی نسبت بشمانداریم فقط از
این لحظه مزاحمتان شدیم که می‌خواهیم اموال شما را بغارت
بیریم. البته طبق قوانین راهنمایی اصول عدالت اجتماعی را
رعایت کرده اموال هر کس را به نسبت شغلی که دارداده او خواهیم
گرفت.

از شمامی خواهم که هویت کامل خود را در اختیار ما بگذارید.
یکی دیگر از راهنمایان در حالیکه پاک محکمی بسیگار
راتنه میزد کاغذ و قلمی از جیب درآورد. راهنمای کوراز مردچاق
وشکم گنده‌ای که در ردیف اول نشسته بود مشخصات اورا پرسید.

عزمیز نسین ————— ۲۹ —————

وقتی آن مرد مشخصات خود را گفت راهزن کور دوستش را مخاطب قرارداده گفت :

— بنویس شغل ایشان مقاطعه کاری است .
— بسیار خوب نوشتم . ایشان باید ۵ هزار لیره بدهند .
راهزن کور در حالیکه سقطمهای شار مرد شکم گنده می کرد گفت :

— طبق آئین نامه ما ، شما مجبور پرداخت این مبلغ هستید فوراً ۵ هزار لیره بدمین .
مردک خواه ناخواه ۵ هزار لیره از جنیش در آوردہ براهزن کور داد . او پس از گرفتن ۵ هزار لیره به هویت نفر دوم رسیدگی کرده گفت :

— بنویس ایشان هم خوار و بارفروش عمداء اند .
— نوشتم . ایشون باید ۳ هزار لیره بدن .
— ولی قربان من این ۳ هزار لیره را ندارم .
— ما این چیزها را نمی فهمیم طبق قانون ما شما موظف پرداخت این مبلغ هستید اگر ندارید از این آقای شکم گنده قرضمن کنید .

خوار بارفروش ۶۵۰ لیره دیگر از آقای مقاطعه کار قرض کرده باوداد .

راهزن کور پس از رسیدگی به هویت نفر سوم گفت :
— بنویس ایشان هم زغال فروش اند .
— تو شتم . زغال فروشها باید ۲ هزار لیره بدن . البته تبصره ای هم در این مورد داریم که میگه :
— اگر زغال فروشی در فصل زمستان دستگیر شد ۰/۰۲۰

— راهزن —————— ۳۰

بر مبلغ قبلی افزوده ازاو مطالبه نمائید.

— خوب او نوقت چقدر می شه؟

— ۲۴۰۰ لیره.

— خوب چون امسال خیلی برف او مده باید ۲۵۰۰ لیره بده..

— یاله معطل نکن.

زغال فروش بهر شکلی بود ۲۵۰۰ لیره را داده خود را آسوده کرد.

— خوب خانم شما بفرمائید ینم شوهر تان چیکاره است؟

— مأمور جلب هستند.

— بنویس پسر.

— نوشتمن قربان. ایشان باید ۱۰۰۰ لیره پردازند ولی تبصره‌ای داریم که میگه. اگر طرف خودش نیست وزنش میباشد ۵۰ درصد تخفیف قابل شوید.

— خوب خواه رجون ۵۰۰ لیره بده بیاد.

— ولی من پول همراه ندارم.

— این النکوها مکرپول نیست؟

— چه عرض کنم.

راهزن کور دریک آن سه تا از آن النکوها را ازدست او بیرون آورده با بت بدھی اش حساب کرد؟

پس از خانم نوبت آقائی رسید که مهندس بود. راهزن کور با در نظر گرفتن قانون پرداخت جرایم مسافرت، از ایشان هم درخواست ۷ هزار لیره کرد.

در این موقع دوست راهزن کور گفت:

— ۳۱ —

عزیز نسین

— البته طبق قانون ما ۷ هزار لیره به مهندسی تعلق می‌گیرد که خودش دفتر داشته باشد والا درمورد مهندسینی که در ادارات دولتی کار می‌کنند این مبلغ به ۲ هزار لیره بالغ می‌شود .

— ولی ایشون خودشون دفتر دارند .

— پس ۷ هزار لیره بگیر .

مهندس گفت :

— ولی من بیش از ۵ هزار لیره ندارم .

— ماطبیق قانون ازتون می‌گیریم . اگر باقی اش را نداری لباسها و ساعت و انگشت‌ترت را قبول می‌کنیم .

مهندس مادر مرده پس از پرداخت آن مبلغ بشکل کسی که می‌خواهد وارد رختخوابش شود باقی ماند .

راهنمایی دیگر پرسید :

— خوب شما چکاره‌اید ؟

— دکترم قربان .

— بنویس پسر .

نوشتم قربان جریمه شون ...

— چقدر می‌شه ؟

— البته فرق می‌کنه اگر دکتر دولتی باشند ...

راهنمایی دیگر با عصبانیت حرف او را قطع کرده گفت :

— بلی ایشون دکتر دولتی‌اند .

— اگر دواهای دولتی را از اداره نبرده و از آنها داروخانه‌ای برای خود نساخته باشد ۲۵۰۰ لیره باید بدهند .

وقتی دکتر اظهار داشت که بیش از ۱۰۰۰ لیره نداده او را با یک شورت و یک زیرپیراهن بحال خود گذاشتند .

راهن _____ ۳۲

راهن کود پس از مشاهده هویت یکی دیگر از مسافرین گفت :

- آقاهم پلیس هستند و بمرخصی میروند .
- آقا پلیس راهنمایی و رانندگی هستند یا پلیس معمولی ؟
- پلیس راهنمایی هستند
- ۱۰۰ لیره .
- آقاهم و کیل‌اند .
- ازش پرس بیین و کیل‌داد گستری است یا و کیل شهرداری ؟
- و یا اینکه و کیل آزادند ؟ چون تعریف آنها با یکدیگر فرق داره .
- و کیل محاکمات اداری است ؟
- ۵۰۰ لیره ! بروشکر کن که و کیل داد گستری نبودی والا ۳۰۰۰ لیره ازت می‌گرفتم .
- ایشان هم رئیس دفتر اداره‌ای هستند .
- باید ۵۰ لیره بدهند البته اگر مالیات ، حق اولاد ، مدد معاش آنرا کم کنیم چیزی بدهکار نمی‌شن . بیینم چندتا بچه دارند .
- می‌گه ۵ تا بچه دارم .
- در آن صورت باید ۵۰ لیره هم دستی بهشون بدیم .
- در این موقع نوبت بمن رسید من ضمن دادن هویتم فشار بیشتری به ۳۰ لیره ای که در جیب داشتم آوردم .
- راهن کود پس از خواندن هویت من پرسید :
- چند ساله بازنشسته شدی ؟
- سه ساله .
- هر چه زودتر دست زنتو بکیر و بروپائین .

عزیز نسین ————— ۳۳

درحالیکه از ترس جانم بشدت بخود می‌لرزیدم از اتو بوس
پیاده شدم و بتصور اینکه چند دقیقه بعد منوزنم را تیر باران
خواهند کرد بدقيقه شماری پرداختم .

چند دقیقه بعد یکی از همان را هزنان منو زنم را بالای
تپه‌ای که رئیس کل شان نشسته بود برداشت .

رئیس راهزنان پس از آنکه از هویت من مطلع شد پرسید:

— چند ساله باز نشسته شدی ؟

— سه ساله قربان.

— بیا اینهم ۳۰۰۰ لیره بابت حقوق^۱ باز نشستگی ات که
که بہت نمیدن .

— آیا از وضع خورد و خوراکت راضی هستی و باصطلاح
بدل ورودت خبیلی فشار نمی‌آرد ؟

— چرا قربان بیشتر اوقات فشار می‌آرم بهمین سبب ذخیره
معده وروده داشته جیگر سفید و سیاهم بهم قاطی شده‌اند .

— بیا اینم ۲۰۰۰ لیره بابت خورد و خوراکت .

— بیینم اینم زننه ؟

— بله قربان .

— بیا اینم ۲۰۰۰ لیره .

— بینم غیر از این لباس لباسی نداری ؟

— نخیر قربان تازه اینم ۱۰ سال پیش دوختم .

رئیس راهزنان کیسه‌ای را که پراز لباس‌های گوتا گون بود
خالی کرده یکدست لباس ترو تمیز بمن وزنم داد .

— خبیلی از شما منشکرم آیا اجازه میدهید لباس‌های کهنه
خودمان را برداریم .

راهنمایی راهنمایی — ۳۴

ورداد را چون کسی رغبت نمی‌کند اونها را پوشید.
وقتی سوار اتوبوس شدید کار آنها تمام شده بود.
مسافرین که می‌دیدند ما هنور زنده‌ایم و لباس‌های نوئی
بتن کرده‌ایم خیلی خوشحال شدند.
خوشحالی ماهم کمتر از آنها نبود. و با وجود آنکه میدانستیم
چند ساعت دیگر بایدهم آنها را پاسگاه زاندارمری تحویل داده
رسید دریافت کنیم ولی در دل شاد بودیم با اینکه پس از آنهمه
ماجرای موفق شده بودم آن ۳۰ لیره کذاشی را نجات دهم! ...

پالتز پوست

دیدن باسن برجسته و پاهای عضلانی مستخدمه‌ای که مشغول پاک کردن موزائیک‌های کریدور اداره بود، طاقت و توان مستخدم آقای رئیس را برد. مستخدم مخصوص آقای رئیس پس از آنکه چند بار لب‌های خشکیده‌اش را بازبانش ترکرد بطرف مستخدمه بی خبر از همه جا رفت و او را در همان حال در آغوش کشید.

مستخدمه که غافل گیر شده بود فریاد کوتاهی کشید ولی وقتی مستخدم مخصوص آقای رئیس را دید بیش از آن‌ادامه نداد. چون دادن بوسه‌ای بمستخدم مخصوص آقای رئیس که در حقیقت او بساعت استخدامش شده بود اهمیتی نداشت. مخصوصاً وقتی صحنه عشق بازی دو هنرپیشهٔ فیلمی را که عصر روز قبل دیده بود بخاطر آورد، چشمها یش را بسته خود را در آغوش او انداخت.

در این موقع صدای وحشت‌ناکی بگوش رسید:

– او نجا چیکارمی کنید؟ مگر اداره جای این کارهاست؟
آندو بهر نحوی بود خود را جمع وجود کرد ولی خیلی دیر شده بود و کارمند دون پایه اداره آنها را که در حین مبادله بوسه دیده بود.

۳۶

پالتو پوست

پیشخدمت مخصوص با یادآوری پول چائی هائی که او از مراجعین گرفته بود خودش را آسوده کرد . اما این بار نوبت مستخدمه بود که خود را از این ورطه هولناک نجات دهد .

- واله فربان من اصلاً تقصیری نداشتم . او بدون اینکه خبردار بشم منو از عقب بغل کرد . خدا میدونه اصلاً روح خبر نداشت .

قیافه معصوم وزیبای مستخدمه جلب توجه کارمند دونپایه اداره را نموده و با خود گفت :

- چطور ممکنه من تا به حال متوجه اینهمه زیبائی نشده و چند رغاز حقوق را خرج دختران دیپرستانی کرده باشم . من خواه و ناخواه باید با چنین زنان زیبائی ازدواج کرده خود را از رنج و داد تنهائی نجات دهم و خواست کار نیمه تمام را با تمام برساند که صدائی اورا بخود آورد . کارمند دونپایه فوراً صدارا که متعلق بر پیس قسمت شان بود شناخت .

- آقا این بی شرمی است که کسی تو اداره مربوطه اش بعشق بازی پردازد . این کارها مال خونه است . اگر خونه نداری از پارک و سینما استفاده کن اینهارا که بی خودی نساخته اند .

کارمند دونپایه با نوعی ناراحتی گفت :

- قربان نظر سوئی نداشت . ایشون از من خواستند جسم کوچکی را که تو چشم شان رفته بیرون بیارم والا ...

- ای حقه باز بی شرم خجالت نمی کشی دلیل و برهان میاری ؟

آیا بر از نده است که دختر مخصوصی را از راه بدر کنی . برو این کلکه هارا برای کسی سوار کن که حرفهای تورا باور کنی .

عزیز نسین ————— ۳۷ —————

باله برو سرکارت . چرا تو چشمهای من نگاه می کنی ؟ !
 پس از رفتن کارمندان پایه آقای رئیس قسمت دست مستخدمه
 جوان را که چون بید بخود می لرزید گرفت و گفت :
 - دختره بی حیثیت . بگو ببینم چه غلطی میکردی ؟ لااقل
 اگر از این کارها بدی یادی هم از ما بکن ما که مجسمه نیستیم ! ...
 و آنگاه دستی بصورت مستخدمه کشیده با خود گفت :
 « بگذارد لشو خالی کنم که بعداً بتونم استفاده بیشتری ازش

بیرم »

آقای رئیس قسمت پس از آنکه اورا کاملاً مرعوب کرد
 لبها یش را بطرف لبهای او نزدیک کرد و هنوز اورا نبوسیده بود
 که صدای دور گه رئیس اداره بگوش رسید :
 - ببینم اونجا چه خبره ؟ واى ... واى ... واى ...
 آقای رئیس قسمت شما یید ؟ چشم و دلم روشن . اینه معنی خدمات
 عام المنفعه شما که هر روز چندین بار در باره آن صحبت می کنید ؟
 دیگه نمی شه . اینجا کافه نیست . اینجا اداره است او نم
 یک اداره کاملاً رسمی !

- قربان مثل اینکه سوء تفاهمی پیش آمده . بنده چند
 دقیقه پیش ایشان را با یکی از کارمندان دونپایه اداره مان در
 وضع نا亨جاري دستگیر کردم و مشغول پند و نصیحت دادن او بودم
 که شما سردمیدید .

زیباتی خیر . کننده مستخدمه آقای رئیس را بر آن داشت که
 فوراً رئیس قسمت را از حضورشان مرخص فرمایند .
 خیلی خوب فعلاً بفرمائید سرکارتان تابعاً در این خصوص
 باهم صحبت کنیم .

_____ ۳۸ _____
پالتو پوست

آنگاه بـا عصباـنـیـت مستـخـدـمـه جـوـان رـا مـخـاطـب قـرـار دـادـه
گـفـت :

– حالاتـوـبـا منـبـاـ منـبـاـ . هـمـین اـمـروـز اـزـاـدارـه بـیـرـوـنـت مـیـکـنـم
کـه دـیـگـه اـزاـینـ کـارـهـا نـکـنـیـ . اـدارـهـ کـه اـطـاـقـ خـوـابـ نـیـسـت ! ..
کـلـمـهـاـخـرـاـجـلـرـزـهـ بـرـاـنـدـامـ مـسـتـخـدـمـهـاـنـدـاـخـتـ . درـیـکـ آـنـ ،
درـبـدـرـیـ، مـحـکـومـیـتـ، گـرـسـنـگـیـ وـیـکـارـیـ درـجـلوـیـ چـشـمـهـایـشـ
مـجـسـمـ شـدـهـ اـشـکـشـ سـرـ اـزـیـزـ شـدـ .

– قـرـبـانـمـنـ تـقـصـیرـیـ نـدـاشـتـمـ . هـمـهـ تـقـصـیرـهـاـمـتـوـجـهـ مـسـتـخـدـمـ
شـماـسـتـ . الـهـیـ کـهـ پـیـشـ مـرـگـتـونـ بـشـمـ مـنـوـ بـیـرـوـنـ نـکـنـیدـ درـعـوـضـ
هـرـچـیـ بـخـوـایـنـ بـرـاـتـوـنـ اـنـجـامـ مـیـدـمـ .

آـفـایـ رـئـیـسـ بشـنـیدـنـ گـفـتـهـ اوـ مـخـصـوصـاـ جـائـیـ کـهـ گـفـتـهـ بـودـ :
«هـرـکـارـیـ بـخـوـایـنـ بـرـاـتـوـنـ اـنـجـامـ مـیـدـمـ»
خـوـشـحـالـ شـدـوـ دـسـتـیـ بـرـیـشـ وـ سـبـیـلـ پـرـوـفـسـوـرـیـ اـشـکـشـیدـهـ
گـفـتـ :

– دـیـگـهـ گـرـیـهـ نـکـنـ مـنـ تـراـبـخـشـیدـمـ فـقـطـ یـهـ خـواـهـشـ اـزـتـ
دـارـمـ . الـبـتـهـ خـواـهـشـ مـنـ خـیـلـیـ کـوـچـکـهـ ...
وـآنـگـاهـ اوـرـاـ درـآـغـوشـ گـرـفـتـهـ لـبـ بـرـلـبـشـ نـهـاـدـ .
دـرـاـیـنـ مـوـقـعـ دـرـبـ اـطـاـقـ آـقـایـ رـئـیـسـ باـ صـدـایـ نـاهـنـجـارـیـ
بـازـشـ وـزـنـشـ فـرـیـادـ زـدـ :

– مرـدـیـگـهـ بـیـشـرـفـ بـیـ حـیـثـیـتـ . خـجـالـتـ نـمـیـکـشـ بـعـدـاـزـسـهـ
تاـبـچـهـ، توـاـدـارـتـ عـشـقـ باـزـیـ کـنـیـ ؟ منـوـبـکـوـکـهـ بـهـتـ اـعـتـمـادـ کـرـدـمـ .
– عـزـیـزـمـ نـارـاحـتـ نـشـوـسوـءـ تـفاـهـمـیـ پـیـشـ آـمـدـهـ وـقـضـیـهـ بـشـکـلـیـ
کـهـ توـ مـیـبـینـیـ نـیـسـتـ . خـواـهـشـ مـیـکـنـ خـودـ توـ نـارـاحـتـ نـکـنـ تـاـ
هـمـهـ چـیـزـ رـاـبـهـتـ بـکـمـ .

عزیز نسین ————— ۳۹ —————

— بچه گولمی ذنی . گفته‌های تو را باور کنم یادم خرس رو ؟
برواین حرفهارا بکسی بگو که ترا نشناه .

— خدا شاهده نظر سوئی نداشتم و داشتم بدر دلها یش میرسیدم .
آخر میدونی طفلکی خیلی ناراحت بود و خواستم کاری بکنم که از
دلش بیرون بیآد .

تو خوب میدونی که من مسئولیت خطیری دارم و باید بدرد
دل کارمندانم برسم ... !

زن آقای رئیس بیش از آن مهلت نداد و پس از زدن چند
ضر به لنگه کفش بسر و صورت آقای رئیس از اداره شوهرش
خارج شد .

چند روز بعد همه میدانستند که پالتو پوست خانم رئیس
بچه مناسبتی خریداری شده ، سروکله آقای رئیس نیز بچه جهت باند
پیچ شده است .

از آن روز به بعد هیچ کس مستخدمه جوان و زیبا ولی
فقیر و تنها را در اداره ندید ! ... و ندانست بچه علت از اداره
اخراج شده است .

شهردار نموفه

انتخابات تعیین شهردار نمونه باشدت زیاد ادامه داشت .
 از میان جمع‌انبوهی از کاندیداها دورقیب حسین سایرین راعقب
 زده با صلح پایی فینال رسیده بودند .
 پس از تبلیغات قهوه‌خانه‌ای ، سینمائي ، مغازه‌ای و خانه‌ای
 بالاخره کار به تبلیغ میدانی کشید .
 یکی آن دو که بشیرآقا خوانده می‌شد سروان بازنشسته
 ارتش بود و سابقه ۰۳ سال وکالت در آن شهر داشت .
 رقیب سرسخت او کاظم آقا بقال بود که سالیان دراز باست
 کدخدائی خدمت کرده و پس از بازنشسته شدن در آن شهر مغازه
 بقالی دایر نموده بود . کاظم آقا سواد خواندن و نوشتن نداشت
 و بحساب‌های مغازه‌اش نیز با ارقامی که فقط او می‌توانست آنها را
 بخواند رسیدگی می‌کرد .
 در گوشاهی از میدان بزرگ کاخ فرمانداری ، میز بزرگی
 که متعلق بیکی از دوستانها بود و در روی آن یک تنگ آب و یک
 لیوان گذاشته شده بود دیده می‌شد . چند دقیقه بعد بشیرآقا و کاظم آقا
 چون دوستانی قدیمی دست در دست هم پشت جایگاه مخصوص آمدند .

عزم فسیل ————— ۴۱

مردمی که از ساعتها پیش از شهر و دهات اطراق آمده منتقل
آنها بودند بمحض دیدن آنها شروع با برآز احساسات نمودند.
بشير آقا از آنجائیکه و کیل بود بخود حق میداد که ناطق
نخستین او باشد با وجود این قبل از آنکه نطق خود را شروع کند
روبه دوست و رقیب سر سختش کاظم آقا کرد. گفت :

— قربان بفرمائید.

— اختیاردارین قربان مارا چه باین کارها فعلاً شما بفرمائید
تا بعداً نوبت ما بر سد.

بشير آقا و کیل که سه دوره متواتری شهردار بود باز است
مخصوص تشکر کرده پشت میکروفن قرار گرفت و اظهار داشت:
همشهریان عزیز، از اینکه بلطف و مرحمت خود سه دوره
متواتری مرا شهرداری برگزیده اید کمال تشکر را دارم و حالا
نیز با مساعدت شما حاضرم لایق این همه لطف و مرحمت شما
همشهریان عزیزم باشم.

البته همانطوریکه میدانید من اصراری به شهردار شدن
ندارم. به خواهش عده‌ای از دولستان برای چهارمین بار کاندیدایی
خود را اعلام کردم. شما آزادید من و یا کسی دیگری را به این سمت
انتخاب کنید.... (بشير آقا با گوشچشم رقیبیش را ورنداز کرد)
 فقط شهردار نمونه باید دارای شرایطی باشد که هم اکنون بعض
شما عزیزانم می‌دانم.

شرط اول شهردار نمونه مر بوط به کاردانی، مردمداری
و تجری به پختگی است که در سالیان دراز عمر شان بدست آورده‌اند
رسایر کاندیدها غیر از بشیر آقا و کاظم آقا جوان بودند) البته
منتظر من از یک نفر کاندیدای جهان ندیده داشتن کله‌ای طاس و

٤٢ شهربار نمونه

دندانهای مصنوعی نیست (کاظم آقا ۱۴ سال از بشیر آقا مسن تر بوده دارای کلهای طاس و دندانهای مصنوعی بود) و نباید من او از ۵۰ سال تجاوز کند. (خودش تقریباً ۵۰ سال داشت).
گنسته از آن ممکن است شما کسی را انتخاب کنید که از قوانین مملکتی بی خبر بوده باشد (در آن شهر کسی باندازه او از قوانین مملکتی خبر نداشت) من اصراری ندارم که مرد انتخاب کنید چون کار شهرداری فوق العاده خسته کننده است بلکه از شما می خواهم در انتخاب شهردار نمونه مخصوصاً کسی را که سواد خواندن و نوشتن فرد انتخاب نفرماید.

شهردار نمونه باید از لحاظ اخلاقی و از لحاظ لباس نمونه باشد. شهرداری که شلوارش سال به سال رنگ اطوب خود نمی بیند باعث سرافکندگی همشهر یان عزیزمان خواهد شد. (رقیب او نه کراوات میزد و نه اینکه شلوار اطودار می پوشید) اگر شخص را که کلاهش مثل کلاه من نیست انتخاب کنید رسوا خواهیم شد (کلاهش را از من برداشت و بمقدم نشان داد) باز هم اضافه می کنم.

- اصراری به شهردار شدن ندارم ولی شما شهرداری را انتخاب کنید که شرایط لازمه را داشته باشد.

وقتی بشیر آقا از پشت میکروفن پائین آمد عده بیشماری از مقدم که در آن میدان گردآمده بودند یکدل و یک زبان گفتند:
- راست میگه.

- حق با اوست هر چی باشه سه دوره شهردار بوده و بفوتوفن کار وارد.

عزیز نسین ————— ۴۳

در این موقع کاظم آقا بقال پشت میکروfon قرار گرفته
چنین گفت :

— همشهریان عزیزه بنده قدرت ندارم کلمات زیادی را
بهم بافته بعنوان پندو نصیحت تحويل شما دهم . بشیر آقا آنچه
لازم بود گفتند :

(در حالیکه بشیر آقارا نشان مردم میداد) بنظر من دندانهای
سکی شهردار نمونه شما باید روکش طلا داشته باشد . (دندانهای
سکی بشیر آقا روکش طلا داشت) چشمهای شهردار نمونه باید
آبی باشد (چشمهای بشیر آقا آبی بود)

در این موقع مردم شروع بخندیدن نمودند . کاظم آقا بقال
در حالیکه بشیر آقارا نشان میداد گفت :

— باید روگونه چیز هم خال سیاهی داشته باشد (بشیر آقا
روی گونچه پیش خال سیاهی داشت) بشیر آقا از شنیدن سخنان
کاظم آقا سرخ سرخ شد .

خنده مردم همچنان ادامه داشت که کاظم آقا گفت :

— از همه مهمتر باید اسمش هم بشیر آقا باشد .
پس از این گفتار کاظم آقا در میان قوه‌هه مردم از پشت
میکروfon پائین آمد .

بشير آقا از شدت فاراحتی سبیل‌سای سفیدش را می‌جوید .
بر نامه نطق‌های انتخاباتی فردانیز ادامه داشت . بشیر آقا
که هیدید تقریباً شکستش مسلم شده است آن متنات و دیسپلین
همیشگی اش را کنار گذاشته تصمیم گرفت پنه کاظم آقا را روی
آب بیندازد .

فردادی آنروز جمعیتی در حدود سه چهار برابر روز قبل

_____ ۴۴ _____ شهردار نمونه

میدان بزرگ فرمانداری را پر کرده بودند. البته این بار جمعیت بدو دسته تقسیم شده عده‌ای از بشیر آقا و عده‌ای از کاظم آقای بقال طرفداری می‌کردند.

در این موقع بشیر آقا با عصباً نیت فوق العاده پشت میکرفن قرار گرفته چنین گفت: همشهریان عزیز تصمیم داشتم در دایره تربیت و نزاکت بارقیب خودم کاظم آقا بقال رفتار کنم. ولی لحن سخنان او را مجبور کرد که در عقیده خود تجدید نظر کنم. آیا درین شما کسی هست که نداندا و در زمان کد خدائی اش رسوانی هائی که انسان از نام بردن آنها ننگ دارد بوجود نیاورده است؟

شما خوب میدانید هر شخص ناشناخته وارد شهر ما شود یکراست بخانه کاظم آقا میرود. آیا تا به حال علت این کار را از خود پرسیده اید؟ آیا فراموش کرده اید همین آقا امینه خوشگله را سه روز و سه شب پیش سه نفر دوست خارجی اش نکهداشته بود؟

مردم گفتند :

— حق باشماست.

— درست میگه.

آیا میدانید پولهای را که سال گذشته در عید فطر بعنوان فطریه از مردم جمع کرد به مصارفی رساند؟
گویا میدانید شهردار نمونه تان چهار زن عقدی در خانه دارد؟

مردم :

باین مرد باید آفرین گفت.

— هموطنان عزیز اشما بخوبی میدانید که ده سال پیش از این کاظم آقا بقال بنون شب محتاج بود ولی هیچ فکر کرده بود عرض

— ۴۵ — عزیز نسین

این دهسال چطود او توانست نصف بیشتر املاک این شهر را
تصاحب کند؟ او بیشتر زمینهای این شهر را خورده
مردم :

— قربون اشتهاش برمیم . آدم با عرضه یعنی این .

— هم شهریان عزیز من چیزهای زیادی درباره او میدانم
ولی این مباحثت را به بعد موکول می‌کنم . شما در انتخاب من
و او کاملاً مختارید .

پس از بشیر آقا ، کاظم آقای بقال در میان کف زدنها
حاضرین پشت میکرو فن قرار گرفته مثل اینکه در قهوه خانه ای
صحبت می‌کند بسخنان خود بدینگونه شروع کرد .

— من تمام گفته های بشیر آقارا تصدیق می‌کنم . ایشان حق
زیادی بگردن من داشته ۳۰ سال تمام است که در این شهر وکالت
می‌کنند .

او نه زمینی دارد و نه گاو و گوسفندی . حتی شنیده ام خانه
مسکونی اش هم اجاری است . در مورد گفته های ایشان هم حرفی
برای زدن ندارم . چون من ۱۰ سال پیش از این بنون شب
محناج بودم .

در حالیکه حالا فقط ۳۵ هکتار زمین زیر کشت دارم .

خداراشکر باندازه کافی هم پول دارم .

او کراوات و پاپیون و شلوار اطوکشیده دارد در عوض من
اصلًا سواد خواندن و نوشتن ندارم . حالا خودتان میدانید یا
مرا انتخاب کنید یا اورا ؟

بدین ترتیب نطق های انتخاباتی پایان رسید و مردم متفرق
شدند .

_____ ۴۶ _____
شهردار نمونه

قرار بود دو روز دیگر انتخابات رسماً شروع شود .
چند ساعت بعد دوستان کاظم آقا بقال سرتاسر مغازه سه
دهنای اورا پر کردند .

- کاظم آقا چیکارمی کنی ؟ بنظر تواون بی پوله . درصورتیکه
صدتاً مثل تو را میخواهی املاک زیادی هم داره که همه ما از آن
باخبریم .

کاظم آقا خنده کوتاهی کرده گفت :

- حالا ببینیم انتخابات چی می شه .

- ما ؓی دانیم که تو پول فطریه هارا به یکی از پروشکاهها
دادی . چرا در موقعی که او از ارادت ایراد می گرفت جوابشوندادی ؟

- اجازه بدین ببینم نتیجه انتخابات چی می شه !

باباجون تو کجا ۲۵۰ هکتار زمین داری ؟

- اجازه بدین تا نتیجه انتخابات معلوم بشه .

کاظم آقا در مقابل تمام سوالات دوستانش همان جمله کذا ؓی
«منتظر باشیم نتیجه انتخابات چی می شه » را تحويل میداد .

چند روز بعد نتیجه انتخابات معلوم شده کاظم آقا با
اکثریت قابل توجهی برند شده بود .

وقتی علت پیروزی اور اژچند نفر که بوى رأى داده بودند
پرسیدند گفتند :

- مارأى مان را بکسی میدیم که بتونه ۴ تازنو تو یك خونه
نکهداره ، در عرض ۱۰ سال از همال دولت میلیونر بشه ، خانه اش
را بصورت خانه عمومی درآوره ضمناً دلال محبت نیز باشد .

ما حاضر نیستیم آراء خود را بکسی چون بشیر آقا که
مردی بی دست و پاست بدھیم .

عزیز نسین ————— ٤٧

پس از آن انتخابات هر کس کاندیدائی خود را جهت شهرداری شهر اعلام می کرد چنین تبلیغاتی نیز می نمود: همشهریان عزیز، من دارای ۵۰۰ رأس گاو، ۱۰۰۰ رأس گوسفند، ۲۰۰ هکتار زمین و ۴ زن عقدی و ۶ زن صیفه ای بوده هفتاهی دو بار بهترین رقاصان شهرمان را تحويل مهمانان خارجی و داخلی میدهم.

تمام این موقیت ها در عرض ۶ ماه نصیب این جانب کاندیدای شهرداری نمونه گردیده است!

فتو پارقی

وقتی گرفتاری ام را بطور کامل برای او شرح دادم گفت:

- بنظر من باید پیش فتوپارقی تشریف ببرید.
- با تعجب پرسیدم:
- ولی ممکن است بکین چه رابطه بین گرفتاری من با یک نفر فتوئی وجود دارد؟
- تو صاحب فتوپارقی را شخصیت کوچکی بحساب نیار.
- او تا بحال کار کسانی را که ۱۰-۱۵ سال از اداره ای با داره دیگری پاس می شد با موقیت کامل انجام داده است.
- یک نفر فتوئی؟
- بله یک نفر فتوئی.
- مثل اینکه سر بسر میگذارین؟
- نه بخدا با هات شوخی نمی کنم فقط کافی است که پنهان مراجعه کنی و بدون آنکه بشرح گرفتاری ات پردازی بگوئی :
- قربان دستم از هم‌جا کوتاه شده و بشما پناه آورده‌ام.
- بامید اینکه شاید گشايشی در کارم پیش آید آدرس او را

— ۴۹ —

غزیز نسین

گرفته فردا آنروز بفتو پارتی مراجعت کرد.

شکل ظاهری بنای فتو پارتی اصلا نشان نمی داد که صاحب اصلی آن یک نفر فتوئی باشد. در اطاقی که صاحب فتوپارتی نشسته بود یک میز بزرگ فرسوده، دو عدد مبل بسیار قدیمی و یک صندلی نو که مخصوص آقای فتوپارتی بود وجود داشت.
روی این صندلی مردی در حدود ۴۵-۵۰ ساله به موهای کاملا سفید نشسته و ضمن دود کردن سیگارش به نقطه ناعلومی چشم دوخته بود.

بمحض اینکه وارد این سالن شدم، پس از سلام گفتم:
— قربان دستم بداما نتان بدادمن بیچاره هم بر سید. دستم از همه جا کوتاه شده،
بدون اینکه نگاهی بمن بکند گفت:
— بسیار خوب به نشینید باید برای این کارتان ۲۰۰ لیره پردازید.

— ۲۰۰ لیره که چیزی نیست حاضرم ۳۰۰ لیره بدم
— تهمان ۲۰۰ لیره کافی است
— چشم قربان، همان ۲۰۰ لیره را تقدیم می کنم.
پس از گفتگوی کوتاهی وارد جانی شبیه پستو شده دوربین عکاسی و فلاش آنرا برداشته بسالن بر گشت:
— یالا بلند شو بیریم.
از ترس آنکه مبادا پرسش من راجع بجایی که می خواهیم برویم باعث کدورت او شود بدون سوال از جای برخاسته بدبیال او برآه افتادم.

برای اولین بار در جلوی رستوران بزرگی ایستادیم.

— فتو پارتی — ۵۰

— برو تو

— چشم.

— در کنار اون میز گوشه‌ای بشین

— چشم قربان

— بمحض اینکه سر میز نشستم گارسون ۶-۶ بطر مشروب خارجی ۳-۲ بطر مشروب داخلی و مقدار زیادی کباب و جوجه سرخ کرده روی میز گذاشت.

از ترس اینکه مبادا حساب میز بکردن، بیفتد گفت:

— ولی قربان من اصلاً گرسنه نیستم

فتومی با عصباً نیت گفت:

— مردیکه عوضی! کی بہت میگه بخوی که تو میگی میل ندارم؟ می‌تونی دندوندو جیگر بگذاری و نیکاره‌ام دخالت نکنی؟ بدون اینکه جوابی دهم منتظر ماندم. پس از لحظه‌ای گارسون بطرف من آمده لیوانی را که تا $\frac{1}{4}$. آن دوغ دیخته بود بدستم داد.

باناداحتی پرسیدم.

— خوب اینو چکار کنم؟

— صبر کن چند دقیقه دیگر اونو باید بخوری. اگر با آنجه من میگم عمل کنی پیروزی ات حتمی است. حالا صندلی‌ات را یه خورد و بکش عقب‌تر. یه کمی هم بطرف چپ بیس خوب شد. حالا آرنج دست چپ‌تر را بمیز تکیه بدها... حالا با دست راست قدرح مشرومت را جلو بیار آقا گارسون توهم یه کمی بسمت راست برو. خوب حالا بخندین... خوبه... بی حرکت.

در میک آن نور فلاش روشن و خاموش شد. فتو می‌گفت:

— فتو پارتنی ————— ۵۱

یالا معطل نکن ۱۰ لیره با بت تماشای غذاها و ۵ لیره هم
با بت همکاری گارسون بمندوی بده .

پس از پرداخت ۱۵ لیره از آنجا خارج شدیم . فتوئی با همان
خشونت پرسید :
ما یوداری ؟
— نه ندارم .

— پس یک دونه بخریم .
— تواین سرما که تو دریا نمی شدیت
— قرارش که دخالت نکنی .
بخدا من اون توییخ میز نم .
— حرف نباشه برو تو اون مقازه
از آن مقازه هم ما یوئی خریده روانه پلاژ شدیم .
باد سختی می وزید و در تمام پلاژ غیر از منو و فتوئی کس
دیگری دیده نمی شد .

فتوئی گفت :
— یالا لخت شو . اگر از من هم خجالت می کشی برو تو اون
کاین .

ولی خیلی سرد .
— معطل نکن من هزار درد بی درمون دارم فقط کار تو نیست
که اینهمه روش معطل بشم .
آی بر پدر همچون پارتی هزار تسبیح صلووات ... آخه کسی
نیست که پرسه بین کارمن و فتوئی و کنار دریا ، چه رابطه ای
ممکنه وجود داشته باشد .

فتوئی گفت :

فتو پارتی

۵۲

چرا با خودت حرف میز نی یالا مایو تو بپوش .

- آخه قربان من تناسبی بین کارمو مایو نمی بینم .

- حالا بیا وحالیش کن .

منکه میدیدم چاره ای ندارم خواه ناخواه لخت شده مایو

پوشیدم .

- حالا برو تودریا

- بیا و بمن رحم کن آخه کی می تونه تسواین هوای بخ

بندان تودریا بره .

- تارون هات تودریا برع کافیه .

- وای خداجون چقدر سرده .

حالا بادو دستت آبرا بطرف من پاش .

- بخ کردم .

- یا الله بیاش

مردم

- حالا بیاش

بیا اینهم آب پاشی ! ..

- خوبه همون طور وايسا ادامه بده

- بخ کردم .

- قطرات آب تو دور بین دیده نمی شه آب زیادتری بیاش

- مردم

همون جا واستا . . تموم شد .

بدنبال شنیدن صدای شستی دور بین از آب بیرون آمد .

فتوى گفت :

- حالا مثل کسی که معشوقه اش را در کنار دریا بغل کرد .

۵۳

عريف سپير

باشد هوارا بغل کرده روشنها راه برو .

- مردم از سرما .

- به خرد صبر کن آهان تمام شد .

- خيلی سردم شد .

- من هم سردم شد مگر ما بشر نیستیم که برای روبرا
کردن کار مردم این همه تلاش می کنیم ؟

- ولی شما که لباس دارین .

- اين لباسها که نمي تونه جوابگوي اين سوز و سرما باشه .
با عجله هر چه تمامتر لباس پوشیده پرسيدم :

- خوب حالا کجا ميريم .

- بايستگاه تاکسي ها ...

وقتی بايستگاه تاکسي ها رسيدم او يكى از لوکس ترین
آنها را انتخاب کرده گفت .

- برو تو ودم در بشين ضمناً سيگاري هم روشن کرده
بين دوتا لبهات نگهدار .

- ولی من سيگاري نبیشم .

- ديدی که عوضی هستي . اگر مثلاً يه پك بزنی خفه می شي ؟
راننده تاکسي با تعجب پرسيد :

- آقا جون شمادو نفردارين فيلم برداری می کنيد ! فتوئي :
- تقریباً .

- خوب قربان ما هم حاضریم سیاهی لشکر بشیم . فتوئي :
- تو پولنو بگیر و باین کارها دخالت نکن .

بفرمان آقای فتوئي وارد تاکسي شده درحالیکه سیگاری
زیر لب داشتم کنار پنجره نشستم . فتوئي گفت :

— فتوپارتنی — ۵۴

— حالا بخند .

— بفرمایید اینهم خنده .

— نه نشد باید ازته دل بخندی ! ..

— بفرمایید اینهم ازته دل .

— خوب حالا همین طور وایستین .

نور فلاش یک بار دیگر مرا از آن تنگنا نجات داد .

پس از آنکه ۱۰ لیره بشوفر تا کسی دادیم پرسیدم :

— خوب حالا کجا میریم ؟

— بطرف دره‌ای که در خارج شهره و تو نهر آن ماهی‌های خوبی وجود دارد. درین راه آقای فتوئی چوب بلند بالائی هم بدستم داده بطرف دره خارج شهر سرازیر شدیم .

وقتی بکنار نهر رسیدم فتوئی گفت :

— حالا کت و شلوارت را در بیار .

— با با جون هوا خیلی سرد .

— معطل نکن من کار دارم .

— چشم قربان .

پس از کندن لباسها می‌منتظر فرامین او شدم .

— خوب حالاون چوبومتل اینکه می‌خواهی ماهی بگیری تو آب بکن ، بعداً پاکت سیگارت را در دست چپ گرفته چنین وانمود کن که بکسی سیگار تعارف می‌کنی .

من بیچاره ابتدا کفش‌ها سپس جورابها و کت و شلوارت را از تن در آورده وارد آب نهر شدم . فتوئی گفت !

— خوب ژست بگیر. دارم عکس تومی گیرم . یه خورددهم

بخند .

عزمیز نسین ————— ۵۵ —————

— بفرمایید اینهم خنده بخ زده .
 پس از روشن و خاموش شدن فلاش طاقت نیاوردہ پرسیدم :
 — ممکنه بکین این دیگه چه نوع پارتی است که می خواهد
 کار منو درست بکند ؟ نکنه مشغول تهیه یک قتو رومان هستیم ؟
 قتوئی بدون آنکه بصورتم نگاه کند گفت :
 — حالا ۲۰۰ لیره سهمیه ما را بده و چهارشنبه سری بما
 بزن .

خواه ناخواه ۲۰۰ لیره زبان بسته ام را تحویل داده بدین
 ترتیب شنای زمستانی من در کنار دریا بیهای ۲۶۵ لیره برایم
 آب خورد .

روز چهارشنبه با ناما میدی رهسپار قتو پارتی شدم . قتوئی
 ماباز بهمان ترتیب به نقطه نامعلومی خیره بود . وقتی مرا دید
 گفت :

— بفرمایید .
 سپس از کشوی میزش ۵ عکس کارت پستال بیرون آورده
 گفت :

— بفرمایید اینهم عکس های شما .
 بمحض مشاهده عکس ها افتخار شکستن چهارمین پایه مبل
 قدیمی قتو پارتی نصیب من شد و در حالیکه از شدت نهاد احتی
 نمی توانستم بشینم پرسیدم :

— اینها دیگه چیه ؟
 — اینها پارتی است داداش جون .
 در اولین عکس با تفاق نخست وزیر در کافه ای گیلاس بگیلاس

— فتوپارتنی — ۵۶

میزدیم . در عکس دوم . منو و نخست وزیر مشغول آپاشی هستیم . در عکس سوم منو نخست وزیر در حالیکه من اورا بسختی بغل کرده ام مشغول گردش در کنار دریا می باشیم . در چهارمین عکس نخست وزیر مشغول آتش زدن سیگارم بوده در پنجمین عکس منو نخست وزیر مشغول صیدماهی بوده من با یشان سیگار تعارف می کنم .

پس از دیدن آنها با ناراحتی گفتم :

— داداش اگر کسی اونها را تو دست و بال من ببینه کار دستم میده .

صاحب فتوپارتنی در حالیکه می خندید یک دسته عکس از کشوی دیگری در آوردده در حالیکه روی قسمتی از عکس را پوشانده بود پرسید :

— بگو ببینم این کیه ؟

— این عکس شماست .

او پس از آنکه روی عکس خود را گرفت پرسید :

— خوب این عکس کیه ؟

— این عکس «اینو نو» نخست وزیر اسبق است .

— چه لباسی به تن دارد ؟

— لباس کشته ، همانطوریکه شما لباس کشته به تن دارید .

ببینم شما مشغول کشته گرفتن هستید ؟

— پس فکر کرده مشغول خواهد بودیم . می بینی که کشته می گیریم .

حالا تو این عکس را نگاه کن .

عزیز نسین ————— ۵۷ —————

بله می بینم که با نخست وزیر سابق تو حمام نشسته و سرو تن
یکدیگر را مشتومال میدین .

— بله من در زمان نخست وزیری اینونو درب بسته‌ای باقی
نمایند که نتوانم با آنها باز کنم حالات وهم با نشان دادن این عکس‌ها
درهای بسته کارت را بروی فردا باز کن .

زندگی ام را بتو مدبونم

- دیر و زیان بسیار زیبا و تولدبر وئی آشناشدم.
- خیلی قشنگه؟
- والله بنظر من که خیلی قشنگه اگر باورت نمی شه عکس شونگاه کن.
- واقعاً که زیباست ... جدیت کن او نوزود از دست ندی.
- مگر ولش من کنم برم.
- به ینم اونم بتوع علاقمنده؟
- خیلی ...
- پس هر چه زودتر بر قلب و روح او مسلط شو.
- در این راه از هیچ کاری کوتاهی نخواهم کرد.

- چه خبرها؟ چند روزه که پیدات نیست؟
- خبر خیر. چیزی که قابل عرض باشه نیست فقط اگر یادت باشه چند روز پیش راجع بزن باهات صحبت کردم.
- عشق او یواش یواش ناراحت کرده و می ینم که دیوانه

عزیز نسین —
واردوستش دارم .

— او نم ترا دوست داره ؟

— نمیدونم .

— جدیت کن که دوست داشته باشه .

— چطوری ؟

— و اشن هدیه بخر . زنها از گل خوشان میاد منحوماً
اگر گل ، گل میخک سرخ باشه . گاهگاهی هم از ذکاوت و هوش
اوچیزهایی بکو معمولاً زنها از تعریف و تمجید خوشان میاد .
— قول میدم که این کارها را بکنم .

— نمیدونم از تچطوری تشکر کنم .

— خواهش می کنم .

— باور کن که تو باروح وجسم زنها آشناei کامل داری .

آنچه گفته بودی انجام دادم واویوش یواش سر لطف آمد . ترا
بخداحر چه در این باره میدونی واسم بکو .

— اونو به سینما ببر . البته فیلم نباید درام باشه . جدیت
کن فیلم انتخابی تو کمدمی ، موزیکال یا عشقی باشد . وقتی از سینما
خارج شدی برای آنکه ادب و تحریت خود را نشان دهی اور اینقادی
برده سفارش آوردن بستنی و آنلی بده در ضمن همیشه در جیب
شکلات بگذار و گاهگاهی باو تعارف کن .

— هر چی بگی می کنم . باور کن از عشقش دیوونه شدم .

دیروز اونو بسینما بردم . وقتی باو شکلات تعارف کردم

٦٠

زندگی ام را بتومیدیونم
فوق العاده خوشحال شد. بعد از اتمام فیلم او را بکافه قنادی برده سفارش دوستنی و آنیلی دادم. او ضمن تشكر گفت:
- واقعاً که مرد ایده آل و باذوقی هستید.
قراره تعطیلی این هفته را بخارج از شهر بریم. در این موردچه راهنمایی می کنی؟

- بنظر من اونو کنار دریا بیس. او نجاهم تامی تویی سوار الاغش کن.

چون اغلب ذنها از الاغ سواری خوششان می‌آد. شب‌هنکام. هم او را بیکی از کافه‌های ساحلی برده مدتی باهاش والس برقص.
- ای خدای بزرگ خودت کمک کن تا این زن زیبارا بچنگ بی‌آورم.

- اگر با نیچه من می‌گم عمل کنی او را بچنگ خواهی آورد.
- نمیدونم چه زبانی ازت تشكر کنم.
- احتیارداری این وظیفه منه که دوستم را در لحظات خطیر راهنمایی کنم.

- چی شد؛ کنار دریارفتید؟
- خیلی خوش گذشت جای شما بسیار خالی بود. ولی نتونستم کاری بکنم.
- چرا
- برای اینکه زنه شوهر داره
- یعنی میخوای بگی شوهر شود دوست داره؟
- نه با باشوهش باندازه خرهم نمی‌فهمم. بکفته او شوهرش

عزیز نسین ————— ٦١ —————

مردی است خشن و نفهم که روح اور ادراک نمی‌کند .
 - خوب چرا ازش طلاقی نمی‌گیره ؟
 - میگه : اگر بتواعتماد داشتم این کار را می‌کردم . ولی
 نمی‌دونم چیکار کنم ؟
 - او نوولش نکن .

- چی شد ؟ مثل اینکه کارها روبراست .
 - بابا او نم شورشو درآورده . تا حالا حتی تنومندم یک
 دفعه هم ماقچش کنم . ولی فهمیدم که من دوست داره .
 - هدیه بخیر مخصوصاً لوسیون‌های زیبائی یادت نره . بیشتر
 زنها از ادکلن هم خوششان می‌باد اگر دلت خواست ادکلن خوش
 بوئی هم باوهدیه بده . ضمناً اگر پارچه لباس هم که رنگش آبی
 آسمانی است برایش بخیری فکر می‌کنم خوش بیاد .
 - اگر شوهرش بفهمه .
 - از کجا می‌فهمه . مگر نکفتنی که میگه : مردی که باندازه
 خرم حالیش نیست ؟
 - حق باتوست .
 - اگر دلت می‌خواهد می‌تونم در انتخاب پارچه لباسی
 باهات همکاری کنم ؟
 - نه راضی بذحمت تان نیستم خودم می‌خرم .

او صاع و احوال چطوره ؟
 - خیلی خوب و بسرعت در حال پیشرفت هستیم . وقتی

۶۲ زندگی ام را بتومندیونم

لوسیونها و ادکلن‌ها و دوقواره پارچه مرادید کم مانده بود ماچم کند ولی بخیر گشت واودست از پاخطا نکرد. نمیدونم چطوری می‌تونم او نو بدمست بیام؟

– شعرهایی از شاعران نوپرداز بخوان، اغلب زنها عاشق شعر نواند. بعدها هم بگو که اگر از شوهرش جدا بشه حاضری عقدش کنی.

خیلی وقتی که ندیدمت. داداش کجایی؟

– راست میگی او نقدر سرم مشغول بود که نتوانستم پیشتبیام. اواز شوهرش طلاق گرفت.

– مگر قصد ازدواج ندارین؟
– چرا.

– بدون اینکه وقت گذرانی کنی فوراً بگیرش. چون ممکنه شوهرش رجوع کنه.

– نمیدونم باجه زبانی ازت تشکر کنم. من زندگی ام را مدبیون تومیدانم.

اگر راهنمایی‌های تو نبود من هرگز نمی‌توانستم با او ازدواج کنم.

– در حقیقت من باید از تو تشکر کرده زندگی ام را مدبیون توبدانم. چون من هم در سایه توجهات تو توانستم زنم را که اکنون زن توسط طلاق بدهم!...

چاه زندگی

بچه بمحض دیدن آن منظره فریاد زنان خودش را بمادرش رسانیده گفت :

– مادرجون.. مادرجون.. با با توچاه افتاد.

حلیمه خانم باناراحتی از اطاق بیرون آمده دوبار فریادزد:

– محمدآقا ... محمدآقا کجای؟

محمدآقا کارمند ۲۲ ساله دولت بود. محمدآقا این ۲۲

سال را با عنوان کارمند دون پایه خدمت کرده بود. محمدآقای بخت برگشته چه کاری از دستش ساخته بود شاید خداوند او را بعنوان کارمند دون پایه بدنیا آورده بود.

محمدآقا روز قبل از حادثه حقوق ماهیانه خود را گرفته پس ازدادن بدھی قصاب و بقال و میوه فروش دریافت که بیش از ۵ لیره از حقوق گدائی اش برای او باقی نمانده است. باز خداوند قرپدر مر حومش را فرق نور و رحمت کند که برای او یک اطاق ۴×۳ ویک آشپزخانه دو متري بعنوان یک خانه بارت گذاشته ورفته بود والا اگر محمدآقا اجاره نشین بود خدا میدونست چه

— چاه زندگی — ۶۴

می توانست بکند .

اوایل زندگی محمدآقا تا بدنیا آمدن دو بچه بدبود ولی بعداز آنکه تعداد اولاد او به ۴ نفر رسید وهر روز بچه هاش پول توجیبی پول انجمن مدرسه، پول روپوش، پول سوخت زمستانی خواستند محمدآقا بد بختی را بخوبی حس کرد .

محمدآقا که میدید کار از کار گذشته دست بازدیدانسل زده بازحامت فراوان موفق شد حق اولاد خود را به ۸۰ لیره برساند.

محمدآقا آدم خوش بینی بود و با خود می گفت :

— فکر نمی کنم دولت نسبت بحال و وضع کارمندان اینهمه بی اعتنا باشد . البته روزی خواهد رسید که دولت بکرق تاری منو و امثال من که ازدواج رفیع عقب مانده ایم ۸-۷ و تا بچه داریم رسیدگی خواهد کرد .

محمدآقا پس از یک سال دریافت که از دیدانسل برای او کاری انجام نمی دهد و دولت هم باین زودی ها بفکر او و امثال او نخواهد افتاد . لذا از زنش حلیمه خانم خواست که نهمین فرزندشان را سقط کند .

حلیمه خانم از آنروز به بعد خودش را از پلکان ، پشت بام رواجاق و تهی حوض پرت کر دشاید این فرزندشان بدنیا نیاید ولی از آنجائیکه فرزند نهی آنها اصرار عجیبی داشت ۱۰ لیره بضدوی دولتی ضرب زند در صریح موعد مقرر بدنیا آمد . ولی از بخت بد آنها بسبب ضرباتی که در شکم مادر خورده بود چند ساعت بعد دار فارنی را وداع گفت ۱

وقتی محمدآقا شهنگام بخانه آمد وزنش را در رختخواب

دید گفت :

عزیز فسین — ۶۵ —

— ای کاش این نامه دیروز می‌آمد و نمی‌گذاشتیم ۱۰ لیره
مون ازین بره

— محمد آقاون نامه چیه؟

— این نامه در حقیقت بخشنامه است. در این بخش نامه قید شده است که :

— چون دولت بودجه ای برای ترفیع کارمندان ندارد در نظر گرفته شده حق اولاد دوباره گردد.

— حالا چیکار کنیم؟

— چه کاری از دستمون ساخته است او نوکه نمی‌تونیم بجای اولیش بر گردو نمیم.

نظر من این است که دو بازه کارخانه آدم سازی را برآ
انداخته با گرفتن حق اولاد ترمیمی در حقوق مان بکنیم!

هر چند زمینه بدنیا آوردن به جهه برای حلیمه خانم تا ۲۰ نفر نیز مساعد بود ولی محمد آقا پس از بدنیا آمدن دهمین فرزندش کارخانه آدم سازی را تا اطلاع ثانوی تعطیل کرد.

می‌گن «انسان بامیدزند است» امید محمد آقا هم دو برابر شدن حق اولاً بود. ولی پس از مدتها به تلخی دریافت که دولت قصد انجام چنین کاری را ندارد. از آن روز به بعد محمد آقا را خنده رو بمردی عصبانی و ترش رو مبدل شده با کسی حرف نمیزد.

موقع خواب هم در باره ترفیع، حق اولاد، مدد معاش و این قبیل چیزها ناخود آگاهی دیان می‌گفت:

محمد آقا ناچار بود دامن‌ها، کت‌ها، بلوز‌های دخترانش را برای چند مین‌بار بدست خیاط باشی داده پشت رو کند. با وجود این پس از رنگ کردن لباس‌های پسرانش مجبور بود برای بزرگترین

— چاه زندگی — ٦٦

دختر و پسر خود لباس نوبخرد. محمد آقا زمستانه‌ها را بدون زیس پیراهنی سپری میکرد ولی هیچ گاه دودسیگار درجه ۳ او بر احتی تادل و روده‌اش نمی‌رسید محمد آقا نمیدانست کدام یک از بچه‌ها یش بعد رسه میروند ولی هر روز صبح ۵-۶ دست را که برای گرفتن پول توجیبی بطرفش دراز می‌شد می‌دید و پس از آن این صداها را می‌شنید.

— با با پول بده می‌خوام قلم بخرم . با با پول بده می‌خوام دفتر بخرم ، با با پول بده مدل بخرم ، با با پول بده کتاب بخرم ... بقال سر کوچه هم که نصف درآمدش از عائله محمد آقا بود لو بیا را بجای فیخود ، ماست ترشیده را بجای سر شیر ، شیره کثیف وغیر قابل خوردن را بجای نوعی شیرینی با آنها داده باعث خوشحالی معده‌ها ، اثنه‌ی عشرها و روده‌ها می‌شد .

وقتی آنروز صبح محمد آقا برای رهائی از این‌همه گرفتاری خود را بچاه منزلاشان انداخت تا پدین وسیله انتخار کند ، همه اهل خانه بدور چاه جمع شدند .

— با باجون کجایی ؟ ... با باجون

و صدای حلبیمه خانم بالاتراز همه بگوش میرسید .

— محمد آقا کجایی ؟ محمد آقا جائیت شکسته ؟ محمد آقا مردی ؟ محمد آقا چرا جواب نمیدی ؟

محمد آقا همه آنها را می‌شنید ولی جرأت نمی‌کرد از تنه چاه ده متری خانه‌شان جواب دهد چه جواب دادن همان و شروع زندگی کشند همان . محمد آقا ضمن اینکه معج پایش را که غرب دیده بود ماساژ می‌داد برای او لبین بارد طول عمرش خنده‌ای از ته دل کرده گفت :

- هیچ نیروئی نمی‌توانه منوازاین تسویرون بیآده حتی
امورین آتش نشانی هم موفق به بیرون آوردن من نخواهندشد.
بصدای شیون اهل وعیال محمدآقا تمام اهل محل بدور
چاه جمع شدند. اولین کسی که پیشنهاد کرد طنابی بچاه بیندازند
حسن آفای بقال بود.

زندگنی و مرگه محمدآقا برای بقال سرکوچه فوق العاده
اهمیت داشت. چه وقتی او می‌مرد نصف در آمدش قطع می‌شد.
هر طوری بود طنابی پیدا کرده بچاه آنداختند و بدنبال این
کار صدای نازک و کلفت برخاست که همکنی محمدآقا را صدا
می‌کردند.

- محمدآقا ... آهای محمدآقا ...
محمدآقا اولین پیام خود داروی کاغذی نوشته بوسیله
طناب بخارج از چاه مخابره کرد.
متن پیام او چنین بود.

- اینجا خانه پدری من و چاه پدری من است. دلم می‌خواهد
تا آخر عمر در اینجا بمانم. هیچ نیروئی نمی‌تواند من را از چاه
بیرون بیاورد. فقط از شما خواهش می‌کنم سفارشات منوانجام
بدهیم. ۵۰ کروش به آقا مجری کارمند دون پایه اداره ممان
مقروض می‌باشم، ۵۰ کروش از آغاز اهد طلب کارم. پس از این بدانید
که محمدآقا برای همیشه مرده است و بخاطرش شادی کنید چون
مرگ او هزار مرتبه از زندگی اش بهتر است.
حليمه خانم از شنیدن پیام شوهرش فوق العاده ناراحت شده
فریاد زد:

- محمدآقا ... آهای محمد جون صدای ذقنوی شنوی؟

چاه زندگی ————— ۶۸

ولی محمدآقا جوابی نداد.

محمدآقا درته چاه با خود می‌گفت:

— خدارا شکر که دیگه راحت شدم. بعد از این نه غصه اجاره عقب افتاده را دارم نه بدھی بقال و قصاب را. آخه تاکی من باید از دست طلب کارها از کوچه‌ای بکوچه‌ای پیچم؛ ۱۰ سال هم باشه همین طوره ۱۰۰ سالم باشه همین طوره پس از همه بهتر اینه که اینجا به شینم دور از غوغای دنیا چند روز عمرم را بدون غرولند رئیس اداره مان بگذونم.

دو ساعت بعد از این واقعه رئیس اداره و کارمندان آن از ماجرا باخبر شدند. رئیس اداره سرچاه آمده گفت.

— محمدآقا جون ییا بیرون. می‌بینی که همه منتظرت هستند.

وچون جوابی نشید باز است اداری فریاد زد:

— محمدآقا کجایی؟ دیبا بیرون مگر نمی‌بینی مردم از بایگانی پرونده می‌خوان.

— باز صدائی شنیده نشد. این بار دوستاش دسته جمعی فریاد زدند.

— محمدآقا ییا بیرون شاید قانون استخدام کشوری همین روزها به تصویب بر سه و حق اولاد رو دوبرا بر کنند.

— باز صدائی شنیده نشد.

آنروز اکیپ‌های اعزامی پلیس و آتش نشانی هم کاری از پیش نبردند.

عصر آنروز یک پاکت سیگار و یک ساندویچ مرغ به

عزیز نسین ————— ۶۹ —————

ته چاه افتاده بدنیال آن بالش و پتوئی هم رسید .
صبح هنگام دو عدد تخم مرغ نیم بند ، یک بطرشیر و مقداری
نان و کره و مر با چاه آویزان کردند .

طرفهای ظهر پلو مرغ پادر فصل .
اهل محل هر چه بدهستان میرسید درون سبدی گذاشته تحویل
حلیمه خانم میدادند .

— حلیمه خانم جون اینهم تو چاه آویزان کن .

— حلیمه خانم این کوقده راهم بکیر .

— حلیمه خانم واسه شوهرت دلمه آوردم .

دیگر درب منزل محمد آقا بسته نمی شد . هر کس بفراخور
حال خود با دیگه ، با کاسه ، با کوزه ، با سبد بخانه او می آمدند .
حتی کسانی که میوه آورده بودند بدون اینکه کسی ببیند ، آنها را
یکی یکی به ته چاه می انداختند !

آقا صادق سرمست مشهور محله گاهکاهی بسر چاه می آمد

ومی گفت :

— محمد آقا جون مواظب باش سرت نشکنه .

و آنگاه نیم بطر عرق کشمش را که با خود آورده و آنرا به
کونی پیچده بود به ته چاه می انداخت .

محمد آقا آنچه را که دوست داشت می خورد و آنچه را که دوست
نداشت درون سبد خالی گذاشته برای برو بچه هاش می فرستاد .
بچه های محمد آقا که تا آن زمان از شیر ینی گرفته تا مرغ پخته
چیزی ندیده بودند عصر ها دور چاه حلقه زده مثل اینکه می خواهند
بلیط لاتاری بکشند سبد های خالی را بالا می کشیدند .

این جریان یواش یواش در شهر بگوش همه رسید و همه

— چاه زندگی — ٤٠

محمدآقا را ازیاد برد و درباره چاه محمدآقا بگفتگو پرداختند .
 فقط زن محمدآقا کاهکاهی سرچاه رفته بیریانات بیرون
 را برآش شرح میداد .

— محمدآقا ... آهای محمدآقا گلنارو شوهر دادم .

— محمدآقا آیسل راییک نفر نجاردادم .

— محمدآقا صادق بسر بازی رفت .

— محمدآقا حیدر از سر بازی برگشت .

چاه محمدآقا حالا هم در همان شهر بقی است و مردم
 برای برآورده شدن نیازهایشان در آن غذا و درین ند . شاید هم
 محمدآقا زنده است و بخوردن چیزهایی که در سراسر عمرش
 ندیده و نچشیده بود مشغول می باشد .

اما بنظر اکثر مردم محمدآقا مدت‌ها قبل در زیر باقلوایها ،
 شیرینی‌های تر ، دلمه‌ها ، کوفته‌ها ، شله‌زردها و حلواها جان
 سپرده است !!

پل پن و سیله ۸۰۰

- ال، بهار آقا شماید؟

- بله بفرمائید خودم هستم.

- خدارا صدم رتبه شکر که بالاخره موفق شدم با هاتون صحبت کنم.

- به بخشید جنا بعالی را بجا نمی‌آرم؟

- باورم نمی‌شے دوست چهل سالهات رانشناسی.

- صداتون نا آشنا نیست ولی او نقدر گرفتاری اداری دارم که همه‌را ازیاد برده‌ام.

- یه خرد فکر کنید منوین همشادری هاتون پیدا می‌کنین.

- نکنه رضا کله طاس باشین؟

- نه جونم من رضا کله طاس نیستم. رضا کله طاس امروزها آنقدر سرش بکارهای مملکتی مشغوله که وقت سرخاراندن نداره. - کنعان آقا نیستی.

- نه جونم کنعان آقا امسال درست ۷ ساله که بسوای دیدن یک دوره یکماهه بخارج رفته و هنوز بر نگشته!

۷۲

بدین بوسیله...!

- آی ناقلا فهمیدم حتماً حسن معلقی هستی .

- درسته ... کاملا درسته، خودم. حالا فهمیدم اونها که بهت میگن بهار آفا کله داره ولی مفز نداره چقدر دراشتباهند. باور کن اگر مفز الکترونیکی هم بود نمی تونست پس از اینهمه مدت کسی را با صداش بشناسه گذشته ازاون اگر تو آدم متغیری بودی که وزیر نمی شدی ! ..

- لطف می فرمائید .

- تعارفو بکذار کنار میخواه کمی خودمونی صحبت کنیم .

- واله خیلی گرفتارم خوب تو چیکارمی کنی چرا بعاسی

نمی ذنی ؟

- بهار جون خودت که میدونی چه اخلاق گندی دارم .

باور کن اگر پدرم صاحب مقامی بشه حاضر نمی شم تند تند، بهش سر بز نم چه برسد بدستان آخه میدونی سوء تعبیر می شه. مخصوصاً از اینکه خواهش بکنم کاری برآم انجام بدن خجالت می کشم.

- نه داداش بی خودی از این فکرها نکن .

- از همه اینها گذشته اشخاصی مثل تو، در فکر حل مسائل مختلف مملکتی هستند و درست نیست که من با تلفن های بی جهت خود وقت شانرا بگیرم میدونی او نوقت چی می شه!

- چی می شه ؟

- تلفن من باعث میشه که ذهن طرف متوجه جای دیگری بشه. وقتی دهنش متوجه جای دیگری شد. مسائل مملکتی از یادش میره . وقتی مسائل مملکتی از یادش رفت بزرگترین ضرر بملت زدم میشه. البته همه مردم مثل من فکر نمی کنن و بمحل اینکه می شنوند یکی از دوستانشان بمقامی رسیده بعنوان احوال پرسی و

عزمیز فسین ————— ۷۳

تبریک با تلفن کرده و هزار نوع درخواست بجا و نابجا از او می‌کنند.

— نه جانم اینقدر ناراحت نشو.

— این نوع دوستان غیر از تلفن هم با چاپ و نشان دادن تبریکاتی که در روزنامه‌ها نوشته‌اند ممکن است ساعتها وقت آنها را بگیرن. یادت می‌آید وقتی که برای اولین بار و کیل شده بودی.

— خوب شد که گفتی چرا اونوقتها بمساری نزدی؟

— اگر سرمیزدم حتماً می‌گفتی چرا تا حال اسرا غ من نمی‌آمدی وحالا که وکیل شدم دنیالم او مدی؟

— نه جونم اینظورم نیست که تو می‌گی.

— بیین جونم از من بشنو و غیر از کار مملکت بکار اینو و آن نرس هیچ فایده‌ای نداره. کارهای جاری مملکتی مقدم بر همه چیزه، بدون رودر با پستی هر کی پیشت او مدد بندازش بیرون حتی اگر خود من هم باشم.

— واقعاً که زنده باشی تا حال هیچ‌کس اینظور با من صحبت نکرده بود.

— من هم دلم می‌خواست پیشت بیام و بهت تبریک بگم ولی اینکار را نکردم چون میدونستم بنحو دیگری تعبیر می‌شه ولی دیروز که عکس تمام قدت را توی روزنامه‌ها دیدم و متوجه شدم که مملکت فرزند صالح خودشو پیدا کرده دیگه نتو نستم خود — داری کنم و امروز بہت تلفن کردم.

— خیلی ممنونم.

— ما باید از نخست وزیر مون ممنون باشیم که چنین پستی را بتوداده است. اصولاً هر کس می‌توانه هر کاری رو بکنه منتهی را فدمان کارهایشان باهم تفاوت داره دلم می‌خواست این موقعيت را حضوری

۷۴

— بدین وسیله...!

تبریک می‌گفتم ولی چه کنم که کارهایم زیاده و این شانس را فعلاً ندارم.

— زنده باشی واقعاً که خوشحال شدم خیلی دلم می‌خواست که از نزدیک می‌دیدم.

— من هم دلم می‌خواست ولی گرفتاری زیاده انشاء الله یه وقت دیگه مرا حمت می‌شم. و با خیال راحت مدتی صحبت می‌کنیم فقط امروز خواستم بدین وسیله تبریکی گفته باشم. توصیه دیگه من این بود که بہت سفارش کنم در انجام هر کاری اول بدو خوبش را بسنجدی و اجازه ندهی که دیگران برایت پاپوش بدو زند و بد بخت کنند.

— از این لحظ خیالت کاملاً آسوده باشه، چون او نهائیکه منوس کار آوردن آنقدر زوردارن که حفظم کن.

— در هر صورت این انتصاب جدید را بشما و نخست وزیر تبریک بپیگم.

— ممنونم اگر با نخست وزیر ملاقات کردم گفته‌های تو را برای ایشان نیز باز گو خواهم کرد.

— خیلی ممنون می‌شوم. تبریک گفتن منو بیاد چیزی انداخت بین بهادر جون خواهشی ازت داشتم.

— امر بفرما.

— ببینم تو خواهر زن منو که می‌شناسی.

— بله می‌شناسم. مگه چطور شده؟

— اگر یادت باشد پارسال حادثه‌ای برآش پیش آمد.

— یادم نمی‌ماد حادثه اتومبیل بود.

— نه جونم بک حادثه عشقی بود.

- پس خیلی مهم نبوده ؟
 — بله خیلی مهم نبود .
 — خوب بالاخره چی شد ؟
 — با یک عقد برق آسا ...
 — خدا خوشبخت شان کند .
 — خیلی ممنون ولی . .
 — ولی چی ؟ .
 — اما پسره بیکاره ..
 — تحصیلاتی داره ؟
 — نمی شه گفت بی سواده ولی تا و نجائزی که من خبر دارم
 فقط دوره ابتدائی را تهوم کرده .
 — کارش چیه ؟
 — اگر شغلی داشت که جاش میکردیم فقط خواستم بدینوسیله
 او نو معرفی کنم تا شاید در زیر سایه تو بتوانه جائی مشغول کار بشه .
 — تاسه روز دیگه ابلاغشو بخونه شون میفرستم ببینم اگه
 حالا مأموریت کوچکی بهش بدم مانعی داره ؟
 — اختیار دارین .
 — بازم فرمایشی داری ؟
 — رحمت آقا هم کارش بدجوری گیر کرده حالاون بمونه
 برای یك وقت دیگه .
 — رحمت آقا کجا گار میکرد !
 — توزارت دارائی بود ولی بهش تهمت زدن که پولهای
 کاوصندوق دارائی را بلند کرده .
 — قراره رئیس حسابداری وزارت دارائی عوض بشه انشا الله

— بدين وسيله..!

يادآوري کن کاري براش ميکنم . بيینم مثل اينکه رحمت آقا
برادری هم داشت ؟

— درسته ولی وضع او بمراتب بدتر ازدادا شده . اگر اجازه
بدي اسم چند نفر از بيكاران خانواده را برات بفرستم تا بقدريج
همه را مشغول کار بکنی ؟

— مانعی نداره بفرست .

— فقط دلم نمی خواهد پست های کوچکی بهشون بدهی .

— ازاون بابت خيالت راحت باشه .

— خيلي ممنونم ديگه عرضي نداشتم فقط مي خواستم بدين -
وسيله بشما و آقاي نخست وزير و تمام وزراء و وكلاء که پارتی
بازی را در اين مملکت قدغن کرده اان تبریز کفته عمر طولاني
برايشان آرزو كنم .

تقلیب

دائی فدوی پس از حیف و میل کردن ادثیه پدری ، روزی
از روزها رو بمن کرده گفت :

– مثل اینکه وقت کار کردن فرار سیده و ما عجبوریم برای
سبر کردن شکم خودمان هم که شده کار بکنیم .

منهم که مثل دائی ام جزء میراث خواران بودم گفتم :

– صدد رصد موافقم ولی بچه کاری مشغول بشیم ؟

– تقلب در کارها !!

– چی ؟ تقلب ؟

– آره جونم تقلب . تو این دوره وزمونه عیچ کاری بهتر
از تقلب نیست . اگر موافقی کار مونو از فروشندگی سیار شروع
کنیم ؟

– موافقم دائی جون .

– از آن روز به بعد دائی عزیزم مقدار زیادی لیمو ترش
بخانه آورده من چون مأمورین اداره بهداشت با دقت هر چه
تمامتر بوسیله آمپولی آب آها را کشیده بجاش آب نمک پر

می کردم . دائی ام نیز فروختن آنها را بعده داشته آبلیموها را به رستورانها و خود لیموهارا بخلق الله بی خبر از همه جامی فروخت . از آنجاییکه دائی ام متوجه شده بود این کار سود چندانی ندارد مبادرت بفروش تخم مرغ کرد .

من با وسائلی که او در اختیارم گذاشت بود زرده تخم مرغها را بیرون آورده بقناهیها میدادم و دائی ام فقط تخم مرغهای را که غیر از سفیده چیزی نداشتند بخورد مردم میداد . مدتی این کار ما ادامه داشت تا اینکه دائی ام گفت :

— هر چند من فوت این کار زیاد و گناه آن کم است ولی پیاده —

روی آن دمباراز روزگار آدم در میاره بهتره شغلی را انتخاب کنیم که لااقل پیاده روی نداشته باشد .

— موافقم . ولی چه کاری را در نظر گرفتید .

— میخواهم قهوه و خونه باز کنم .

— ولی تو اون کار چطوری می تونیم تقلب کنیم ؟

— پیدا کردن راه تقلب در هر کاری آسونه .

چند روز بعد قهوه خانه ای روبراه کردیم . ولی دائی ام از همان روز دکونهای عطاری رایکی پس از دیگری می گشت و می خواست موادی که از مخلوط کردن آن چائی بار نگ و طبع چای معمولی بdst آید پیدا کند .

— او هر روز انواع و اقسام جوشاندها ، برگهای مختلف درختان ، ریشه علفها خودرو و هزاران و هزار چیزهای دیگر از این قبیل با خود بقهوه خانه آورده چون پاستور بجوشاندن و بوئیدن و خوردن آنها می پرداخت .

تا اینکه روزی از روزها فریاد زد :

— ۷۹ —

غزیز نسین

— پیدا کردم . فرمولی را که می خواستم گیر آوردم . حالا
 تو چند جرعه از این مایع بخورتا بصدق گفتار من پی بیری .
 — من خواه ناخواه مقداری از آن مایع را خورده با کمال
 تعجب در یافتم که با چای حقیقی کوچکترین اختلافی ندارد .
 — خوب چطور بود ؟
 — خیلی خوبه .
 — رنگ و طعمش ؟
 — عالیه .

دائی ام در این موقع آهی کشیده گفت .
 — خدا بیا مرزه پدرمو، هی بهش گفتم که منو بمدرسه بفرست
 ولی او بیهانه اینکه این همه میراث را چه کسی خواهد خورد
 منواز رفتن بمدرسه منع کرد . خدامیدونها اگر سواد داشتم بهترین
 شیمیست کشور میشدم . این چائی که من درست کردم خیلی برام
 ارزون تمام شده و بسته بزرگ آن بیشتر از ۲۵ کروش خرج بر نیمداده .
 — دائی جون، حالا که چائی تقلیبی ساختی لااقل قند تقلیبی
 هم بساز که در آمدمان بیشتر بشه .

— واسه‌ی اونم فکر کردم . نظر ما ینستکه قندها را نصف کنیم
 بجای نصف هر حبه قند از گچ سفید استفاده کنیم .
 از آن روز به بعد بدون اینکه منو و دائی ام چیزی در باره سکه
 شدن کارمان بدانیم کارمان رونق زیادی گرفت .
 تا اینکه در یکی از روزها مردی که بشدت عطسه و سرفه
 می کرد درب قهوه خانه را باز کرده پرسید :

— بیینم قهوه خونهای که چائی هاش سنگ کلیه و مثانه را از
 بین میبره همین جاست ؟

گفتم :

- پدر جون مثل اینکه تو مریض خونه را با قهوه خونه اشتباهی گرفتی .
- نه پسر او نقدر اهم که فکر می کنی ، عقلمو از دست ندادم ببینم مگر اینجا قهوه خونه چناردار نیست ؟
- چرا بابا جون همین جاست .
- پس بدون معطلی دوشه تا از اون چائی‌های مخصوص واسم بیار .

وآن وقت بود که ما پی باصل موضوع برده متوجه شدیم چرا مردم بقهوه خانه ماهجوم می کنند. دائیم گفت :

- حالا که این همه زنها و مردهای ثروتمند بقهوه خونه مآمده پس از خوردن چائی‌های ما پنج دقیقه به پنج دقیقه بتوالت می‌رن بهتره قیمت چائی را بالا ببریم .
- باشه موافقم. اگر هر استکان چائی را بیک لیره بفروشیم چطوره .

- بسیار عالی است . او نه اهم با رضایت کامل این مبلغ رامی پردازند و خودشان را از زیر کارد بران جراحت که با گرفتن بهای خون پدرشان کسی را عمل می کنند نجات پیدا می کنند . با وجود آنکه قیمت چائی را به یک لیره ترقی دادیم ولی ملت بدون توجه بابن کار ماهمه چنان بطرف قهوه خانه مامی آمدند . یک هفته بعد از این ماجرا سه نفر مأمور شهرداری بما مراجعه کرده گفتهند .

- باید قهوه خانه را تعطیل کنید .
- چرا ؟

عزیز نسین — ۸۱ —

- برای اینگه بقیمت خیلی گران چائی می‌فروشید.
- دائی ام پیش شهردار رفته گفت:
- قربان ما اینجا چائی نفر و خته بلکه ملت را معاالجه می‌کنیم. باور کنید چائی‌های ما هر چه سنگ‌کلیه و مثانه داشته باشید در عرض نیمساعت از بدن تان دفع می‌کند.
- خیلی خوب یک استکان ازاون چائی و اسدی من بیار ببینم.
- دائی ام فوراً بهوه خانه آمده بساط چائی را بشهرداری بود. آنروز آقای شهردار بیش از ۸ فنجان چائی خورد و دائی ام را آزاد کرد.
- ما که از این آزادی خوشحال شده بودیم دوباره رونقی بکارمان دادیم که دوروز بعد دوباره مأمورین شهرداری جلوی قهوه خانه ما سبز شده گفتند.
- آقای شهردار از شما و چائی‌ها یستان تشکر زیاده نموده اضافه کردند که: تنها چائی‌های شما قدرت آنرا داشت که هر چه سنگ در بدن من بود دفع کند.
- متشکریم.
- با وجود آن آقای شهردار فرمودند:
- چون در آزمایشگاه شهرداری مواد متشکله چای شما عبارت از، موی، سنگ و بتونه شیشه بوده است ناچار یم قهوه خانه شمارا تعطیل کنیم.
- دائی ام ناچاراً قهوه خانه را بسته گفت:

- این ملت بچائی نمی‌رسه. من بعد از مدت‌ها مطالعه و تفکر فرمولی بدست آوردم که با آن می‌خواستم تمام سنگ‌های کلیه و مثانه و صفرای مردم را بیرون ببریزم ولی این ملت حس

— تقلب — ۸۲

تشخیص ندارند و قدر هنر و امثال منو نمی‌دونند. آخه کسی نیست
باينها بگه .

- شما هیچ وقت چای‌های دولتی را زیر میکرو سکب گذاشته
و دیدین چه کثافتها ای اون توهست ؟
- دائی جون ناراحت نشو .
- ناراحت نیستم اگر خداداری را به بنده در دیگری را باز
می‌کنه ناراحتی من از ناسپاسی مردم است .
- خوب حالا چیکار کنیم ؟
- خیلی ساده است بتجارت روغن مشغول می‌شویم. و روغن
تقلبی می‌سازیم .

فردای آنروز دائی ام بادو کیلو روغن کرمانشاهی خالص
بخانه آمده گفت :

- يالله زود باش
- چیکار کنم ؟

- اون سبب زمینی‌ها را بپیز .

من و دائی ام پس از پختن و پوست کندن ۵ کیلو سبب زمینی
و اضافه کردن ۳ کیلو دمبه بکار روغن سازی شروع کردیم .

- دائی ام پس از چشیدن مقداری از آن گفت :
- با بآجون مثل اینکه این روغن ، روغن‌ش کم شده! بدواز
نفت فروشی سر کوچه‌مان دو کیلو روغن گریس بگیر .
- دو کیلو روغن گریس را نیز با چیزهای اولی مخلوط کرده
دائی ام گفت :
- مثل اینکه رنگش خوب نشد . برو تو زیر زمینی یه
جمعه رنگ زرد که او زجا هست با خودت بیار .

سیر سین — ۸۳

پس از مخلوط کردن رنگ دائی ام رنگ روغن صدر صد
حالع را پسندیده گفت :

— رنگش خوب شد ولی اگر یه خورده هم کم رنگ تربشه
مرغوب تر جلوه می کنه .

. حالا بدو ۲ کیلو آرد سفید بخرو بیار .

پس از مخلوط کردن آرد دائی ام گفت :

— مثل اینکه روغن خودشول کرده و شل شده بدویک کیلو
هم سریش بگیر .

درد سرتان ندهم برای سفت شدن روغن فردا علا از رنگ
درو پنجره گرفته تا روغن مو تور مخلوط کردم تا روغن خودش
را گرفت . دائی ام گفت :

— واقعا خوب شد . روغنی که رنگش با ای بزنه معمولاً
روعن کاملاً سالم و طبیعی بنظر می آد !

دائی ام پس از این کار روغنی را که در اصل ۲ کیلو بیشتر
نبوده و حالا بصودت یک پیت ۱۲ کیلوئی درآمده بود روی دوش گرفته
بطرف بازار برد .

وقتی دائی ام آنرا با این فروشنده نشان داد فروشنده پرسید :

— بیینم این روغن کرمانشاهی است ؟ یاروغنی است که پس
از داغ کردن خرها برخوانم می مالند ؟

— نه جونم این روغن مخصوصاً از بین بردن زکیل های
روسته ! ..

آن دو همچنان مشغول صحبت بودند که پیر مرد باز نشسته ای
برای خرید روغن وارد مقاومتی شود و وقتی روغن خالع دائی ام را
می بیند ضمن خوردن مقداری از آن می گوید :

تقلب

۸۴

-- عجب روغنی است دادش جون ۱۰۰ گرم از اون واسم
بکش .

- ولی بابا جون ما او نو کیلوئی می فروشیم .
- خیلی خوب نیم کیلو بده .

دائی ام پس ادوzen کردن نیم کیلو از آآ، امی گوید :
- با باجون باید ۱۲/۵ لیره بدی ولی بدون که مثل این روغن هیچ جای دنیا پیدا نمی کنی باور کن اگر او نو توی جعبه می گذاشتم و پشت شیشه دارو خانهها قرار میدا یم همون نیم کیلوی تو ۱۰۰ لیره بما منفعت میداد .

فروشنده گفت :

- پس چرا معطلی دارو خونه اون ر بروست .
- ولی دلم نمی آد ترا از این روغن خالص محروم کنم .
- خیلی خوب کیلوئی چند میدی
-- ۱۰ لیره .

پس از مدتی چانه بازی فروشنده آنرا از قرار کیلوئی ۹ لیره ازاو خریده پس از گذاشتن آن در پشت و بترین اتیکت بزرگی باین شرح روی آن میز ند.

روغن کرمانشاهی صدر صد خالص قیمت مقطوع - کیلوئی ۲۵ لیره .

دو سه روز بعد که گذرمان بآن فروشنده افتاد او با عجله خود را بمارسازده پرسید :

-- بیینم بازم ازاون روغن ندارین ؟
-- چرا داریم .

-- پس زودتر بیاین، چون هر چه هر یعنی ها گز مائی بوده با

عزیز نسین ————— ۸۵ —————

خوردن آن در عرض ۲۴ ساعت خوب، خوب شده.
باز دائی ام آهی کشیده گفت.

— ای پدر هر گز ترا نمی بخشم اگر تو منو بعذر سه
می فرستادی خدا میدونه چه دانشمندی میشدم. من ترا بخاطر
اینکه مرا از دریافت جایزه نوبل محروم کردی نخواهم بخشید.
فروشنده که حاج واج مانده بود پرسید:

— خوب واسم میاری؟

— میارم ولی قیمتش بالا رفته و کمتر از کیلوئی ۲۰ لیر.
صرف نمی کنه.

— خیلی خوب بیارما هم در عوض قیمت تو بالا می برم.

موقعی که عازم خانه بودیم دائی ام پرسید:

— ببینم تو یادت می آد تو اون روغن چه خرت و پر تی دیخته

بودیم؟

— واله یادم نیست ولی همین قدر میدونم که هر چه بدستمون
او مد تو ش ریختیم.

— فکر شم نکن بازم هر چی دم دستمون باشه تو دیگش
میریزیم.

تازه داشت کارمون رونق می گرفت که یک روز روی درب
پسته مغازه آن فروشنده اعلامیه ای بدین شرح دیدیم:

— «این مغازه بعلت فروش روغن تقلیبی تا اطلاع ثانوی
تعطیل است.»

دائی ام گفت:

— مثل اینکه رؤسای شهرداری از خواب ناز بیدار شده و
سری بکوشید کنار مملکت می زندند.

تقلب

۸۶

حالا دائی دانشمند من باز حمات فراوان مقدمات بدست
آوردن شیر تقلبی را فراهم می‌آورد. کاهگاهی هم که می‌خواهد
خستگی در کند مرآ مخاطب قرارداده می‌گوید:
-- امیدوارم بتوانم ضمن بدست آوردن شیر تقلبی موفق
بکشف داروی معالج سرطان هم بشوم.
شايدهم دائي ام باداشتن آن مفتر تقلبی روزی موفق بچنین
کشفی بشود

اجاره نشین

قربان فکر نمی کنم تصور بفرمایید که چنین عمل خلاف
اخلاقی از من سرزده باشد ؟

قربان باور بفرمایید که من پدر چند نفر عائله ام . خدارا
کواه می گیرم که تمام فرزندانم را بدون اینکه کمکی از همسایگان
گرفته باشم بدنتیا آوردمام . اگر توجهی بآنها بفرمایید بصدق
گفتار من پی خواهید برد .

قربان ، من جزء کسانی نیستم که بتوانم چنین کارهای
غیر قانونی را انجام بدهم . خدا شاهد است کارهای قانونی را
نمی تونم توى این مملکت انجام بدم تاچه بر سر به غیر قانونی ها .
گذشته از همه اینها من بادارا بودن اطفال معصوم نمی توانم
چنین کاری کرده باشم .

قربان باور بفرمایید غیر از اینکه دستم را تکان بدهم کاری
نکردم . البته حالا علت او نم میگم و آنوقت شما می تونید منو
به بخشید یا بسزای اعمالم برسانید .
خداآوند رفتگان خاک تان را بیآمرزه . و قنی پدرم مرد

اجاره نشین — ۸۸

خانه خرابه‌ای بعنوان ارث برای ما که ورثه‌اش بحساب می‌آمدیم باقی گذاشت.

یک سهم از سه سهم این خانه متعلق بمن، سهم دوم متعلق بپادر بی‌شرف و گردن شکسته‌ام که کارمند دولت بود و سهم سوم از آن فرزندان یتیم خواهر خدا بی‌آمرزم که جوان مرگ شده، بود.
— ۲۲۲ ... یادم رفت خودم خودم حضور تان معرفی کنم.

قر بان خیلی عذر می‌خواهم که قصوری از من سرزده و خودم معرفی نکردم. باور بفرمایید این دلال‌های معاملات ملکی هوش و هواسی برای انسان باقی نمی‌گذاردند.

اسم حسام شغل کارمند اداره کل نظارت بر اموات دولتی بوده پس از ۲۵ سال خدمت صادقانه ۲۵۰ لیره حقوق ماهیانه دریافت می‌کنم!

خانه ارثی ما ۵ اطاق داشت. در دو اطاق آن برادر بی‌شرف من بازن هرجائی اش می‌نشست.
زن داداش گوربکور شده‌ام آنی از اذیت و آزارها غافل نبود و هر روز برای بدست گرفتن دو اطاقی که ما در آن زندگی می‌کردیم دعوا و جار و جنحال پیا می‌کرد.

تا اینکه برای اولین بار تصمیم گرفتیم دو اطاقی را که در آن ساکن بودیم بوی واگذار کرده بلکه از جار و جنحال راحت شویم. زن داداش عزیزم پس از آنکه چند روز در اطاقهای ما نشست از کرده‌اش پشیمان شده در خواست اطاقهای سابقش را کرد. ناچاراً اطاقهای سابق او را در اختیارش گذاشته با اطاقهای خود رفتیم. این عمل چند بار تکرار شد.

رقیه خانم عیال بنده بر خلاف زن داداشم ذنی فوق العاده

محجوب و ابا و قادر بوده هیچ تشابهی با او ندارد .
 روزی از روزها که از اداره منزل آدم صدای داد و فریاد
 ننم وزن دادا شم را از سر کوچه شنیده وقتی وارد حیاط خانه شدم
 دیدم اون زنی که هرجائی عیال مظلوم و مقصوم مرازی بر پا گرفته
 وحالا نزن کی بزن ...

دلم می خواست بطرف آنها رفته بدعوای آنها خاتمه دهم
 ولی بدون مقدمه که نمی شد . فوراً سرفه کشداری کرد و بدین
 وسیله با آن دو حالی کردم که پنهان وارد خانه شده ام !
 ولی زن دادا شم انگار نه انگار کسی وارد خانه شده است همچنان
 بکنک زدن زنم مشغول بود . گفتم :

— زن داداش ... آهای زن داداش ...

پس از گفتن این دو جمله دنبادر جلوی چشم هام تیره و تارشد .
 وقتی بخود آدم کیف اداری را در یک طرف ، جای ظرفی نهارم
 را در یک طرف و خودم را در پهلوی زنم روی زمین یافتم .
 از آندوزبه بعد نه برادر بی شرفم و نه زن داداش بی شرف تر
 از برادرم را دیدم .

پس از مدتی که از آمدن آنها قطع امید کردم اطاقهای آنها
 را با جاره دادم منو وزنم با تفاوت خواهر زن و بچه هامون و تنها گر به
 منزلمان دردوا اطاق پائین جایگزین شدم .

سر و ناز خانم در یکی از اطاقهای طبقه اول نشسته ساپر اطاق ها
 را خانواده آقای نجاتی با ۶ نفر بچه قد و نیمقد اشغال کرده
 بودند .

چند بار از طرف شهر داری بما اخطار شد که قبل از فرو
 ریختن آن خانه آنجا را تخلیه کنیم . ولی ما که جائی برای

_____ ۹۰ _____ اجاره نشین

نشستن نداشتیم بروی مبارک خود نمی‌آورد و ضمن استقبال از مرگ از جای خود تکان نخوردیم.

با وجود آنکه ساکنان حانه ما بیش از ۲۹ نفر بودند ولی اگر آنها را قیان می‌کردی وزن‌شان با اندازه وزن ۸ نفر آدم‌حسابی نبود و مانند بالونهای توخالی فقط از لحاظ قیافه ظاهری پاًدم شبیه بودند و الا از لحاظ داخلی بعلت کم بود مواد غذائی بهر حیوانی جز به انسان شبیه بودند.

مأمورین فنی شهر داری پس از مراجعت زیاد بالاخره گفتند:

— ده روز بشما مهلت میدهیم که خانه را تخلیه کنید. والا ناچار خواهیم شد با مراععه بمراجعت صلاحیت دار آنرا از طرف شهر داری درهم بکوییم.

— چه چاره‌ای برای درد بی درمان‌مان می‌توانستیم پیدا کنیم؟ این مسئله شبیه خریدن دو مشقال زعفران نبود که بشه از داور آقا! عطار بخری!

از آن روز به بعد منواهل و عیالم برای پیدا کردن منزل مناسبی با بودجه‌مان، کوچه‌ها و خیابانها را پشت سر هم گذاشتیم. هر چند درمدتی که در بدر بدنیال خانه بودیم چیزی کیر نمی‌آوردیم ولی حسابدار اداره‌مان با بت غیبت اداری کلی جریمه مان کرد.

— قربان، پیداشدن خانه اجاره‌ای مورد نظر مادرست به شکل پیداشدن و پیدا نشدن دموکراسی در مملکت مان درآمده بود!... هنوز خانه‌ای برای اجاره کردن نیافته بودیم که یکروز صبح بصدای بیل و کلنگ از خواب پریده با کمال تأسف متوجه

— ۹۱ —

عزیز نسین

شدم کارگران شهرداری مشغول خراب کردن خانه پدری بنده‌اند.
اگر شما هم بجای من و اهل عیال می‌بودید برای جلوگیری از
تخریب آن خواهش و التماس می‌کردید. ما هم التماس و
زادی کردیم.

— بمنو زن و بچه‌ام رحم کنید. راضی نشین آنها مثل کامنه‌ای
آبخوری سقاخونها تو کوچه‌ها ویلون بشن.

— نمی‌تونیم ... بما دستور دادن.

— هر چی گفتم پدرتون خوب، مادرتون خوب بخرجشان
نرفت که نرفت.

یهو بخود آمده گفتم :

— ولی امروز که مهلت قانونی مان تمام نشده.

— ما این خونه را بعلت خرابی ویران نمی‌کنیم بلکه
مأمور اداره زیبائی شهر بوده می‌خواهیم از زمین خانه شما
بعنوان فضای سبز استفاده کنیم!

خودتان که بیشتر واردین وقتی شهرداری دستور خرابی
جائی را داد بازم زیبائی شهر را پارک شهر و هزاران اسامی دیگر
و بهرنحوی شده آنجا را خراب می‌کنند قله با انعظمت داده‌هم می‌کویند
بده‌قله پیز ادا بفضای سبز تبدیل کنند قله باز دستور داده‌هم می‌کویند
برای چاره جوئی پیش فرماندار شهر دستور دهیم و پس از سه
روز موفق بزیارت‌شان شدیم. وقتی می‌خواستیم وارد اطاق ایشان
شویم اهل و عیال را ردیف کردم از کوچک تا بزرگ یکی پس از
دیگری وارد اطاق شدیم.

زنم رو بفرماندار کرده گفت.

— قربان حالاما سر سیاه این ذمتوں کجا زندگی کنیم؟

— اجاره نشین — ۹۲

فرماندار آدم خوبی بود و بدون آنکه رو ترش کند چیزی
بما نگفت.

می‌کن دنیا رو شاخ گاو و امی ایسته دروغه . باور بفرماناید
دنیا بروی شخصیت‌های محترمی چون فرماندار ما استوار است.
من با فاراد احتنی پرسیدم :

— قربان حالا من اهل واعیالم را کجا جا بدم . فرماندار
فریاد زد :
— قانون، قانونه .

— قربان میدام قانون قانونه و اگر بجای خانه، خودمان را
نیز فضای سبز بکنند صدامون در نمی‌آد ولی سریاه زمستون
بچه‌هارا چکار کنم ؟

— خیلی خوب یک هفته دیگر بهتون مهلت میدم .
همگی خوش و خرم و خندان بخانه باز گشتنیم . از شدت
خوشحالی دوروز هم باداره نرفتم . منی که در طول ۲۵ سال خدمت
صادقانه ۲۵ ثانیه تأخیر ورود نداشتم .

خدا پدر آقا مصباح کارمند دفتر اداره‌مان را بیامرزه که
منو بایکی از دلالات معاملات ملکی آشنا کرد .

وقتی جریان را برایش تعریف کردم گفت :
— والله‌چی بکم . تو این دوره وذمونه خونه خالی برای
اشخاصی چون شما خبلی کم گیر می‌آید گشتنش هم بیهوده است .
 بشنیدن گفته‌ی او خون تو چشمها مدوید . خدا را شکر که
ضعف فشار خون داشتم والا کار دست خود میدادم . منی که در
تمام طول عمرم مورچه‌ای را زیو پا نگذاشت و آزار نداده بودم .

با همان عصبانیت گفتم :

۹۳

عمر پندر سپین

- چطور میکین و اسه ماها خونه گیر نمی آد؟ مگر ما از
امت محمد نیستیم؟
- خدا را شکر ماهم مسلمانیم واگر حمل بر خود ستائی نشے
جزو ملت هم هستیم! ..
- درد سرتون ندم قربان. هرچی از دهنم درآومد بهش
گفتم؛ دلال با ناراحتی گفت:
- ناراحت نشوداداش. من و تو خودمو نوآدم حساب می کنیم
ولی در عمل می بینیم که بزرگان ماها را جزء آدمها نمی آرن..
- بعد از من پرسید:
- بینیم سینما میری؟
- نخیر
- تئاتر چطور؟
- نخیر.
- مسابقات فوتبال چی؟
- تا حالا نرفتم و نمیدونم اصلا چیه! ..
- روزی چقدر گوشت می خیری؟
- روزی نمی خرم و ماه ماه گوشت می خرم.
- بینیم بعد از غذا دسر هم می خوری
- بابا دلت خوش.
- کتاب و مجله می خیری!
- جونم فقط کتاب نوحه خوانی پدر مرحوم را گاهکاهی
ورق میز نم.

- سالی چند دست لباس میدوزی؟
برو بابا خدا پدر تو بیامزه سال چیه من این شلوارم را

— اجاره نشین — ۹۴

۵ سال پیش از این خریدم البته او نوقتها هم نونبود و دست دوم بود.

— واسدی زنت چطور؟

— زنهم سال اول لباسهای کوچک شده دیگران را می‌پوشید سال دوم آنها را رنگ می‌کنه. سال سوم بر گردون می‌کنه سال چهارم دوباره رنگ کرده سال پنجم وصله میزنه سال ششم وصله‌ها را برداشته از آن لباس نوئی برای یکی از بچه‌ها درست می‌کنه سال هفتم هم اگر رمقی در لباس مانده باشد آنرا می‌فروشد اگر رمقی نداشته باشد بجای سفره از آن استفاده می‌کنیم.

— آیا تا حالا پیلاز رفتی!

منکه هیدیدم اصول دین می‌پرسه با ناراحتی گفتم.

— به بخشید ولی ممکنه بگین چرا این همه سؤال می‌کنید؟

— سحرفو خودت باز کردي من پرسیدم. تو سینما

نمی‌ری، تأثر نمیری، مسابقه نمی‌ری، دسر نمی‌خوری، گوشت و سبزی نمی‌خوری آخه بینم توهمندی که خودتو جزء آدمها جا زدی؟

مثل اینکه دنیا بـ روی سرم خراب شد اگر او چنین

سؤالاتی از من نمی‌کرد من سالها فکر می‌کردم که آدم!

— خیلی به بخشید حالا من غیر آدم باید چناندار کنم؟

— چرا از من می‌پرسی، کل اگر طبیب بودی سرخوددوا

نمودی. من هم مثل تو آسمان جلام. همه فکر می‌کنند که کارمون سکه است ولی کوanon خونه‌ای که من بمستأجر بدم صنارمهشی کیز ماهم بیاد؟ زندگی ماها درست بزندگی مکسی می‌مونه که

روی اسبی نشسته باشه؟

عزیز نسین ————— ۹۵

چون متوجه شدم کاری از پیش نمی برد پیش دلال دیگری رفتم.

دلال پرسید:

— خونه چطوری باشد؟

— دوسته اطاق داشته باشد کافیه!...

— آشپز خونه هم داشته باشد؟

— مگر خونه هم بی آشپز خونه میشه؟ من که از شما دکون نمی خوام.

— توالت هم داشته باشد؟

— اگر مجرد بودم نمی خواستم ولی چون زن و بچه دارم حتماً می خوام.

— برق چطور؟

— البته

— گاز؟

— بله.

— حمام؟

— اگر داشته باشد دیگه بهتر.

— حرارت مرکزی؟

— حالا که ساختمان همه چیز داره اونم داشته باشد بد نیست:

— آپارتمان میخواین یا خونه مستقل؟

— اگر آپارتمان باشد خیلی بهتره،

— منتظره جلوش؟

— اگر لب دریارا از او نجا بشه دید دیگه بهتر

— دلباز باشد یا دل بسته؟

— دل باز

—۹۶— اجاره نشین

—بیازار ووساطه نقلیه هم نزدیک باشه؟

—بلی

—تلفن هم داشته باشه

—نمی‌دونم باید بکنی تلفن بزنم ولی اگر داشته باشه خوبه

—مبله باشه؟

—هرچی باشه راضی ام. فقط انقدر که سرمون اون تو

بره و پاهامون بیرون بمونه

پس از این همه سؤال و جواب برده می‌دانید چه گفت؟

—لطفاً آدرس این خونه مجهز تان را بما بدین هر وقت

مشتری او مد فوراً برای بازدید محلی خودمان شرفیاب می‌شیم.

—خواستم چند تا فحش چاروا داری نشارش کنم ولی بعداً

پشیمان شدم.

قربان باور کنید که تمام استانبول را زیر پا گذاشت و لی

خانه‌ای که مناسب با بودجه من باشه پیدا نکردم.

تا اینکه یکی از دلالها گفت.

—یه خونه دارم اجاره‌اش هم ۲۰۰ لیره است. باذوق

زدگی پرسیدم:

—چی فرمودین؟ ۲۰۰ لیره؟

دلال که متوجه خوشحالی من شده بود گفت:

—بلی ۲۰۰ لیره‌ولی باید اجاره یک ساله‌اش را بمبلغ ۲۴۰۰

لیره قبل از بدین.

—ولی؟

—۲۴۰۰ هزار لیره که چیزی نیست؟

—این پولو واسه‌ی چی می‌خواهد؟

می‌خواهد کمی اطاقها هارا تر و تمیز کرده بقیه راهم بمستأjer

عزمیز فسین ————— ۹۷ —————

سابق بده که خوندرا تخلیه بکند آخه در این اوآخر تامستاًجرین
پنول نقد نمی گیرن خونه مردم را تخلیه نمی کنند با یعنی جهت صاحب
خونه چنین پولی را از شما می خواهد .
— حق با او نه .

— بنا بقوانین مالک و مستأجر هم نمی شه مستأجری را !
بزود از خونه بلند کرد .
— درسته .

— گذشته از اینها ماهی ۵۰ لیره هم بغيراز ۲۰۰ لیره اجاره
بها از شما می خواهد .

من دریک آن حسابهای پیش خود کرده دریافتمن که باید
قبل از حدود ۵ هزار لیره باو بدهم . لذا از دلال پرسیدم .

— بیینم ! تو بدی ، شرارت و پدرسوختگی تو قیافه من می بینی ؟
— نخیر قربان این چه فرمایشاتی است که می فرمائید ؟
— مثل اینکه تو منو با یک قاچاقچی ، هروئین فروش ، یا یکی از
صاحبان خانه های فساد عوضی گرفتی ؟
من یک نفر کارمند جزء اداره هستم که ۲۵ سال تمام با
کار و کوشش کار کرده ام .

— حق با شماست ولی علت عصبانیت تان را نفهمیدم . جنرا
ناراحت شدین ؟

— چطوری می تونم عصبانی نشم . می بینی که دست و پام داره
می لرزد . من ۲۵ سال نوکر دولت بوده و برآش جان کندم حالا
هم پاداشم اینه که ویلون و سیلوون بمونم .
با ناراحتی درب مقاذه آن مرد را بهم کوبیده از آنجا

خارج شدم :

هیچ بادم نمیره او نروز تازه حقوق گرفته بودم . حقوق ماهیانه من ۲۰۰ و خردهای بود . ولی پس از کسر مالیات و حق بیمه و هزاران هزار چیزدیگر ۱۰۰ لیره بیشتر بدستم نمی رسد . این ۱۰۰ لیره هم با بت بدھی قصاب ، بقال ، نانوا پرداخت شده اگر احیاناً چند لیره‌ای باقی می‌ماند آنرا هم اهل و عیالم گرفته مرا بی پول و پله بحال خود رها می‌کردند . وقتی برج گذشته حقوق گرفتم بدون آنکه دیناری از آن خرج کنم مصمم شدم خانه‌ای اجاره کرده قبل از اینکه مغازها بازشود اسباب کشی کنم . چه اگر مغازها باز عیش نمی‌شد غیر ممکن بود قصاب ، بقال و نانوا دست از سرم بردارند و مرا بحال خود بگذارند .

بدنبال این تصمیم یکی از مغازه‌ای معاملات ملکی که بیشتر به عطای ای شبهه بود تا به بنگاه معاملاتی مراجعه کردم . روی شیشه مغازه این اعلانات بچشم می‌خورد .

«خانه فروشی»، «خانه اجاره‌ای»، «آپارتمان اجاره‌ای»، «پانسیون» درسیدگی . بکارهای عقب افتاده اداری و غیر اداری، «تحریر تقاضانامه‌ها» درس خصوصی فرانسه و پیانو، «کلاس‌های تقویتی جهت دانش آموزان تجدیدی»، « مؤسسه کاریابی» من که از دیدن این همه آگهی چیزی دستگیرم نشده بود یواشکی داخل مغازه شده پرسیدم :

— قربان به بخشید جنا بعالی واسطه معاملات هستید ؟

مردک به شنیدن سوال من فریاد زد :

— حرف دهن تو بفهم من واسطه معاملات نیستم . من مشاور املاکم . فهمیدی ؟ اینجا را خوب نگاه کن ، من عضو اضافه بازرگانی بوده سالیانه مبلغ هنگفته بدولت مالیات میدم .

عزیز نسین ————— ۹۹

در درست قان ندم هرچه از دهنش درآمد شار ما کرد و موقعی
که کاملاً خسته شد با ملایمت عجیبی گفت :

— داداش می بخشی که ناراحتت کردم . آخه میدونی چند
روزه که دشت نکردیم . از این لحظه که عصبانی شدم .

— اختیار دارین . من قبل از اینکه شما چیزی در این مورد
بفرمائید قضیه را کشف کردم ولی منتظر ماندم تا خود قان بگین .
رود را پستی نکنین هرچه قدر دلت می خواهد فریاد بزن و فحش بده
اگر بمن فحش ندی بکی می خواهی بدی ؟

— تشکر می کنم پس اجازه بدمین ۵ دقیقه دیگه ادامه بدم تا
کاملاً راحت بشم .

— بفرمائید ۵ دقیقه که چیزی نیست .

از من نپرسید چها که نمی بایست بگویید گفت . از طرفی
شما آدم با هوشی هستید و می توانید حدس بزنید که چند نوع حرفها
می توانست بزند .

به از شما نباشه مرد بسیار خوبی بود . باور بفرمائید که
پیدا کردن مردانی چون او در این روزگار فوق العاده مشکل
است . واسطه معاملات ملکی پس از آنکه آرامش نسبی یافت گفت :
— خونهای دارم که کاملاً بدرد شما می خوده . هم از لحظ

قیمت هم از لحظ نشینم

— ممکنه او نجاردا بینم ؟

— بله وای لطفاً این آگهی را ملاحظه بفرمائید .

مشتریان محترم توجه فرمائید
این بنگاه برای نشان دادن املاک استیجاری مبلغ ۵ لیره
در ریاست کرده مسئولیت موردن پسند واقع نشدن املاک استیجاری را

—۱۰۰—
اجاره نشین

از خود سلب می کند،

پس از دادن ۵ لیره هر دو براه افتادیم . دلال معاملات ملکی در طول راه پشت سر هم تعریف می کرد:

—اگر تمام دنیارا بگردین چنین خونه ای با این همه مزا ایا و ارزانی کیر نمی آرین چون شمار امی شناختم راهنمائی تان کردم
—مشکرم

پس از این گفتگو و نظایر آن او مرآبا آپارتمانی هدایت کرد ولی هر چه ذنگ درب را بصدای در آوردم کسی جواب نداد. دلال با ناراحتی گفت:

—بخشکی شانس حالا هم که او مدیم خدمت کنیم صاحبش نیست .

—مانعی نداره بیینم جای مناسب دیگری سراغ ندارین ؟
هست ولی باید ۵ لیره دیگه هم بدین ما برآماس پولهایی که برای نشان دادن املاک از مردم می کیریم بدولت مالیات میندیم.

چون آنروز حقوق گرفته بودم ۵ لیره دیگر باو دادم.
ولی صاحب آن آپارتمان هم خانه نبود آنروز ۲۵ لیره با بت دیدن املاک مختلف پرداختم ولی شانس دیدن هیچ کدام را نیافتنم منکه از شدت خستگی روی پایم بند نبودم رو به بنگاهی کرده گفتم:

—داداش من امروز از خیر خونه و آپارتمان گذشتم .
چون دیگه طاقت راه رفتن ندارم پاها یم تاول زده اند.

—بسیار خوب هرجور که میل شماست. فردا صبح تشریف بیارین فکر می کنم فوراً سناوه یا آپارتمان مناسبی برایه ایان گیر

عزم نسین ————— ۱۰۱ ————— بی‌آورم .

بهر شکلی بود خودم را بخانه رسانده دیگر چیزی نفهمیدم فقط وقتی چشم باز کردم دیدم ساعت ۱۰ صبح فرداست و ۲ ساعت تمام از وقت اداری ام گنسته است . فوراً از خانه خارج شده دوباره بجستجو پرداختم . قربان ، او نهایی که بمن تهمت زده‌اند باید مجازات بشن نه من . اگر کمی تحمل بفرمائید تمام قضیدرا موبمو برایتان تعریف می‌کنم تا بینند من باداشتن چند سر عائله نمی‌توانم چنین کاری بکنم . تازه اگر بازم شما منو متصر تشخیص دادین حاضرم هر جزءی که برایم معین میفرمائید با کمال علاقمندی قبول کنم .

— خرب بعد چی شد ؟

— وقتی وارد مقاذه دومین بنگاه شدم گفتم :
— دیروز صاحب بنگاهی بعنوان اینکه خانه مناسبی برایم پیدا کرده است درب تمام خونهای خالی را بسدا درآورده پس از گرفتن ۲۵ لیره کلاه گشادی بسرم گذاشت . از شما خواهش می‌کنم اگر خانه و با آپارتمان خالی ندارید منو بیهوده از این طرف شهر باون طرف شهر نکشانید . چون هنوز تاول‌های دیروز پام خوب نشده .

مرد بنگاهی که معلوم بود آدم با وجودانی است گفت :
— حق باشماست توی هر صنف و دسته‌ای عدمای شیاد هستند که از سادگی و بی‌ریائی مردم استقاده کرده کلاه سرتان / می گذارند . این متدهای چهار ماهه متداول شده است و ضمن آن دلالهای مختلف با پیدا کردن آدرس خانه‌های خالی مراجعتین را سرکیسه می‌کنند .

— اجاره نشین — ۱۰۲

بشنیدن حرفهای مردک تازه فهمیدم حدسم بیقین مبدل شده و کلاه گشادی سرم رفته است .

خواه ناخواه یک اسکناس ۵ لیره‌ای کف دستش گذاشته برای دیدن آپارتمان مورد نظر براه افتادیم .
 دلال در طول راه تعریف می‌کرد :

- من آدم پول دوستی نیستم و همین قدر که چرخ زندگی ام بچرخ کافی است . اگر اول آپارتمان را به بینیدیک دل نه صد دل عاشقش می‌شین .

- چی داره ؟

- سه تا اطاق به آشپز خانه بسیار بزرگ ، حا روشن و تراس بسیار زیبائی دارد .

از خیابان اصلی یک کوچه و از آن آ په بکوچه دیگری داخل شدیم . واژ یک سر بالائی تنده بالا رفته باشد میدان بزرگی که بصورت زباله دانی درآمده بود شده داخل کوچه بن بستی شدیم .
 - اینهاش این همان آپارتمانی است که برآتون تعریف می‌کردیم .

هر چه نگاه کردم آپارتمانی ندیدم . فقط در انتهای کوچه باندازه ۲ متر پایه‌های آپارتمانی بالا آمده بود . مقدار زیادی هم مصالح بنائی بچشم می‌خورد
 - خوب پسندیدید ؟

- بدون آنکه جوابی بدhem گفتم :

- بنظر من اگر آن اطاق را که رو با قتاب قرار می‌گیره اطاق خواب بکنید خیلی بهتره ؟

- حمامش دیگه حای صحبت نداره . با ما هه خیلی خرج کرده .

عزیز نسین ————— ۱۰۳

مثل اینکه او ساختمان ساخته شده‌ای را تعریف می‌کند. هم
چنان به تعریفو تمجید خود ادامه داد:
— توالتش هم بزرگ و جاداره! ... اگر بالا رفتن پلها
ماراحتتان می‌کند طبقه‌اول را برایتان اجاره کنم؟ در هر صورت
تمام طبقات فعلاً خالیه.

— هرچه بجاهاهی که او اشاره می‌کرد خیره شدم چیزی
نقدیدم ناچاراً گفتم.

— ولی مثل اینکه جنا بعالی خواب می‌بینید؟ کو اون طبقه
پنجم و ششم که شما نشون میدین؟ نکنه مشروب خوردیمن و
پایه‌های ۲ متری را ساختمان ۷ طبقه می‌بینید؟
بنگاهی بدون آنکه ناراحت بشه گفت:

* — فکرشم نکنید تکمیل کردن این آپارتمان ۶ ماه طول
نمی‌کشه.

— ولی مثل اینکه شما گفتید آپارتمان حاضر و آماده است.

— مگر حاضر نیست!

— کجاش حاضر؟

— آپارتمانهای امروزی را اینطوری اجاره میدن. مگر
شما خواهیدین که از این موضوع خبر ندارید؟
بله قربان. هر کس بهر نحوی زمینی بدست می‌آرده و بعد از
بالارفتن ۲ متر پایه، طبقات مختلف آنرا با اجاره واگذار می‌کند
حتی اجاره بهاء یکی دو سال آینده را نیز بطور نقد در یافت
می‌کند. تا اینکه صاحب آپارتمان متوجه می‌شود مبلغ در بازار
آزاد گیرنمی‌آد. و باصطلاح به تلاش افتاده جویای ماجرامی شود.
باو می‌گویند.

۱۰۴

اجاره نشین

– دولت آلمان بدولت ترکیه یاد آور شده است تا بدھی های سابقش را نپردازد میخ که هیچی سنجاق قفلی هم نخواهد داد.

دولت ترکیه وارد مذاکره شده با فرستادن قول باغه، خرچنگ، تو تون، حلوا شکری و خبیلی چیزهای دیگر باصطلاح موفق می شود دو باره میخ به مملکت وارد کند؟ آخه میدانید سیاستمداران ما خیلی خبره بوده غیر از سیاست، در تجارت مخصوصاً در صادر نمودن حلوا شکری بعمالک خارجی آمادگی کامل دارند!

پس از حل شدن قضیه میخ این بار دولت آمریکا از فرستادن تیر آهن خود داری می کند. سیاستمداران وارد مذاکره شده اعلام میدارند:

– یا تیر آهن بفرستید یا هرجی دیدید از چشم خودتان دیدید! ...

دولت آمریکا از این تهدید سیاستمداران ما نازاحت شده دستور می دهد تیر آهن بمملکت ما صادر شود ولی یکسال دیگه دو سال دیگه یا خدا میداند چند سال دیگه.

صاحبان آپارتمانها مشغول کار می شوند که این بار سیمان ورنگ تو بازار کمیاب می شه. بدین سبب کسانی که ۵ سال پیش اجاره بهاء دو ساله آپارتمانی را پرداخته اند هنوز موفق به اقامت در آن نشده اند.

مردم اجاره نشین امروزی بمجرد اینکه نقشه ساختمانی را در دست کسی می بینند برای اجاره کردن آنها بصف می ایستند. البته اینها گفته های آن بنگاهی بود که من نقل قول کردم

عزیز نسین ————— ۱۰۵ —————

وala من az این چیزها اصلاً سر در نمی‌آورم.

از بنگاهی پرسیدم :

— آیا خونه‌ای داری که همین حالا بشه تو شرفت؟

— پس من اینهمه حرفو واسه‌ی خودم میزدم؟

از او هم قطع امید کرده بسراغ بنگاه دیگری رفت و پس ازسلام و علیک گفتم :

— قربان بفرمائید این ۱۰ لیره ولی ازتون خواهش می‌کنم
بعن رحم کنید و مرا بخانه‌های اعیان و اشراف که به بیلاق رفتندو
یاسر آپارتمان‌هایی که هنوز پایه‌ها یعنی ۲ متر بالا نرفته نبرید.
— بسیار خوب جدیت می‌کنم خاطره بدی را که از همکاران

من دارین فراموششان کنید
بنگاهی همان طوری که قول داده بود مرا بخانه‌ای برداشت
که میخانه ویران شده سر کوچه‌مان پیش اون قصر سلاطین بحساب
می‌آمد. وقتی تو ش راه می‌رفتی تمام دیوارها تکان می‌خورد و
دروں شکافهایی که در دیوارها ایجاد شده بود می‌شدسته‌ی بزرگ
و کوچک ساس‌هارا دید. اما با تمام این معایب از روی ناچاری
آن خانه را پستدیدم.

پس از آن نوبت صحبت به صاحب خانه رسید. صاحب خانه
مازنی بود که انسان بادیدن او بیاد مادر فولادزده می‌افتد. صاحب
خانه پس از بررسی های زیاد پرسید :

— مجرد هستید یا متأهل؟

— سیزدهم ربیع الآخر که بشه درست ۲۲ سال است که
ازدواج کردام.

ازشنیدن این حرف صاحب خانه کمی ناراحت شد و آنوقت

۱۰۶ — اجاره نشین

بود که دریافتمن او قبلاً نظر سوئی نسبت بمن داشته است.

— نکنه بچه هم دارید ؟ باناراحتی گفت :

— خانم من ازاون مردهائی نیستم که شمادلتون میخواهد.

شما منو عوضی گرفتید آیا ممکنه پس از این همه سال آدم بچه نداشته باشه ؟

— من خونمو به بچه دار نمیدم.

— بچههای من بچه قنداقی نیستند. یکیشون وقتشوهر کردنشه یکیشون وقت سر بازیشه و یکیشون
باناراحتی حرفم را قطع کرده گفت :

— در هر صورت بچه، بچه است من خونمو به بچه دار نمیدم.

قر بان شمانمی دونید چه مصیبتهایی روی این خونهای اجاره بسرم او مده ودم نزدم.

از آنجا هم نامید و ما یوس بر گشته از بنگاهی پرسیدم :
بیینم جای دیگری سراغ نداری ؟

— چرا !

— پس بیینم !

— لطفاً ۵ لیره مرحمت کنید !

— بفرمائید.

— خانهای که اونشانم داد کاملای بی عیب و نقش بوده برای

رنگی خانوادهای چون خانواده من کاملاً مناسب بود . وقتی بر سر قیمت با صاحب خانه چانه می زدم گفت :

— باور بفرمائید ما ازاون صاحب خانهای بی شرف و بی ناموس نیستیم که مستأجران را اذیت و آزار کنیم .

— خداوند سایه شمارا از سرما مستأجوین کم نکنه .

عزیز نسین ————— ۱۰۷ —————

— ما برخلاف صاحب خانه‌ای دیگه که دو تا اطاق را بقیمت خرید خانه اجاره میدهند نیستیم.

— هیچ شکی نیست. از پیشانی باز و در خشان تان می‌شه به نجابت و خوش اخلاقی تان پی‌برد.

— من اینجا حاراً مثل سایرین با گرفتن رشوه و دزدی نخریده‌ام. بلکه تمام این آپارتمان و وسائل آنرا بقدرت بازویان تو انا یم بدست آورده‌ام. من کارمند دوماهه شهرداری بوده باصره جوئی در خورد و خوراک‌مان و از راه حلال این آپارتمان ۶ طبقه را ساخته‌ام!

— بنده هم کارمند ۲۲ ساله دولتی ولی

ما ازاون صاحب خانه‌ای ندیده بدم نیستیم و گنشته از همه‌اینها از تون هم خوش آمد. از ساکنان طبقات مختلف اجاره بهاء ۵ ساله را قبل از قریم ولی از شما بیش از ۱۵۰ لیره نمی‌خواه. البته میدونید ماعم قرض و قوله کرد مقداری زیادی پول بمردم بدهکاریم.

— خوب اجاره ماهیانه‌اش چنده؟

— ۲۸۰ لیره‌اونم واسه‌ی خاطر شما که آشنا هستید! ... چیزی نداشتم که بگم. ناچاراً خدا حافظی کرده از حضورشان مرخص شدم. در حالیکه او پشت سر هم می‌گفت:

— من کارمند شریف و نجیب شهرداری بوده در سایه بازویان تو انا یم این آپارتمان را خریده‌ام.

وقتی بکوچه رسیدیم بدون آنکه به بنگاهی مهلتی دهم یك اسکناس ۵ لیره‌ای توی مشتش گذاشت.

بنگاهی پول را پس داده گفت:

— غیر ممکنه بگیرم. این پول و جدا انا حلال نیست بنظرم آدم خبلی ساده‌ای هستی. من مثل دیگران نمی‌خواهم سوت کلاه

— اجاره نشین — ۱۰۸

بگذارم ولی اینو بہت میکم برای منو و امثال تو توی این مملکت خونه پپدا نمیشه.

— اگر واقعاً نیست چرا مردمو این طرف و مونظر می برد؟

— چیکار کنیم. زن و بچه ازمانون میخوادم هم مجبوریم درانتظار کسانی مثل ...

...

— مثل من احمق که هیچی حالم نیست به نشینید.

— خدا پدر تو بیا، رزه که بز بان خودت گفتی.

— یس او نها هم مثل من بسراغ شما آمده می پرسند:

— خونه و آپارتمان اجاره‌ای داری؟

— آره همین طوره.

— و آنوقت شمامی گین بله داریم. و بعداز گرفتن ۵ لیره آنها بدرخانه صاحب خانه‌هایی که قبلًا با هم تباانی کردیں می برین.

— قربون دهنت برم همین طوره که میگی.

— خواستم چند تا فحش بیش بدم که دیدم نمی‌تونم اینقدر بی‌تر بیت و بی‌نرا کت باشم.
یک هفته تمام از مغازه‌این بنگاهی، بمعاز آن بنگاهی رفته، در بدر بدبیال خانه گشتم.

در عرض این مدت حقوق ماهیانه‌ام هم آشوش کشید و باعث شد طلب‌کاران چفت درخانه‌ام را از ته بکنند
روز آخر که بیش از ۲۵ لیره از حقوق باقی نمانده بود بخیا بان بی او غلو رفته وارد یکی از کوچه‌های دست راستی این

عزمیز نسین ۱۰۹

خیا بان شدم. توی کوچه آگهی های مختلف مغازه ای جلب قدرم را کرد.

— «گرفتاری های شمارا در اسرع وقت بر طرف می کنیم»
«کارشناسان ما همیشه در اختیار شما هستند» «اطاق، آپارتمان، حیاط اجاره ای موجود است»

از درب مغازه وارد شده پس از سلام و احوال پرسی ا زمرد سبیلوئی که پشت میز بزرگی نشسته بود پرسیدم:
— آقاجون واسه‌ی ما چیز مناسبی پیدا می شه؟

— واسه‌ی خودتون می خواستین؟
— بلی

— باریک باشه یا کت و کلفت؟

— خیلی باریک و تنک نباشه و توش جائی برای نفس کشیدن داشته باشه.

— موطلائی باشه یا گندمکون؟
— یعنی رنکشو می فرمائید؟

— بله

— اگر رنکش صورتی باشه خیلی بهتره.

— چند قیمت باشه؟

— ۲۰-۳۰ لیره بیشتر نباشه.

— داریم ... اتفاقاً مناسب حالتان هم هست با باجون.

— خدا بکنده که قسمت ما بشه.

— هر کی پول بدءه قسمت او نه.

— پس از مدتها چانه زدن بتوافق رسیدیم.

سر تونو در دآوردم. ولی چه اتفاقاتی که ممکنه هر آن و در

۱۱۰ اجاره نشین

هر سن و سال برای آدم پیش بیا د و شخص از آن بی خبر باشد.
 پس از دادن ۲۰ لیره با بنگاهی از مغازه خارج شدیم.
 او را از کوچه‌ای بکوچه ای برده در مقابل خانه‌ای ایستاد و
 گفت:

— اینجاست ولی مثل اینکه از طرف دولت مهر و مومنش
 کردن.

— واسه‌ی چی؟

— چون صاحب خونش که زن خود فروشی است معاینه بهداری
 نداشت.

— خوب شده دولت باید جلوی این بی‌شرف‌ها را شدیداً
 بگیره.

با راهنمایی همان بنگاهی بخانه دیگری رفقیم چشمتون
 روز بد نبینه نمی‌تونم تعریف کنم. یعنی حجب و حیا مانع می‌شه.
 تو اون خونه تعداد زیادی دختر وزن در اندازه‌ها و شکل‌های
 مختلف زندگی می‌کردند!

و آنوقت فهمیدم بجای آنکه من بدلال معاملات ملکی
 مراجعت کنم اشتباهآ بدلال محبت مراجعت کردم.
 امیدوارم که خداوند را که ندانسته بچنین کاری دست
 زدم عفو فرماید.

— تف بر شما بی‌شرف‌ها. بعد از همری زندگانی شرافت —
 مندانه بالآخره مرای بخانه روپی‌ها بر دین.
 در حالیکه این جملات را می‌گفتم خودم را بخارج از خانه
 رساندم.

قربان اگر ناراحت تان کردم عذر می‌خوام آدم در دمند

عزمیز نسبن ————— ۱۱۱

همیشه پرگو است و اگر این دردهایش را بازگو نکند ازشدت
دلتنگی دیوانه می‌شود.

خلاصه کلام اینکه پس از آنهمه سک دوزدن خانه‌ای که منو
وبر بچه‌ها متوانیم تو ش زندگی کنیم نیافتیم.

روزی از روزها زنم را مخاطب قرار داده گفتم.
— آهای مادر بچه‌ها؛

— چته پدر بچه‌ها؛

— بلند شو خود تو آماده کن میخواهیم بریم بیرون.

— واسیه‌ی چی

— بانارا حتی گفتم:

برای درد بی درمون. تمام این مصیبت‌هارا بخاطر تومی
کشم. اگر زن نداشتمن چقدر آسوده بودم. آخه کسی نیست بمن
بکه نونت نبود آب نبود زن گرفتنت چی بود.

شما زنها هستید که باعث بد بختی ما مردها می‌شین.

با تفاق زنم از خانه خارج شده درب یکی از بزرگترین
آپارتمانهارا بصدای درآورده از دربان آن پرسیدم:

بیینم تو این آپارتمان جای خالی ندارین؟

— چرا قربان داریم

— قیمت اجاره‌اش چنده؟

— ۵۰۰ لیره ! ..

— بسیار خوب حالا اونجارا بیینیم.

با خانم وارد آپارتمان شده قسمت‌های مختلف آنرا بازدید
کردیم. آخر سرهم اغلب ماحبمان آپارتمانها می‌گفتند.

— باید اجاره بهاء یک ساله را قبلا بدین.

۱۱۲

اجاره نشین

برای آنکه خودمونو پیش او نها کوچک نکنم چیزهایی می-
گفتم مثلاً ییکی از آنها گفتم:
والا قیمتش مناسبه و در دادن اجاره بهاء یکساله حتی دو
ساله و سه ساله هم حرفی ندارم فقط عیبی که ساختمان شما داره
اینستکه جریان هوای سرد نداره!
و با ثبت مخصوصی درب را محکم زده از آنجا خارج
می‌شدیم.

زنم با ترس ولرز می‌پرسید:
- بیینم نکنه دیوونه شدی؟ این کارها چیه که می‌کنی؟
- تو کاری باین کارها نداشته باش.
- این بار وارد آپارتمانی که اجاره بهاء ماهیانه اش ۱۰۰۰ لیره است شده پس از بازدید کامل رو بصاحب آپارتمان کرده
می‌کویم.
- آپارتماتتان هیچ عیبی نداره فقط حمامش رو بقبله نیست
- یواش پوش ذنم باین کارعادت کرده دیگه مهلت نمی‌داد
اصلاً من حرفی بزنم. زنم هم گفت:
- این دیگه چه آپارتمانی است گلهای کاغذهای دیواریش
کاملاً دمده و قدیمی است
- ۱۰۰۰ لیره که قابل نداره ما حاضریم ۵۰۰۰ لیره پیشکی
بدیم ولی عیب بزرگی که ساختمان شما داره اینه که رنگ لوله
فاصل آب آن ازین رفته!
تا عصر آنروز بازنم تمام آپارتمانها را کشته وست آخر سر
زنم گفت:

- در تمام ۲۲ سال عمر زناشوئی مان روز خوشی مثل

عزیز فسین ————— ۱۱۳ —————

امروز ندیده بودم .

شما آدم با انصافی هستید و بمن حق میدهید که مدتی با صاحب خانه‌هایی که کارشان غیر از مسخره کردن مردم نیست کمی سربر سکنی دارم .

در عرض چند روز حقوق ماهیانه‌ام را تمام کرده این بار بستون خانه‌های اجاری روزنامه‌ها و مجلات روی آوردم . آنروز آخرین پولی که درجیب داشتم با بت بهاء روزنامه داده با تفاسیر زن در کوچه پس کوچه‌ها برای افتادیم . زن در حالیکه بدنیال پنجره بی پرده می‌گشت من در جستجوی ستون مخصوص املاک استجاری بودم .

ای کاش اون روزنامه را نمی‌خربدم میدونید چی شد ؟ در صفحه دوم آگهی کوچکی جلب نظرم را کرد که متن آن چنین بود . «وزارت فلان به آقای فلان که خودم — باشم چنین اطلاع میدهد . شما با تهم ترک خدمت بمدت ۱۵ روز متوالی از کار بر کنار می‌شوید . شایسته است برای توضیحات لازمه باداره مر بوط مراجعت فرمائید .»

سرم بدوران افتاد ، چشم هام سیاهی رفت من ترسی از بر کنار شدن نداشتم بلکه ناراحتی من از این بود که اون چند روز حقوق هم از ماه آینده قطع می‌شد . زنم که متوجه تغییر حالت من شده بود پرسید :

— عزیزم طوری شده ؟ آیا خانه مورد نظرمان را تو اون شون پیدا کردی ؟

— از همه اونها مهمتر . خوب نگاه کن منو از کار بر کنار کردن .

اجاره نشین ۱۱۴

وقتی بخانه برگشتیم شخصی را در انقطاع از خود یافتم. پس از
چاق سلامتی پرسیدم.

— امری داشتید قربان؟

— آمدم که در حق شما کار خوبی انجام بدم.

از آن جایی که پتشتم از خوبی های مردم ترسیده بود گفتم:

— با وجود آنکه من بهیچ کس خوبی نکردم نمیدونم چرا
مردم می خوان در حق من خوبی کرده باصطلاح زیر بازو مو
بگیرند؟

— دولت می خواهد خاده تان را بخرد

— میدونم. چند میخره؟

— گویا ۵ هزار لیره که سهمیه شما از این بابت ۲۵ هزار
لیره می شده.

— اگر ۲۵ هزار لیره بعثت بدم سهمیه اات را بمن میفروشی؟

— نه غیر ممکنه.

ولی وقتی گوشة اسکناس ۱۰۰۰ لیره ای را دیدم دست و
پام شروع بذریزیدن کرد. همان روز تشریفات قانونی واگذاری
را بجای آورده شخصی مثل من که تا با آن روز اسکناش ۱۰۰۰
لیره ای ندیده بود صاحب ۲۵ هزار لیره شد.

اولین کارم پرداخت بدھی هایم بود و پس از آن با سرعت
بیشتری بحصت جوی خانه پرداختیم. در بدری ما بیش از یک هفته بسیول
نیا نجامید و با ناداحتی در یافتم که پول هام داره ته می کشند.

وقتی پس از یک هفته جستجو بخانه باز گشتیم دیدیم از خانه خبری
نیست و خرت پرتهای مارا هرجی بوده جلوی درخونه جمع کرده اند

عزیز نسین ————— ۱۱۵ —————

ابنطور که می گفتند افراد با تجربه شهرداری در عرض یکساعت خانه مارا خراب نموده بودند. وقتی بدرب خانه رسیدم کاغذی بدهستم دادند که امضاء کنم.

متن نامه را که می بایست تأیید کنم خواندم و مأمورین شهرداری را که در انجام وظایف خود کوتاهی نکرده بودند تشویق کرده پس از امضاء کردن آنرا بدهستشان دادم.

بس از آن ناچاراً اشیاء را به نسبت علاقمندی دوست و آشنا در خانه هایشان جا داده با سرعت بیشتری برای پیدا کردن خانه اجاره ای مشغول کار شدیم

مسئله پیدا کردن خانه یواش بصورت داستانی در شهر پیچیده حتی بچه ها برای خانه بدوشی ماشیر های مناسبی درست کردن تا اینکه خبر دار شدم مردی که سهمیه مرا خریده بود شکایتی شهرداری نموده و ضمن آن بر نرخ پرداختی اعتراض نموده است. این اعتراض او مورد قبول واقع شده بابت سهم من ۲۰ هزار لیره از شهرداری گرفته است

— قربان خدا شاهده که من اون کار را بدلخواه خود نکردم. آنروز با تفاوت زم برای پیدا کردن خانه اجاره ای از خانه خارج شدیم که بچه ها تصنیف پیداشدن خانه را که برای ما کوک کرده بودند شروع بخواندن کردند.

درینک آن همه چیز را فراموش کرده بطرف بچه ها هجوم کردم. دیگه نمیدونم چه کار کردم شاید همان کار زشت هم در عالم بی خبری از من سرزده باشد خدا شاهده که اصلاً غرضی نداشتم و اگر دروغ میگم خداوند خونه خالی قسمتم نکنه! ...

در چنین چنی کار

به تمام مؤسسات کاریا بی مراجعه کرده د. بمحض اینکه آگهی استخدامی در روزنامه یا مجله‌ای میدید خودش را باعجله بآدرسی که ذکر شده بود میرسانید.

- شما آدرس تونو مرحمت کنید ما بعداً با شما مکاتبه می‌کنیم.

و آنکاه که برگی از تعویم رومیزی با آدرس او پر میشد در میافت که باید از خبر این کار نیز گذشت. عصر هر روز که او بخانه باز می‌گشت ذنش این سوال را از او می‌کرد.

بیینم کاری پیدا گردی؟

- نه بازم نشد، خدا شاهده انسان اگر پولی کم کنه بهتر می‌توانه پیدا یشن کند تا اینکه در این مملکت کاری پیدا کند. ذنش باعصبانیت می‌گفت:

- من مرد بی‌دست و پائی مثل تو، توی زندگی ام ندیدم.

البته این مقدمه گفتارش بود و پس از آن شوهر بخت برگشته اش را با سخنان نیش دارش بمباران می‌کرد.

عزیز نسین ————— ۱۱۷ —————

- اتفاقاً امروز یکی از دوستامو دیدم . قول داد که فردا
کاری برآم درست بکند .
- اینهم مثل رفقای دیگهات هست و عیج کاری که بتودست
پا شلفتی بدنه نداره
- ولی قول داد
- خوب انشا الله که اینطور باشه . ولی نکفته کارش چه نوع
کاریه ؟
- فکر می کنم کار آبرو مندانه و پردرآمدی باشه .
- فهمیدم ولی این کار چه کاریه ؟
- کار سرپائی است که باید درحال نشستن انجام داد .
- منو مسخره کردی یا خود تو . این چه کار سرپائی است
که باید نشسته انجام داد ؟
- حالا که اسرار می کنی میکم . کارش دوزندگی با چرخهای
سرپائی است .
- خوب چقدر حقوق میده ؟
- ماهی ۳۰۰ لیره
- آن شب انواع واقسام سؤالها مطرح شده او بتمام آنها دست
پاشکسته جواب داد . عصر فردا زنش پرسید :
- خوب چطور بود شروع بکار کردی ؟
- از شانس بد من زن دوستم مرده بود و قرار شد روز
چهار شنبه پیش او برم . چهارشنبهها ، شنبهها ، دروغها ، و عدمها
 تمامی نداشت . تا اینکه روزی از روزها زنش رو باو کرده گفت :
- تو به تبلی عادت کردی و باین زودیها واسهی خودت
کاری دست و پا نمی کنی اگر تا فردا عصر کاری پیدا نکردی

۱۱۸ در جستجوی کار

حق نداری بخونه بیای . من دیگه درو بروی تو باز نمی کنم . آنروز هم طبق عumول بچند مؤسسه مراجعه کرده آدرس منزلش را برؤسای مربوطه داد ولی باز کاری برآش پیدا نشد . وقتی عصر بخانه مراجعه کرد درب را بروی خود بسته بیاوت . از پشت در فریاد زد :

— عزیزم مژده بده ... عزیزم مژده بده . امروز کاری واسه‌ی خودم پیدا کردم . زنش دربرا بروی او باز کرد . او نقدر در باره‌کارش تعریف کرد که کار برخودش نیز مشتبه شده دریک آن فکر کرد که واقعاً کاری برای خود پیدا کرده است .

— پس بهتره زودتر بخوابی که فرداصبع دیر سر کارت نری . زنش صبح زود فردا شوهرش را از خواب بیدار کرده او راتا بد مرد مسایع特 کرد . آنروز مردک بیچاره بچند مؤسسه سرزده مدتی از وقتی را در پارک عمومی ، کوچه پس کوچه‌ها و چند قهوه‌خانه گذراند . و عصر هنگام مانند هر شوهر کاری برای زنش گردن گرفته مدتی داد و فریاد پیا کرد .

۲۵ روز این زندگی پیرامید ادامه یافت . هر چه آنها بسر برج نزدیک می‌شدند ناراحتی بیشتری او را فرا می‌گرفت . او بچه نحو می‌توانست ۳۰۰ لیره حقوقی را که بزنش قول داده بود تهیه کند ؟ او چگونه می‌توانست وعده و عیده‌هائی را که بزنش داده بود ندیده بگیرد .

ناچاراً بزنش پیشنهاد کرد که با تفاق بچه‌ها بخانه پدری اش رفته اول برج که او حقوق می‌گیرد بخانه باز گرددند .

زنش بدون اعتراف دست بچه‌ها را گرفته بخانه پدرش رفت .

عزم فسین ————— ۱۱۹

او در این مدت تصمیم خود را کرفت ! او باید این مبلغ را
هر طور شده و لو از راه دزدی بدست می‌آورد .
آپارتمانی را که مورد نظرش بود کاملاً کنترل کرده وقتی
از بودن ساکنان مطمئن شد وارد آپارتمان گردید . اتفاقاً ساکنان
آپارتمان که اغلب در آن ساعات شب به شب نشینی یا سینما می‌رفتند
فراموش کرده بودند در بآپارتمان را به بندند او جرأتی بخود داده
پس از ها را روشن کرد . و تازه دریافت که دزدی در این مملکت
چقدر راحت و آسان بوده است ! ...
وقتی خوب باطراف نگاه کرد متوجه شد که همه چیز قابل
دزدیدن است .

در بوفه اطاق پذیرائی انواع و اقسام ظروف نقره‌ای با
فنجهانهای طلائی دیده می‌شد . در کمد هم مقدار زیادی لباس‌های
گشتن قیمت بچشم می‌خورد . موقعی که او از جیب یکی از
کیف‌های صاحب خانه کیف بقلی اش را بیرون آورد و آنرا باز کرد
کم مانده بود از دیدن اسکناس‌های داخل آن ازحال برود .

چند بسته اسکناس ۵ لیره‌ای در داخل آن آسوده و آرام
پهلوی یکدیگر قرار گرفته بودند وقتی کشومیز توالت خانم را
بیرون کشید مقدار زیادی پول نو از آن بیرون ریخت . هرجا
را می‌گشت با پول فراوانی رو برو می‌شد .

بالاخره ۳۰۰ لیره پول نو از کیف آقا برداشته یادداشتی
بدین مضمون روی میز توالت خانم گذاشت .

— آقای محترم :

— با وجود آنکه دزد نیستم و آرزو ندارم روزی جز عذر دان
این مملکت شوم ، ولی از روی ناچاری بعنوان دزدی وارد خانه

۱۲۰ درجسته‌جوی کار

شما شده ۳۰۰ لیره از پول‌ها یتیان برداشت. قول میدهم بمحض آنکه این مبلغ را تهیه کردم پول شمارا برگردانم.

او پس از نوشتن این یادداشت یواشکی از راهی که آنده بود بیرون رفت. بله او بدين وسیله از نیش زبانهای ذنش بمدت جدائل یکماه آسوده می‌شد. او تصمیم گرفت آن ۳۰۰ لیره را جلوی ذنش انداخته هر چه دل تنکش می‌خواست باو بگوید. وقتی درب منزلش را باذوق و شوق باز کرد در مقابل خود دولوله هفت تیر دید یکی از آندونفر گفت :

– مردی که خجالت نمی‌کشی با این وضع هنوز زنده‌ای.
الانه ۲ ساعت تمام است که در بدر دنبال پول می‌گردیم ولی یک دینار تو خونت پیدا نکردیم.

انایه با ارزش هم نداری که آدم بذده. حالا هرجی داری بدء والا ازشدت ناراحتی مجبورم ترا بکشم.

۳۰۰ لیره‌ای را که او دزدیده بود از جیبش در آوردند در یک چشم بهم زدن از مقابل چشمان او دور شدند.

او تاموقی که آفتاب طلوع کند دروغهای را که می‌باشد بزش تحويل دهد چندین بار تکرار کردو تازه می‌خواست بخوابد که درب خانه بسدا درآمد.

حتماً ذنش بود که برای گرفتن حقوق آنقدر عجله داشت.
او فوداً از جای برخاسته درب را باز کرد و با کمال تمجیب دو نفر پلیس را در مقابل خود دید. وقتی دقت پیشتری کرد دو نفر دزدی را که شب گذشته بزور از او ۳۰۰ لیره گرفته بودند در چند قدمی آنها شناخت. یکی از افراد پلیس گفت :

– ما دزدان خانه شما را دستگیر کردیم. آیا این سه

عزمیز فسین ————— ۱۴۱ —————

اسکناس ۱۰۰ لیره‌ای مال شماست ؟
او که میدانست در حقیقت آن پولها مال او نیست برای
دهائی آندو نفر گفت :

— نخیر این پولها مال من نیست .
— ولی اینها اعتراف کرده‌اند که ۳۰۰ لیره را بزور از تو
گرفته‌اند !
— درسته مال منه .

— شما این پولهارا از کی گرفتید ؟
او بشنیدن این حرف رنگ از روشن پرید آیا افراد پلیس
در یافته بودند که اوهم اون پولها را از جائی دزدیده است ؟
— واسه‌ی چی می‌مرسین ؟
— برای اینکه این پولها تقلیبی است .
— مردک پس از این گفتگو نتوانست چیزی بگیر بد فقط
صدای یکی از پلیس‌ها را که می‌گفت :
— لطفاً باما تا کلاستری تشریف بیاورید شنید .

پلیس، آهاتور

در هر عید قربان خاطرات آن خادم برایم تازگی پیدا می‌کند. خوب یاد نیست سال‌هاز ارونه صد و چند بود ولی تصویر می‌کنم آنسال سال ۱۹۳۴ بود.

عموجان زنده بودند و من محصلی بیش نبودم.
عموجان کاخ بزرگی دریکی از بیلاقات داشته‌گاه‌گاهی ازما دعوت به عمل می‌آورد که بدیدنش برویم.

عموجان بدون آنکه بما مهلت رفع خستگی دهد شروع به تعریف دوران سر بازی اش می‌نمود. و آنقدر این تعاریف را بدرازا می‌کشانید که مارا از آمدنمان پشیمان می‌کرد.

عموجان ۸۰ ساله من دو کار بیشتر نداشت. یکی خوابیدن و دیگری تعریف‌های اغراق‌آمیز درباره دوران سر بازی اش بود. وقتی تعریف نمی‌کرد می‌خوابید و وقتی نمی‌خوابید تعریف می‌کرد ! ..

با وجود آنکه تعریف‌های او را ۲۰ بار، ۳۰ بار، ۴۰ بار حتی ۱۰۰ بار شنیده بودیم ولی او دست بردار نبود و بمحض آنکه

عزمیز فسین ————— ۱۲۳ —————

اسم حافظ پاشا را بزبان می‌آورد چنان دچار هیجان می‌شد که
ناخود آگاه ساعتها تعریف می‌کرد.

حافظ پاشا فرمانده لشکر عموجان بوده، نمی‌دانم عمومی
من سرپرست چه دسته بوده است.

فقط وقتی او تعریف می‌کرد چنان با حرکات سرو دست
بگفتارش جان می‌داد که انسان تصور می‌کرد هم‌اکنون عموجان
درجبهه جذگ بر علیه دشمن در نبرد است. گاهی هم ازشدت هیجان
بطرف شمشیر بزرگی که بدیوار آویخته بودمی‌رفت و پس از یرون
آوردن آن می‌گفت:

— فاصله ۲ هزار هتر ... هرسه توپ را حاضر کنید ...
آتش ... و بازادامه میداد:

— مادر آن جنگ ۴ شبانه روز نخوایدیم

— پس عموجون چیکار کردین!

عموجان من بارتبه سرهنگی بازنشسته شده ولی خودش
معتقد بود که حق اورا خورده‌اند.

چون اغلب دوستان او بارتبه پاشائی بازنشسته شده بودند
او بخود حق میداد که وی را پاشا خطاب کنند. و این کار بعد از مدتی
 بصورت عادی در آمده کسانی که اوراق‌بلاً نمی‌شناخند وی را پاشا
خطاب کردند.

— گفتی در آن چهارشبانه روز چیکار کردیم؟
— بله.

— در آن روز مهمات ماتمام شده و هر آن منتظر بودیم که
مهماز واسلحة بدمان برسد. این انتظار ما ۴ شبانه روز بطول
انجامید و بالاخره همه افراد من برای خستگی بخواب رفتند.

— پلیس آماتور — ۱۲۴

ناگهان همکنی بصدامگوش خراشی از خواب پریده بقیه اینکه اسلحه و مهمات برایمان درست شده است خود را آماده کردیم. ولی چند دقیقه بعد با کمال تأسف متوجه شدیم که دشمن مارا محاصره کرده است.

— خوب بعدش چی شد؟

— افراد دشمن بی خواب ترازما بودند. بعد از آنکه مارا اسیر کردند یک یک بخواب عمیقی فرورفته ما هم از این فرصت استفاده نموده آنها را اسیر کردیم!
فرمانده ما پیاس آیی فداکاری مرا پیاشائی ترقیع داد.
خدمت وظیفه در زمان ما کار فوق العاده سختی بود و مثل امروز بازیچه نبود.

بعضی وقتهم اتفاق می افتد که عموجان فریاد میزد.
— افراد توپخانه آماده... فاصله هزار متر، توپها بطرف دشمن... آتش...

از شنیدن خاطرات سر بازی عموجان چنان خسته و درمانده شده بودیم که سالی یکبار بخانه اش رفته بیش از یک شب نمی ماندیم. والا ناچار بودیم خاطره ای را برای بیستمین بار بشنویم آن عید پسر عموجان کوچک من اسرار کرد که چون عموجان را دهسال است ندیده ام مرا نیز با خود بدیند او ببرید. با تفاوت اوراهی منزل عموجان شدیم. درین راه با سفارشات لازمه را کرده گفتم:

مبادا بهش عموجون سرهنگ بگی. چون او پس از ۱۰ سال بازنشستگی بدرجه پاشائی ارتقاء یافته است. اگر خواستی او نو خطاب بکنی عموجان پاشا خطاب کن.

عزم پر نسبین ————— ۱۲۵

جمع کسانی که بخانه عموجان بزرگ می‌رفتیم تا عید قربان را
بایشان تبریک بگویم ۸ نفر بودیم.

یادم نیست عموجان تاموقع خوایدن چند بار خاطرات
سر بازی اش را تعریف کرد. همین قدر یادم می‌آد هریک از ماما
برای خلاصی از دست او تمایل خود را بخوایدن اعلام کرده
از اول شب باطاقهای متعدد کاخ عموجان رفتیم.
در آن زمان خانه‌ای که تلفن داشته باشد کم بود ولی کاخ
عموجان پاشای ما تلفن داشت.

نیمه‌های شب بود که بصدای گفتگوئی از خواب پریشه
خودم را بمالن دساندم. و با کمال تعجب زن عمویم را که با ترس
ولرز تلفن می‌کرد در مقابل خود دیدم.

زن عمویم بمحض آنکه مرا دید کمی راحت‌تر شده گفت:
— درست دو ساعته دز دی تو کاخ من اینظرف و او نظرف
می‌رده هرچی شماره تلفن کلانتری را می‌گیرم جواب نمی‌ده
اینکه چند دقیقه پیش جواب داد و من جریان ورود دزد را به
کاخ مان بآنها اطلاع دادم در خواست کمک کردم.

هنوز زن عمویم حرفش را تمام نکرده بود که شخصی با
سر و صدای زیاد از پلکانها بزمین افتاده از حال رفت.

وقتی خوب دقت کردم فودا پسر عمو کوچکم را شناختم.
پس از آنکه مدتی برای بهوش آوردن او ذحمت کشیدم پرسیدم:
— این چه وضعیه؟

— قبل از اینکه از اوضاع خبردار بشی توالت را نشانم
بده. الان درست ۲ ساعت تمام است که بدبیال توالت می‌گردم.
و از آنجاییکه جای کلید چرانها را نمی‌دانم تمام دربها

— پلیس آماتور — ۱۲۶

را باز کردم الا درب توالت که مرا راحت کند.

زن عمومیم که متوجه اشتباه خودشده بود پرسید:

— حالا وقتی پلیس او مرد بهش چی بگم؟ ...

— تلفن کنید که نفرستند.

وقتی برای دومین بار شماره تلفن کلانتری را گرفته مطلب را با فسر کشیک گفتم افسر نکهبان گفت:

— متاسفانه چند دقیقه پیش پاسبانی را برای گرفتن دزد بکاخ شما فرستادیم وقتی او مراجعت کرد بفرمایید که اشتباهی رخ داده است.

در این موقع صدای اسلحه‌ای بگوش رسیده بدنیال آن صدای پارس سگ عموجان شنیده شد.

بعد از این صدایا صدای ممتد زنک درب کاخ همه جا را فرا گرفت.

همه اهل کاخ بجز عموجان از خواب پریدند. درحالیکه قبل از منوزن عمو و پسر عمومیم کسی بیدار نشده بودند.

خوب شد که عموجان بیدار نشد والا اگر او صدای گلوله ها را می‌شنید بتصور آنکه جنگ یک بار دیگر شروع شده است شمشیرش را کشیده بطرف پاسبان حمله می‌کرد.

هر کس بمحض آنکه از خواب بیدار می‌شد با نوعی وحشت وااضطراب می‌پرسید:

— چیه؟ چی شده؟

زنک درب هم لاینقطع می‌زد. برای آنکه عموجان از خواب بیدار نشء همه ما نوک پانوک جطبقه اول آمدیم.

زن عمومیمان که از دیدن ماجسارتی یافته بود پشت درب

عزیر نسین

رفته پرسید.

کیه؟

صدائی بخشونت صدای حیوانات درنده جواب داد.

— بنام قانون درب را باز کنید ...

وقتی متوجه شد کسی دربرا باز نمی‌کند فریاد رد:

— بنام قانون درب را باز کنید و الاجب از درب را بشکنم.

باناراحتی پرسیدم :

— شما کی هستید؟

وقتی باز کردین می‌بینید کی هستم . بدون اینکه وقت گذرانی کنید بنام قانون درب را باز کنید.

وقتی درب را باز کردیم در مقابل خود پاسبانی را دیدیم . هنوز از دیدن او مات و مهبوت بودیم که پاسبان وارد حیاط کاخ شده فریاد زد:

— دستها بالا ... تكون نخودین والا آتش می‌کنم.

آنگاه یکایک مارا که چون شیر بر نج ازهم و رفته بودیم و رانداز کرده پرسید :

— بیینم شما بکلائری تلفن کرده بودید؟

— بله ما تلفن کردیم . ولی مثلاینکه اشتباهی شده بود ازتون عذر می‌خواست اینجا تشریف آوردیم پلیس خنده معنی داری کرده گفت:

— که اینطور؟ پس دزدی بکاخ شما نیامده و شما اشتباهی تلفن کردین؟

— همین طوره، ما ابتدا صدای پائی شنیدیم و بتصور اینکه دزدی وارد کاخ شده بکلائری تلفن کردیم . البته مارا خواهید بخشید.

— پلیس آماتور — ۱۲۸

ناگهان پلیس فریاد زد:

— دیگه بسه... من باید تشخیص بدم که دزدی وارد این
کاخ شده یا نه. نه شماها... یا لا برین بالا ...
بلافاصله ما را مانند مسرغ و خروس در اطراقی محبوس
گرده به تجسس پرداخت. آنگاه ازما پرسید:
— شما ابتدا دزدرا دستگیر کرده بعداً دلتان با آه و ناله او
سوخته و آنگاه او را در همین کاخ مخفی کرده اید. آیا اینطور
نیست؟

نخیر قربان او نظور نیست!..

— شما به چه مجوزی دزد با سابقه‌ای را در کاخ تان مخفی
گردپن؟

— ما اونو مخفی نکردیم!

— اگر مخفی نکردین فوراً تحویلش بدین تابزای اعمال
خلافش برسه.

زن عمومی پیرم گفت:

— والله بالله تو خونه ما دزدی وجود نداره یکدفعه گفتم که
اشتباھی شده والا اگر دزد باشه دودستی بهتوه تحویل میدیم.
پلیس با خنده‌ای مصنوعی گفت:

— شمارا می‌فهمم. ولی همین دل سوزی‌های شماست که ماها
موفق نمی‌شیم دیشه دزدی را از این مملکت بر اندازیم. یا الله هر
چه زودتر در دونشون بدین. والا آتش می‌کنم.

مادرم که بدیدن هفت تیر آماده پلیس دستپاچه شده بود
در گوشی بمن گفت:

عزیز نسین ————— ۱۲۹ —————

— اگر موافقی ترا بعنوان دزد معرفی کرده ازاين دردرس
نجات پيدا کنیم. او نوقت تو کلانتری همه چيز را تعریف کرده ترا
نجات میدیم

پلیس که متوجه نجواي ما شده بود پرسید:

— بیینم او نجا چه چیز هائی بهم میگین؟ نکنه برای فرار
دادن آقادزده دارین نقشه می کشین؟

— خدا شاهده که دزدی در کار نیست. قبل از اینکه شما
تشریف بیارین بجناب کلانتر هم اطلاع دادیم که اشتباہی شده
منتھی مراتب، شما از کلانتری خارج شده بودید.

— من این حرفها سرم نمی شه تا دزو دستگیر نکنم از
اینجا نمی رم.

هرچه باو گفتیم که دزدی وارد کاخ نشده بخر جش نرفت.

دست آخر من عصبانی شده گفتم:

— بہت گفتیم که دزدی اینجا نیامده.

پلیس با عصبانیت هرچه تمامتر یقه مرا گرفته پرسید.

— نکنه اون دزده یکی از شماها باشین؟...

آنگا درب اطاق را بروی مان بسته از یکایك ما شروع
بیاز پرسی کرد و چون چیزی دستگیرش نشد گفت:

— بسیار خوب حالا وظیفه منه که تمام این کاخ را گشته دزد
اصلی را پیدا کنم.

پاسیان از جلو و ماهما از عقب شروع بجستجو کردیم. پاسیان
آنقدر با دقت و ظرافت می گردید که امر برخود ها هم مشتبه
شده بتصور آنکه واقعاً دزدی وارد کاخ شده است با او به همکاری
پرداختیم و دل تو دلمان نبود که دزد کاخ ما از کجا بیرون

— پلیس آماتور — ۱۳۰

آمده بچه نحوی دستگیر خواهد شد. پاسبان ضمن تفتش اینطور صحبت می کرد :

— من بکارم فوق العاده علاقمند بوده برای حقوق چندر غاذی که می گیرم کار نمی کنم. اگر پاسبان دیگری بجای من بود گفته های شمارا باور می کرد و اصلاً داخل نمی شد. من برای پول کار نمی کنم. بلکه می خواهم این مملکت را از شر دزدان واقعی نجات بدم! ..

اگر کسی در وجودش روح آماتوری نداشته باشد به صنار نمی ارزه. روح آماتوری هر انسان را وادار می کند به کاری که انجام میدهد، عشق بورزد. باور کنید من عاشق شغل هستم. هر وقت بخانه ای که در آن دزدی شده میرم تا آقا دزد را دستگیر نکنم دست بردار نمی است. چون روح من یک روح آماتوری است. خوب حالا کجاها را نگشتم؟

— همه جا را گشتم ولی تصور نمی کنم او نجاههای را که نگشتم دزدی بتوانه خودشو مخفی کنه.

— شما در این کارها تجربه ندارین. من از سوراخ موش هم دزد بیرون می کشم. اگر پاسبان دیگری غیر از من بود اصلاً اینجاها را نمی گشت و با خود می گفت :

— حالا که اونها دزد و پنهون کردن من چه که او نوپیدا کنم. و دنبال کارش می رفت. ولی من که روحم یک روح آماتوری است نمی توانم چنین کاری بکنم.

— خدا شاهده که بی خودی می گردی. بهتون که گفتم اشتباه کردیم.

— شما درست مبکین و فکر می کنید که دزد نیست ولی دزد

هزینه سینم — ۲۳۱

در مملکت ما زیاده . دزدان مملکت مادرست در موقعی که انسان تصور نمی کنند کاری بکنند زندگی آدمو می برند . بینم این جا پایما مال کیه ؟

— بیانین جلوتر ، خوب پاهاتونو بیارین بالا . ناراحت نشین . این عشق با نجام وظیفه است که من و ادار باین کارهای کنه . درد سر تان ندهم تمام کاخ رازی روکرد . بطوریکه اگر یکماه بعد از آن تاریخ اشیاء مختلف را جا بجا می کردیم باز هم کاخ و اشیاء آن درست نمی شد .

فقط جائی را که جستجو نکرده بودیم اطاق خواب بزرگ عموجان بود که در طبقه سوم قرار داشت . ما با تفاوت پاسبان از پله ها بالا می رفتیم که ناگهان فریاد عموجان بگوش رسید .

عموجان که از دیدن رؤیاهای زمان جنگش پریده بود ، در حالیکه غیر از زیر پیراهنی رکابی و شورت چیزی به تن نداشت شمشیر مخصوص اش را در هوا جولان داده می گفت :

— فاصله ۲ هزار متر ... نظر به هدف ... آتش ...
 پاسبان بدیدن شمشیر عموجان از فاصله ۸ پله ای خودش را بوسط حال انداخت و پا بردار گذاشت . ما هم خواه ناخواه اورا تعقیب کرد ناگهان متوجه شدیم که همکی از کاخ خارج شده ایم . با وجود آنکه پاسبان کلاته ای را قانع کردیم که دزدی در کاخ نیست ولی از آنروز به بعد عموجان باور نکرد که مادشمن او نبوده به لشکر او حمله نکرده بودیم !

دکتر اهر ارض روحی

دکتر جوان پس از تلاش‌های پی‌گیر بالاخره موفق شد در یکی از خیابانهای اصلی شهر مطبی برای خود باز کند. اما مشتری یا بهتر بگوئیم از بیمار خبری نبود. در این راه تخصص، دانش وزیر کی او هم کاری انجام نمیداد.

یواش یواش مشکلات زندگی باور و آورد و دوی را مجبور کرد تا راه حل عاقلانه‌ای بیا بند. دکتر جوان پس از تفکر بسیار، راهی پیدا کرده تا بلوئی که روی آن نوشته بود:

«در روزهای تعطیل نیز از بیماران محترم پذیرائی می‌شود»

بدرب مطبیش آویخت.

دکتر جوان یقین داشت اعصاب مردم در روزهای جمعه و تعطیل بیشتر از روزهای دیگر که در خانه نیستند دچار تشنج می‌شود.

از طرفی مگر ممکن بود. اعصاب مردمی که در آن شهر شلوغ زندگی می‌کردن دارام و آسوده باشد؟

عزیز نسین ————— ۱۳۳

از همه اینها گذشته اغلب دکترها در روزهای تعطیل بیمار نمی‌پذیرند. همانطوری که دکتروجان حدث زده بود در اولین جمعه پس از آنکه اولین آگهی وی منتشر شد زنگ درب مطب بصدأ در آمد و بلا فاسله مردی با عصباً نیت زیاد وارد مطب دکتر شد.

— دکتر جون بدادم برس . اعصابم کاملاً خراب شده .
هر چه زودتر دوای مسکنی بمن بده .

— چی شده ؟ از چی ناراحت هستید ؟ لطفاً برایم تعریف کنید .

مردک شروع به تعریف کرد :

— دیگر کارد باستخونم رسیده . از دستش زله شدم ! من قادر نیستم روزهای جمعه استراحت کنم . آخه من تاکی می‌خواهم ازدست اورنج بیرم ؟

— ازدست چه کسی ناراحت هستید ؟

— از دست کی می‌تونه باشه ؟ ازدست زنم . از دست زن و پریده‌ام که آنی منو بحال خودم نمی‌گذاره . الهی بگم زن که نیست و نابود بشی .

آقای دکتر باور بفرمایید از صبح تا شب برای بدمت آوردن نون خالی بچه‌ها، تو چاپخانه‌های مرطوب جون می‌کنم و بسختی می‌تونم این پولو در بیارم . آنوقت زن بی‌شعورم توقع داره که ۴ شب از ۷ شب هفتۀ را باهم به سینما و تئاتر برمیم . نه، تو بکو اگر تو بجای من بودی عصبانی نمی‌شدی ؟

دکتر جوان دیگر حرفهای او را نمی‌شنید و بزندگی خودش فکر می‌کرد . چه دو ساعت قبل از آنکه او بمطب وی

۱۳۴

دکتر امراض روحی

بیا ید نظیر چنین دعائی را بازنش کرده بود منتهی زن او بجای سینما و تئاتر گردش خارج از شهر را می خواست.

در این موقع بیمار دیگری وارد مطب شد.

- آقای دکتر بدادم برس. می بینید که چطور دست و پام می لرزه. ناراحتی قلبی هم دارم. هر چند زودتر مسکن بمن بدین والا چند دقیقه دیگر ازحال میرم از خدامیخواهم که منو تمام مستأجرین را از دست این صاحب خانه‌ای بی انصاف نجات بده. یکروز تعطیلی نشد که ما بتونیم تو خونمون راحت و آسوده بشینیم.

امروز هم بسرا غم ما آمده از بی انصافی مون گرفته تا کم بودن اجاره و از بد اخلاقی مان گرفته تا عقب افتادن دو برج اجاره بهاء مون گفت. کم مونده بود که کوزه را رو سرش خرد کنم که زن و بچه‌ها مانع شدند و من بسختی تو نستم خودم واينجا برسونم.

دکتر گفت:

- بفرمائید به نشینید تا نسخه‌ای برآتون بنویسم:
دکتر باشنيدين گفته‌های بیمار دوم بیاد صاحب خانه خودش افتاد. دوروز قبل صاحب خانه دکتر هم باو اطلاع داده بود یا اجاره بهاء را زیاد کند یا اینکه خانه را تخلیه نماید. والا او مجبور بود بدادگاه مراجعه کرده حکم تخلیه صادر نماید.
دستهای دکتر از یاد آوری ماجرای دو روز قبل بشدت می لرزید. دکتر مشغول نوشتن نسخه بود که سومین بیمار وارد مطب شد.

بیمار در حالیکه بشدت گریه می کرد چیزهایی می گفت:

عزیز نسین ————— ۱۳۵ —————

— دیگر تموم شد ... دیگر تموم شد ...

— چرا ناراحت هستید !

— دیگه کارد باستخونم رسیده . از تون خواهش می کنم آمپول مسکنی بمن ترزیق بفرمایید . آخه تاکی باید از دست این رانندۀ های بی انصاف تاکسی ها رنج ببریم ؟
بیمار درحالیکه ماجرای خود را شرح میدارد . دکتر بیاد ماجرای خودش که دیشب اتفاق افتاده بود افتاد .

دکتر شب گذشته بایک نفر را ننده تاکسی بشدت دعوا کرده دست به یقه شده بودند .

دکتر بایاد آوری ماجرای شب قبل دست و پايش بذرزه افتاده، مثل اینکه همان راننده در مقابل چشمان او ایستاده است خواست مشت محکمی بدهانش بزنند که متوجه شد راننده ای در مقابل او نیست .

در همین اثنا زنی ۳۰-۳۵ ساله وارد اطاق معاینه دکتر شده بدون آنکه قادر بتكلم باشد دراز بدراز روی زمین افتاد . دکتر بسختی توانست آن زن را بهوش بیاورد . وقتی آن زن بهوش آمد بدون مقدمه گریه را سرداده گفت :

— این چه زندگی است که من دارم . مرگ صد مرتبه بهتر از این زندگی است .

اینطور که آن خانم تعریف می کرددل پرخونی از دست پسر عیاش ویکی بک دونش داشت .

— آقای دکتر دیگه چیزی ندارم که بخش بدم تا با آن پو خوش گذرانی و عیاشیش برو .

وقتی دکتر آمپول مسکن بآن خانم تزریق می کرد بیاد

— ۱۳۶ — دکتر اهر ارض روحی

برادر خودش افتاد . برادر بی شعور دکتر هم مانند پسر آن خانم بدون اینکه صاحب کاری باشد هر روز پیش او می آمد و مقداری پول از او گرفته بی خوش گذرانی اش می رفت . خوشمزه اینکه برادر او هم مثل پسر خانم می خواست هنر پیشه فیلم شود .

دکتر دریک آن آمپول را بشکل برادرش دید و بلا فاصله مشت محکمی بصورت برادرش زد . ولی چند لحظه بعد بشنیدن صدای شکستن آمپول بخود آمد .

بیماران عصبانی پشت سرهم بمطلب او می آمدند . اطاق انتظار او پر از بیمار شده بود و صدای آنها که گاهی فریاد می کشیدند وزمانی بزمین و زمان فحش هی دادند تا داخل اطاق معاینه دکتر رسوخ می کرد .

مردی که سرش را بشدت بدیوار می زد وارد اطاق معاینه شده گفت :

— آقای دکتر دستم بدامن . فوراً بدادم برس والا جنایتی بیار خواهم آورد .

— چی شده ...

— زنم ... بلی زنم . نگو بمن خیانت می کرده و من خبر نداشم .

— زنش ؟ رنگ از روی دکتر پرید . آیا زن او هم که از مدتها پیش علاوه ای باو نشان نمیداد ممکن بود چنین کاری کند ؟ دکتر پس از زحمات زیاد موفق شد ازدهان مریض دیگری که باو مراجعت کرده بود حرف بیرون بکشد .

بلی او هم بعلت آنکه صاحب خانه اموالش را بیرون ریخته بود عصبانی بود .

عذر بیز نسین ————— ۱۳۷ —————

دکتر پس از شنیدن ماجرا را او مو براند امش سیخ شد
چه ممکن بود صاحب خانه او هم چنین عملی را در حق او بگند.
بیمار گفت :

— آقای دکتر خوب فکر کن. اگر افراد پلیس و مأمورین
اجراء وارد اطاق خرابت بشن ناراحت نمی شی ؟
دکترو جوان که مطب را با قرض کردن پول نزولی باز
کرده بود بشدت ناراحت شد. چون نزول خرادان بی انصاف
با وجود آنکه نزول پولشان را می گرفتند هر آن اورا تحت فشار
می گذاشتند.

یک نفر بیمار دیگر وارد شد و گفت:

— بدادم برسین ... دارم از بین میرم .
— چی شد ؟

— آقای دکتر شما بهتر میدونید که تو مملکت ما از قهوه
گرفته تا ماهی هیچی گیر نمی آد. حالا بکیم اونها سرشونو
بخورن. امروز که پیازار رفتم تا نعل کفش بخرم دیدم اونم
نیست.

آقای دکتر شما خوب فکر کنید. مملکتی که تو ش نعل
کفش پیدا نمی شه آخر و عاقبتیش چطوری می تونه بشه ؟ دکتر با
خود گفت :

— حق با شماست اتفاقاً من هم نمی تونم داروهای لازمه
را پیدا کنم آلات طبی را دیگر نکو.

بیمار دیگری فریاد می زد :

— مسئله نعل کفش باید زودتر حل بشه . مملکتی که نعل
کفش نداره در حقیقت بمنزله اینست که بطرف زوال و نابودی می ره

دکتر امراض روحی ————— ۱۳۸

باید فکری کرد و مسئله کمبود نعل کفش را حل کرد.

بیک باره قیافه دکتر عوض شد. نگاهها یش آن نگاههای چند دقیقه پیش نبود. پس از چند لحظه دکتر در حالیکه موهای سرش را می‌کند فریاد زد:

— نعل کفش... نعل کفش... ما نعل کفش می‌خوایم...

این مملکت از همه بیشتر بیشتر، به نعل کفش احتیاج داره.

دکتر امراض روحی در حالیکه این جملات را پشت سر هم تکرار می‌کرد از مطبش خارج شد در خیابان شروع به دویدن کرد. در حالیکه باز هم می‌گفت:

— نعل کفش... نعل کفش... مسئله نعل کفش را هر چه زودتر حل کنید و...

بیچاره دیوانه شده بود...!

کشف، چنایات

شارلوك هولمز و نات پینکرتون دو نفر از کارآگاهان مشهور دنیا دوهفته پیش وارد ترکیه شدند.
در صبح یکی از روزها تلفن اطاق آنها بصدای درآمد و صدای زن شنیده شد:

- عزیزم ... عزیزم ... و صدای آن زن قطع گردید.
شارلوك هولمز پس از آنکه مدتی گوشی تلفن را بدست داشت رو به نات کرده گفت ..
- فهمیدم کی بود ...

سؤال:

- ۱ - کسی که تلفن کرده بود چه کسی می‌توانست باشد؟
- ۲ - چرا تلفن قطع شد؟

جواب:

- آن زن می‌توانست دوست شارلوك هولمز باشد.
- قطع را بدلہ تلفنی یکی از عادی ترین کارهای در ترکیه است
 فقط نات پینکرتون پس از آنکه پک محکمی بسیکارش زد گفت:

— کشف جنایات — ۱۴۰

— مثل اینکه شما اشتباه می‌کنید. چون دوست زنان قبلاً^{*}
به مسافرت رفته است و امکان ندارد برایتان تلفن کند.
در این موقع صدای زنگ تلفن دو باره بصدا درآمد.
باز صدای همان زن بود که با ناله می‌گفت.

— عزیزم ... عزیزم ... و بلا فاصله تلفن قطع شد.

— نات خوب گوش کن ... مثل اینکه جنایتی در شرف
وقوع است.

ولی نات چیزی گفت که هولمز قانع شد جنایتی در شرف
وقوع نیست.
سؤال :

— نات پیشکر تون چه چیز به هولمز گفت؟

جواب :

— یقیناً اون خانم دنبال دوستش می‌گردد و چون در ترکیه
وقتی شماره تلفن را بگیری غیر از همان شماره مورد نظر تمام
جاها را می‌گیرد این جریان هم یکی از آنهاست
در همین اثنا ذنی که بشدت گریه می‌کرد و بسر و صورتش
می‌زد وارد اطاق آنها شد.

— چرا به تلفن من جواب ندادید ... دوست عزیز و
مهر بانم هر د. شارلوک هولمز پس از آنکه سه بار پیپ مخصوص اش
را زیر دندان باینطرف و آنطرف برد پرسید:

— به بخشید دوست شما کجا مرحوم شدند؟

— صبح زود وارد حمام شد. من تأییمهای شب منتظر شدم.

درست ساعت سه بعد از نیمه شب بود که دلو اپس شدم و درب
حمام را باز کردم و با جسد بی جان او که در حمام خفه شده بود

عزم نسین ————— ۱۴۱ —————

رو برو گردیدم .

نات پینکر تون گفت :

— هولمز باین حرفها اهمیتی نده و باور نکن .

سؤال :

— چرا نات چنین چیزی گفت ؟

جواب :

— برای اینکه نات می دانست لوله کشی ترکیه آنقدر آب

ندارد که بتواند مردی را خفه کند ۱

شارلوك هولمز ضمن تأثیر گفته نات با آن خانم گفت :

— من انسانه امکان ندارد دوست شما در حمام و بوسیله آب

خفه شده باشد .

خانم گفت :

— کی بشما گفت که آب او نو خفه کرده ؟ او شیر گاز را

باز کرده و خفه شده . نات پینکر تون مانند هنر پیشه فیلم های

قمهقهه ای سرداد :

سؤال :

— چرا نات پینکر تون خندید ؟

جواب :

— برای اینکه اعصابش ناراحت بود ؟

— نخیر

— آیا او از ما جرا خبر داشت ؟

— نخیر بازم هم کشف نکردین .

— نات پینکر تون بخوبی میدانست که از لوله های گارت رکیه

گاز که هیچی هوای آزاد هم خارج نمی شه .

— کشف جنایات — ۱۴۲

نات پینکر تون و شارلوك هولمز با تفان آن خانم بخانه اش رفتند .

در وسط حمام مردی دراز بدراز خوابیده بود . نات پس از آنکه با دستمالش جاهای ندیدنی اش را پوشاند گفت :

- مستر هولمز لطفاً کمی شیر کاز را باز کنید تا هوای سالم بمرده بزن .

شارلوك هولمز پس از انجام آن کار از خدمتکار آنها پرسید :

- آقا کی بمنزل آمد .

- وقتی شوهر خانم خونه نیست ایشون تشریف می آرن او هر روز با کشتی ساعت ۷:۳۰ سوار شده در رأس ساعت ۷:۴۵ دقیقه با ینجا میرسد .

نات پینکر تون :

- متوجه خانم شما دروغ میکن .

سؤال :

- چرا نات پینکر تون حرفهای خدمتکار خانه را قبول نکرد ؟

جواب :

- چون پینکر تون می دانست که کشتی های مسافر بری تر کیه هیچ وقت سر ساعت معینی حرکت نمی کنند ! .

شارلوك هولمز پس از این باز پرسی کوتاه . از منشی های او نیز سوالاتی کرد .

- می تونید بگین آخرین بار رئیستان را کجا دیدید .

و ساعت چی بود .

- ما نمی تونیم باین سؤول شما جواب بدیم . یعنی تربیت خانوادگی مان اجازه نمی دهد .

عزم پرسین ————— ۱۴۳ —————

نات پینکر تون در حالیکه با سبیل هاش بازی می کرد، یکی از هنرمندان گفت :

— آخرین بار من اورا دیدم. درست ساعت یک بعد از ظهر بود که با هم سوار اتوبوس شدیم و ساعت ۴۵ را دقیقه در میدان بیازیت پیاده شدیم. دیگه بعد از اون من او نو ندیدم.

نات گفت :

شما دروغ میگین.

سؤال :

چرا نات چنین چیزی گفت.

جواب :

تابحال دیده نشده اتوبوس فاصله میدان تقسیم تامیدان بیازیت را که بیشتر از ۵ استکاه نیست در عرض ۴۵ دقیقه طی کند.

— نخیر

— پس سر شماری بوده و اتوبوسها تعطیل کرده بودند

— درسته.

نات پینکر تون مدتی بر جای خود استاده پس گفت.

— من قضیه روکنی کردم مستر هولمر . . . و آنگاه پیپ زیبایش را با ذره بین روشن کرد.

هولمز گفت :

— آبا هیچ میدانی که با جناحت عجیبی رو برو هستیم

— فشاراحت نباش بالاخره هر طوری شده باشه سرخ را کیر می‌آریم. مردی که خفه شده بود فریاد زد:

— آقای نات پینکر تون اون نخی که گیر آوردین بندشلوار

کشف جنایات ————— ۱۴۴

منه لطفاً ولش کتید .

شارلوك هولمز گفت :

— صداتو در نیار طبق مدارک موجود تو مردی .

سؤال :

— چطوری مردهای توانست حرف بزند ؟

جواب :

— نویسنده این مقاله هرچه فکر کرد چیزی بعقلش

فرسید ! . . . شما چطور ؟

داستان زندگی خودم

سال ۱۹۱۵ و در زمانی که
جنگ اول جهانی آدامه داشت در
یکی از جزایر ترکیه بنام جزیره
ھیبلی متولد شدم.

در سال ۱۹۳۷ بعنوان افسر
ارتش از دانشکده افسری فارغ التحصیل
شده در سال ۱۹۴۴ از ارتش استعفا
دادم.

کار نویسنده‌گی را از ابتدا با شاعری آغاز کرده سپس
بنویسنده‌گی پرداختم.

اولین بار بخاطر نوشته‌ها بهم در سال ۱۹۴۷ توقيف شدم
و مجموعاتابحال پنج سال و نیم بخاطر نویسنده‌گی زندانی بوده‌ام.
در سال‌های ۱۹۵۶ و ۱۹۵۷ موفق بدریافت مدال طلای
مسابقات فکاهی نویسان جهان شده در سال ۱۹۶۶ نیز در مسابقات
که مركب از فکاهی نویسان جهان شده بود و در بلغارستان تشکیل
شده بود برنده «جوچه تیغی طلا» شدم.

تاکنون ۵۳ کتاب نوشته‌ام که کتابها بهم به ۱۷ زبان زنده
دنیا ترجمه شده و از پیس‌های نیز در ۷ کشور استفاده گردیدند.

شماره ثبت کتابخانه ملی
۴۲/۱۱/۲۴-۱۲۶۹

بها :
۵۰ ریال